

3838

B
8

കവിമണി

കെ.സി.ക്കുപ്പന്പുരാതട
കൃതികൾ

കവിമണി

കെ. സി. കട്ടപ്പള്ളംമുഖ്യാത്മക

കു തി കു ലി

ପ୍ରମାଣକରାତ୍:—

ବି. କେ. ମୁହେମ୍ବୁ,
କାନ୍ତିକାଳି^୧

First Edition, 1954
Copy-right to publishers

Price:

Re. 1 - 8 - 0

PRINTED AT
THE PRAKASAKAUMUDI
PRINTING WORKS,
Kozhikode-1.

രബ്രൂ.

തന്നതാൻ പുക്കളുക്, തന്ന മറവളിൽ വർ പുക്കൾ
കുപ്പാൻ അരുഗ്രമിക്കുക, തന്റെ ശിഷ്യരാഹരക്കാണ്ടം
സ്കൂലിതന്മാരെക്കാണ്ടം പുക്കളിക്കുക, ഇങ്ങിനെ മുതിമി
മായി പോയപോതിച്ച കിൽത്തിനേക്കാരളിൽ ധാതായ പരി
ഗ്രമദ്ദം ചെയ്യാതെയും അത് സംഘട്ടിത്രം ഉത്സാഹമില്ലാ
തെയും രാലുവരും ബുദ്ധിമുടിച്ചുാൽ ധമാശക്തികാവും പാശം
രചിച്ച്, വല്ല മാസികക്കാ പത്രത്തിനോ അയച്ചക്കാട്
ആ, അവയ്ക്കുള്ളിൽ തുന്നാണും അവയ്ക്കുണ്ടാകും എന്നുവെച്ച്,
തന്റെ സ്ഥാനത്വം അഭന്നിരിക്കുന്ന നല്ലോരു പണ്ഡിതനും
ഒരു യധാത്മകവിയും ആണ്, കെ. സി. കുട്ടപ്പന്നബ്രാർ
അവർക്കും പ്രക്കാരമായും കൊട്ടാരംജ്ഞലിൽ കഴിയുന്ന മാ
സത്താനും മുഖത്തിനും ദ്രോക്കാശം ഉണ്ടാക്കി കാഴ്വെവ
ചു, വാൺപുടയും കവിയശ്ശും നേരിച്ച പറവിക്കാനുള്ള ഭ
മേംബരവും അദ്ദേഹത്തെ, ബാധിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു ആരംഭ്യം
കവിവണ്ണിച്ച “വിനിശാനത്തായ ഊതിമല്ലിക്” പോലെ വ
ചാക്കലെല്ലാഖ്യത്തിലെ വടക്കാഗ്രത്തിൽ മുലയിൽ ഇരിക്കുന്ന
ഈ പണ്ഡിതകവി, തിരവിതാങ്കുറിലെ കൊച്ചിയിലെ
ആയിരുന്നവുകും ഇതിനു എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ വല്ല
ടാഗാരോ ചെല്ലിരുത്തു മരറു ആയി അഭിഷേകം ചെയ്യാ
പ്പുടക്കയോ വല്ല മഹാരാജാക്കന്മാരുടെയും ഷഷ്ഠിപ്പുത്രി
സ്കാരകമായി കവിക്കുന്നിയെന്നോ സാമ്പത്രകലവു
നോം ബിൽക്കുന്നാം നൽകപ്പുടക്കയോ ചെയ്യുമായിരുന്ന

“ഉല്ലവൻറെ ഫോക്സലയാത്”, “മുതലത്രുകയാണെ ദിണ്ടാദരി” എന്നീ രണ്ട് വണ്ണക്കാവൃഷ്ടി ‘കവനകെട്ടു ദി’യിൽ പണ്ടത്തന്നെ വായിച്ചു സിക്കാത്തതായും സഹി പരമാർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. വിഭ്രാത്മികളെ പറിപ്പിപ്പാ നാളു സർവ്വത്രാജ്ഞാനങ്ങളിൽ നികത്ത മൂന്ന് കാവ്യങ്ങൾ ഒരു പത്രത്രം കിടന്ന നശിക്കാൻ അനാവബ്ലിക്കാതെ അംഗങ്ങൾ മുഴുവിയം പുസ്തകത്തിലാക്കി പരസ്യംചെയ്യുന്ന് ഏററാവും ഉച്ചിതമായി.

അനന്തവശ്രമായ ആദ്യംബേരം മല്ലാതെയും, പരിശു ലഭമായ ആദ്യത്തൊട്ടാട്ടുകൂടിയും, ആവിശ്രമിപ്പാതെ വസ്തി കിലും, പാദം ഉള്ളനാതെയും, കട്ടപ്പുന്നവ്യാർ അവർക്കളു ദെ കവിത അദ്ദേഹത്തിന്റെ സപ്രാവംഘോലതന്നെ അംഗസ്ഥം മുഖ്യപരമും സജ്ജനങ്ങളെ വരീകരിപ്പിപ്പാനാളി മഹി മയും ഉള്ളതാണ്. മൂന്ന് പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് വസ്തുാഗവും എടുത്തെഴുതി മൂന്ന് ചെഴുവേവനും ദിയലിപ്പിക്കേണമെന്നും എനിക്കു ആത്മഹമില്ല. എക്കിലും എനിക്കു മനഃപാഠമാ ഹിരിക്കേണ്ടതും കാലാന്ത് എപ്പോഴും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരി പ്പാൻ കൊതിക്കേണ്ടതുമായ ഗോപവാടവണ്ണനയിലെ നാലുഛ്രൂക്കങ്ങൾ മുവിടെ പകർത്തിയെഴുതാതിരിപ്പാൻ മനസ്സുവരുന്നില്ല.

പ്രേമപ്രസന്നതാമാം മധ്യരസപ്രതിൽ
 ശ്രീമദ്ദക്ഷിണചരിതജ്ഞഭള്ളിത്തു പാടി,
 അത്രമണ്ണം ഓഷിറ്റിക്കലാതെരർക്കടയു നാനേരം
 കാമംമുഴുങ്ങുമത്രലയപുനിഡിക്കൊണ്ടം,
 ലോഹംബന്നീലങ്ങളി പൈതലമായുള്ളിക്കം
 കാലംരസാൽ പരിചയിച്ചുത്തുപോലെതന്നെ
 കാലത്തുനാന്നംചെറുകട്ടികൾ മന്ത്രത്തു
 ചേലബ്യിട്ടംമുരളിതന്ന് നിന്നദിജപരംകൊണ്ടം,
 കീരണങ്ങൾ തുടക്കളിൽനിന്നമുക്കുന്നഗാമാ-
 സാരങ്ങൾ പാട്ടമതിമുഖംവരവാങ്ങൾക്കൊണ്ടം,
 താരങ്ങളാം സുരഭികൾ മന്ത്രപ്രാണ-
 വൃംഭങ്ങളിൽക്കൊണ്ടം, അന്തര്ഗാഭയവേളയിക്കൽ
 നന്നയ്ക്കണ്ണുവിളഞ്ഞി, മുക്കുമായാ-
 ഇന്നഗമലുപ്പുതിതന്ന് കുളക്കളിരംഗം,
 സമുദ്രാശൈകനിധി, ഗ്രാക്കലമാകമാന-
 മുന്നതനിർവ്വത ചരാചരമായുള്ളിക്കാം.

പാടാനും കേരംപൂശാനും സൃംഖിപ്പാനും എത്ര സുവാഞ്ചി
 വണ്ണന! ‘അന്തരാജയ്യു് മുന്തപട്ട്,’ എന്ന പരാതത്തു
 പോലെ “എടുത്തുപാടി” മുതലായ പ്രഭ്യാഗംങ്ങൾക്ക് അ
 ക്ഷേരലക്ഷം കൊടുപ്പാൻതക്ക് ഭോജരാജാക്കന്നും കേരള
 ത്രിശ്ലൈപ്പും കണ്ണം.

“മായാവികംസനെ വശിച്ചു ചിരിപ്പിച്ചുറി
ആശാന്തിക്കം മധുരയിൽസന്നവംവസിച്ച
മായാമന്ത്രം”
അായാളീടെട്ട!

കലപ്പുരി, } **മുക്കേൽക്കാര്യം** കമാരൻ.

24—3—'21. }

വിഷയവിവരം

1.	ഉല്ലവസ്സറ ഗോകളമാത്ര	1
2.	മുതിർത്തുകയാശ മണ്ണേയാഭരാ	17
3.	ഓവകിഴടെ പ്രതിഭാസം	35
4.	പഴയ തൃപ്പിക	42
5.	വിഹാരവൈചിത്രം	45
6.	ശരയക്കാലത്തിലെ പ്രഭാതം	49
7.	ഭക്തമാധാരമുഖം	51
8.	മഴക്കാലത്തിന്റെ അരംഭം ...	63
9.	ഭാർത്തവസ്സറ ഭർത്തും	66
10.	ആശ	72
11.	ജീവകാഞ്ചനം	74
12.	മരണാഭ്യം	76
13.	ക്ഷേ പെൻകിടാവ്	89
14.	ക്ഷേ വിധവയുടെ വില്ലാച്ചം	91
15.	സദ്ഭം	94
16.	ഭക്തമാധാരമുഖം	97
17.	മിന്നാക്കലമാശ ശംഖിശ്ച	102
18.	ഹരിണി	108
19.	തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന കട്ടി	119
20.	ശ്രേശവം...	121
21.	കലിവൈഭവം	125
22.	അനീവിഘ്നിശാജാതഭവം	132

കവിമണി കെ. സി. ആച്യുതനാഥ്.

സാഹിതീവിലാസം

ഉ ഖവന്നർ

സരോക്കലയാത്ര

മാധ്യാവി കംസനെ വധിച്ചു, വിശേഷജ്ഞൻ-
 ത്രീഡാന്തിനും മധുരയിൽ സന്ധവം വസിയേണ്,
 മാധ്യാമശശ്രന്തങ്ങളുടെക്കയാലോരിക്കൽ
 പോതാൻ മുജത്തിലുടനുബന്ധിലുംമാണ്. 1

മേധാവിയാക മവന്തമരക്കതിച്ചുപ്പും
 രാധാക്ഷൗണ്ടാന മനസ്സിൽ വഹിച്ചുവേഗാൽ
 ബാധാവിഹിന്ദനത്തിയാ ശാന്തതേരിലേറി
 ത്രീഡാമമാം മുജപദാന്തിന യാത്രവെയ്യാൻ. 2

വീടും, മഹാനഗരവും, പാലനാട്, മേഖലാ
 കാടും കടന്നാട്ടവിലാമുരവേവരിക്കുതാൻ
 കുടംമും മഹിളമാർ തനവച്ചരിത്തും
 പാട്ടന ഗോക്കുമണംത്തിനു സന്ധ്യാരിക്കൽ. 3

ചേലാൻ തുമണിവിളക്ക നിരന്നകത്തും
 ത്രീലാസ്രാംഗികലങ്ങം ദൈനാദരംതോറും
 ബാലാജനങ്ങൾ ബഹുക്കെട്ടുകമോട്ടപാടും
 ലീലാമുട്ടുക്കമുഖാൽ പരിപ്പുതമായും; 4

ଯାହାକୁଙ୍କତିବେଳେ ନାୟିକାର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ-
ମାରାପରାତ୍ ଅଣିବରାନ୍ତକିନ୍ତୁଗାନ୍ତିରାନ୍,
ନାରାୟଣାଳୀର ତିରିଗାମପତ୍ର ଜ୍ଞାନକଳ
ଯିରାଖଲପନିକିନ୍ତୁତ୍ ମହାନୀଯମାୟଂ;

୬

କୃତାନ୍ତୁକିନ୍ତୁ, ଯାପିଶ୍ରୀଲ୍ପତର୍ଯ୍ୟଶଳିଷେଷ-
ସମାନତିଲ୍ଲାଙ୍ମାମଧ୍ୟମାୟୁଷକଳିଙ୍ଗଙ୍କିରାତିରେ
ଅତ୍ୟ ନାୟିଗୋକଳମାନାତର୍ଯ୍ୟ ମୁକଦାକର-
ନାନାଦିବିନ୍ଦୁରୁତ୍ସାକଳନାଯ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟ.

୭

ପେରାଞ୍ଚମୁଖଯକଳିତା ପୁଣ୍ୟଶୀଳଙ୍କ
ତେରାଞ୍ଚୁନିତି ବିନନ୍ଦାନ୍ତିରିନାଯିରଙ୍ଗି
ଅତରାତ୍ ମୁକଦାଜନକଳ ମରବୁଗା ତିର୍ଯ୍ୟ-
ତ୍ରୌରାମଣୀଯକମଳିଙ୍ଗଂ ନିଲାଯଂ ଗମିଷ୍ୟ.

୮

ଅନ୍ତରାଦିଜ୍ଞାନିଜ୍ଞ ନିଜନାଦନକୁତନନ୍ତର୍ଯ୍ୟ-
ନାନାଦିହୃଦ୍ୟରେତିରେତିରେତିରେତିରେତିରେତିରେତି
ଭାଗଙ୍କବିନ୍ଦି ମଣିଗୋପନ୍ୟତବ୍ୟତିରିମେତୁମାତ୍ର
ଶମାନଂନାକିନ୍ତୁତ୍ତନିତି ବରାପନିତିରେତି.

୯

ଶ୍ରୀତୁଂଗପାତ୍ରମମେନ୍ଦ୍ରଲୁବାନ ପ୍ରତିମାଙ୍କ-
ମେତୁଂବିଦ୍ୟା ପାତିପାତିପ୍ରମାଣଗୋପଙ୍କ
ଶିତ୍ରଜ୍ଞିଲାଙ୍ଗଙ୍କ କୃତକୃତ୍ରତର୍ପୁଣିଷଦ୍ଦିପାତିର
ଶତ୍ରୁକୁଳନ୍ତ୍ର ନୁପନିକୁନ୍ତୁତବିତରଣ୍ଡ୍ରୀ.

୧୦

അർക്കാവിലാദരമിയന്ന, തദാവിയന്ന
സപ്പൂരമൊക്കെവെ യദാവിധിചെയ്തു നന്ദൻ
തയ്ക്കാല വിജപ്ലിത പുതുവിയോഗ തീരു-
തുക്കാൽ മനസ്സിള്ളി യുലവരങ്ങടരച്ചുാണ്: 10

“ആശൻ! സവേ! മധുരയിൽ സുവമല്ലീ? നിങ്ങൾ-
കാമനിലിന രൂപവാഴയിൽ നന്ദയല്ലീ?
യീമൻ! വിത്തിഷ്ട മമ കാർമ്മകിൽവന്നുനാക-
മോമൽക്കമാരകന സന്ധുതി സൈഘവ്യമല്ലീ? 11

അവാൻ, നന്ദയുംയിൽക്കംലം പുലത്തി-
സ്സുവാദിതപ്രണയനായ്തും മുക്കും
മുവാദരാൽ പരിചയിച്ചുനരകതമാക-
മവാടി തന്നക്കു മരക്കകയായിരിക്കാം. 12

യീവായ്ക്കുന്തമ, നന്ദലത, നന്ദമിഴിക്കു
ജേവാതുകൻ, മമക്കമാര, നമായശീലൻ,
ആഖാസഭുമി, ശരണാഗതവത്സലൻ, മ-
ഞ്ജീവാതു, ഹന്ത! മമജീവിത സാരസ്വത്ത്, 13

കാരണ്യരുത്തി, കമലാപതിത്രഫ്ലിനനന്ന-
പ്രായശ്ചിത്തമുഹമ്മദിക്ക നമിച്ചകളും!
ആരണ്യഭിനികിനിയമോ! തുണ്ടാത്തലത്തിൽ?
ഹോദംവിഷാദജടിലം മതജീവിതംഡെ! 14

ചെന്താർദ്ദായതവിലോചനരേണ്ടിക്കഴു?-

‘മെന്താത’നെന്നനിനവററിവനേ ത്രജിച്ചു;

എന്താറുയംജഗതി?പുതുവിന്മോഹ സീറ്റ്-

സന്നാപമാണ് വലയുന്ന വരയാധികൻമോഹൻ. 15

ഹാംത്രകമാക്കണംവശഭി മമതപദ്ധതി-

മീ മനിൽ ഞാൻ ഭാരിതമരു സഹിച്ചു മനം?

ആംമൻസഭവക്രിനമുള്ളിയതൊന്നമോക്കു-

ക്രിമട്ടിലെൻ കുമാരക്കുണ്ടതുവല്ലോ. 16

വല്ലുത്തപ്പച്ചി ഷ്ടത!തോൻ കീവിപുതുമനക-

നില്ലുണ്ടുണ്ണുനു സുചിരം;വിധി പിണ്ണംവന്നു

ചോല്ലുന്ന ചാതനന്നയാനനമോന്നങ്ങളി-

തന്ത്ത്വാധി വാളുനിടയിൽ പൂരിഞ്ഞിന്നല്ല. 17

മാധ്യാത്ത വൈരഞ്ഞമാടരാജികൾ കാട്ടുമര-

മംസപുഞ്ചയാഗ മതിലെന്നു മക്കപ്പടാഞ്ഞ,

മാധാകിഞ്ഞരനു വളരുന്നവതിനു സീറ്റ്-

മാധ്യാസമരാം പലകഴുത ഞാൻസഹിച്ചു. 18

‘ഉംതാപരാാൻ മമ നഞ്ഞനേക്കു,മുന്താം

തന്ത്രാസ്ത്രംശംകലേ’,മെന്നിവനോക്കുവത്താൻ,

ചീതാസ്ത്രാവമിക്കലാ തുടരുള്ളിയൈക്കു-

ണ്ണന്താത്താക്കിൽ വിധി പാപിവലിച്ചുറിഞ്ഞതു 19

എന്നായിൽനാണ്വി തൊനനപത്രനാഥാൽ?
സന്നാനമിങ്കു വിധിക്കേന്തിന നഷ്ടിരമ്പും?
ചിന്നാക്കലം കർന്നപുത്രവിയോഗിൽ-
സന്നാപമേകവതിനോ മമവാല്ലക്കത്തിൽ.   20

ഹാഹാന! കൃഷ്ണ! മമനാന! നിന്തുദിവാബും
അസ്ത്രപ്രസന്നമിനി ഞാൻ”ഹതി ചോന്നശ്രദ്ധാ,
അമാഖാംവള്ളംബത്രേതാണഭവിരുള്ള, സ്വാപ്ന-
ചുഡംബേദാഴിച്ചുവശ്രാംഖിരമിച്ചു നാന്.   21

ഹൗമട്ടിൽ നാനതി ദീനമുരുള്ള ശ്രദ്ധാ
ആഭ്യുക്തജനയിൽ അശാതതാനം
കാമംസുതസ്യതി നവീക്രതാശമശോക-
അപുമലുഭിശേമതിയാള്ളിലപിച്ചുതേവം.   22

“ആരാശണിക്കരുണി? തിഥിനപാരതാഹ-
വരാശിതാനിലിവബുഡ്യതിരജ്ജിപിട്ട;
ആരായിരാജരു കണണാക്കര, നിന്നപാരിൽ-
അപുരാംപാരകിനി ഞാനിനിശ്ചരു ചെല്ലു, ?23

എന്നാണ്ണിയേജ്ഞയവിഡേ! അമ കൈത്തലാരാിൽ
നിന്നാലുതംബതിപിടിച്ചുപറിച്ചുവിണ്ടു.
ഇന്നാന്തണിയ മിവള്ളു സമിപ്പാരാൽ
നിന്നരമിച്ചു ഫഹു! കണ്ട രസിക്കേയോ നീ?   24

കള്ളൻ കളിച്ചുടങ്ങുന്നിഷ്വാസ മനം
വെള്ളയും കേരം പലവട്ടമിരനിട്ടേം,
തിന്നുംകയത്ത് ഗ്രഹത്തുനിഷകതയാമി-
പ്പേണ്ണനരാ കറിനമെത്ര പിടിച്ചതജ്ഞി? 25

ഓഴരവിധം കൊടിയക്കാടകൾക്കാട്ടേ, ഏ-
നാരോമലഭ്ലിയുടെ കൊച്ചുകരഞ്ഞം രണ്ടും
ഹാ! രോഷമോട്ടുമുഖേത്തുചിത്തു, വേദ-
മാരോട് മഹാപ്ലുമിഖജീതു യടിച്ചുന്നാം? 26

എന്തോ പിഴച്ചതിനൊന്നിക്കണ്ണ മര മുത്തേ-
സദനാഷഗാരനിധിയാം മോഹപത്രത്തണ്ണ
രഹന്താരുജരാഷമോട് തോന്തരലോട്ടുകട്ടു-
ചുഡിശ്വാല്ലുടം സവികർക്കാക്കേ യടിച്ചിട്ടേം 27

‘കാൺിക്കഡിനില്ലിൽ ഞൻ പിഴിയോനമുമോ?
കാൺിക്കഡില്ലിനിയടിക്കണേ’തന്നിവള്ളും
സാംഖികഭ്യാസം മര കൊച്ചുകിടാച്ച തേങ്ങി-
ക്കേണിട്ടുരുമൊഴിയിനാഴലേകിട്ടും.(യുശകം) 28

അത്രുന്നക്കുമരിയാതെയുമട്ടിൽ നാനു-
സ്ഥിതുംബംകാണ്ടു പകലതു കഴിച്ചുകുറാം;
സത്രം, സുതസ്യുതിബലാത്തബത്തിലായെന്നു
നിത്രം നിശ്ചിമിനി നബ്ദപ്പതാശമ്പ്രമററം. 29

“സൈപരംനിന്നയുമൊന്നിക്കുമാണുചുണ്ട്-
ചുറംചുലത്തുമിനി നിന്മകനീ മുക്കൻ
നീരമുണ്ടുവതി” ഒന്നാറിവദ്വാട ദേഹാ-
സാരജഞ്ചനാം മുനിപരബന്തതുമിത്രയായി. 30

“ആവിശ്വലാൽ സുതവിയേശത്തുശാനമീത്തു-
വേഖിക്കേണ, സതതയാതന യാന്തിവള്ളം
ജീവിപ്പതെന്തിലിനി എഞ്ചു നരകത്തിനൊക്കു
ക്രവിത്തുതം മരണമിന്നമഹാത്മവംഫേ” 31

എതാട്ടും വിരഹവേദനയാൽ മുക്കദ-
മാതാപിതാക്കൾ ബഹുധ്യാ വിലപിച്ചിട്ടേണ്ടും,
സ്ത്രീതാനക്കുംയെഴുമ്പുലുംവനിപ്രകാരം
പ്രതാങ്ങനാട്ടു ദർശിതു സാന്തപ്പും. 32

“മീനസ്പ്രഭാവമത്രതേ! ഏവശ്യത്തും യജ്ഞാദേ?
ഹേന്നാഡഗോപ! വിലപിക്കുതേ! ദുമാവിൽ,
ആനം മഹാസുന്ധരമുത്തിക്കു നിശ്ചാരം സംശ്ലി-
ഷാന്നാഡസഭത്തിക്കള്ളുന്നിനമംശ്‌കിട്ടും? 33

എന്നാണുബന്ധമഴലിനാ? ജഗതുവൈക-
സന്തോന്നശാഖവി പുരജോതമമുത്തിക്കള്ളി
സന്താപമാരി, കരണ്ണാനിധിഹന്ത! യുജ്ഞത്-
സന്താനാ? മെന്തിനിധിതിൽച്ചരമൊന്നവേണ്ടി? 34

സ്പാതറ്റ്രമാൻ സൗതചിത്തര്യമതയുണ്ട്-
ചുത്തല്ലെന്നുമുമ്പാക്കി ലാഡിപ്പ് പക്ഷേ,
ജാതം പരസ്വരത്തിരവിയോഗമാണ്
മാതങ്ങളെന്നിന്നതു കാർത്ത്വവലഭൽവിക്കം. 35

ചൊല്ലും തുല്ലിനാതിരുല്ലിനാവാടിപ്പുക്കാരം
ചൊല്ലുന്നനിങ്ങലുട്—“ഹോ! ജാക! പ്രസിദ്ധ!;
നല്ലപംക്തിപാശഭുക്തനെയും ജനങ്ങിത്രി! ചൊരാൻ
വെല്ലും കഴിയ്ക്കുപാനിയുന്ന നിരാകലംനാൻ. 36

അതരാൽ സ്പര്യംപരിപാലിപ്പിപ്പിതിനുള്ള അഗ്രം
പോരായ്യുംയാൽ, എന്നുംബാവനക്കൊട്ട നിത്രം
അതരാൽനമിച്ചുകളില്ലെന്നു തന്നെ തുബാക്ക-
സാരാത്മവാദയിക്കു നിശ്ചാരവുംപൂർണ്ണിൻ!! 37

ഉണ്ടാദരാലിയണന്നയുക്കമന്നുചുണ്ടും
കൊണ്ടാടിവാണ്ണജനയിത്രായു, മഹുംനും
രണ്ടായ്ക്കുതണ്ണക്കാരവുംബാവലാത്രു മാറ്റുക-
നാണായിരിക്കുമ്പുന്ന മമ വിപ്രയോഗാർ. 38

ഉണ്ടാക്കവേണ്ട എല്ലിശക്ക, ശരീരമാത്രം-
കൊണ്ടാണു ഞാനിപ്പവാസിപ്പിതു കാർത്ത്വാരാർ;
പാണ്ഡാദരേൻ പെരുമാറിയ ദോക്കലത്തിൽ-
അണിണ്ടാടിട്ടു മമ മാനസമസ്തതാരം. 39

മേഘസ കഷ്ണമിവനത്രവോദ്ധി ദ്രോഗാർക്ക്
വേവുംനന്നും, ടിനിയൈത്രവിയന്തിലും എന്ന്
ആദ്യജീവാലരികിൽവന്നു, നവാംബേജരുടീ—
അാവുന്ന നിങ്ങളിട്ടെ രുക്ഷശിൽ കണ്ടുകൊഞ്ചിം. 40

ആണാലോഷംമഴുമ മുന്നെന്നും, പ്രസന്ന-
പ്രാണാധിക പ്രണയമാന്തിട്ടുമമയേയും
കാണായ്ക്കാൽ തരളമാനാസനാമെന്നിയ്ക്കു
ചേണാളുമാധിമതി മുഖംതങ്കിട്ടും.” 41

എവം സുഭതാക്കളിക്കളിരാച്ചു യഞ്ചോദയേയും,
തുഡിവല്ലവാധിപതിഭാകിയ നന്ദനേയും
ഭാവപ്രസാദമിയലും വിധമാദ്ദേശിപ്പും—
ആവിഷ്ണവിയത്രുന്ന ഒല്ലവനത്രവാണാൽ. 42

അത്രനേരപ്പുള്ളിമുമ്പ്, ഓഗവതാശ്ചരണപ്പൂർണ്ണം
സ്ഥാനം, ജ ചം, സരിസമുണ്ണിവകർം ക്ഷണഭേദം
അത്രനേരപ്പുള്ളി മുക്കുപാരവിഷ-
ശ്രൂംനതാടച്ചുമണി മഞ്ചമണംതുറങ്കി. 43

ശേഖരത്തിൽ വല്ലവികർ തെർക്കടയും ഗ്രേം-
ശേഖരം, വജ്രാധികജ പൊൽഗതപ്പുണ്ണിശേഖരം
തോശവിവൃത്തിചിവ, ഇംഗ്ലിനിതൻ പ്രഭാത
വേഷത്തെ ഉന്നത്രസുവഗ്രഹണം കമിച്ചു. 44

മുഹമ്മദുകാശുമണിപ വിശേഷമജ്ജ-
 മംഗല്യവും നിജപുരാഖ്യാ വെച്ചുചസ്തിയ്
 ദംഗംവരാതെ; ഭവനോദ്ധരണസീഴ്രി രേഖാഷ-
 മംഗല്യരേവതകൾ തെത്തുകടക്കാൻ തുടങ്ങി. 45

എപ്പറപ്പുനന്നതരഭാം മധുരസ്പർശതിൽ
 തുമിന്തുക്കുംചരിത്രങ്ങളുടുത്തുപാടി,
 അതു ഒരുംഭാഷിണികൾ തെത്തുകടക്കാനും
 കാമംമുഴുങ്ഗുതുല്യപനി അഗ്രികോണഡം, 46

ചോലംബുനീഥയ്യാ സോതലുമായ്ക്കും
 കാലംബസാൽ ചാരിചുവിച്ചുതുല്യാലെ തന്നെ
 കാലത്തുണ്ടം ചെരുകട്ടികൾ മന്ത്രത്തും
 ചേപലങ്ങിട്ടം മുരുപി തന്റെ കിന്നഞ്ഞാലുകൊണ്ടം, 47

കീറണ്ടം ശ്രീകൃഷ്ണനീനാ മുക്കണ്ണഗാമ്പാ-
 സാരംജൾം ഐട്ടിമതി മുഖഭരവജ്ഞരാകൊണ്ടം,
 റാഡണ്ണപ്പള്ളം നൃംഖിക്ക്രൂമണി പ്രണാക-
 ഷ്ടീരജ്ഞാലുകൊണ്ടം, മതജ്ഞാനയവേദ്യിക്കാർ, 48

നമ്മയും നല്ലവില്ലുമി, മുക്കണ്ണഗാമ്പാ-
 അന്നമലം, പ്രകൃതിതൻ കലാക്കളിരംഗം,
 സന്ദംശജഞ്ഞകനിധി, ഗോക്കലമാകമാന-
 ആനുതനിർവ്വുത വരാധരമായ്ക്കുണ്ടി. 49

അനരംപുലന്ന് വിൽക്കു നിമ്മലരനാവാപി-
ചുരത്തിൽ മുഖിയമ വല്ലവിമാൻവരേബാരു.
കുരത്തിലുല്ലവരമാപമിക്കണ്ട ചിത്താ-
ഭാരംകലന്റെ പലതും എഴിസംശയിച്ചു.   50

വന്നാലുമില്ലെതിയതേരിക കാഞ്ഞതേതാ-
ണ്ണനാഞ്ഞ പോയരിക നാാ സ്പദമാളിമാരേ!
എന്നാലുസംശയ മിതാമധ്യരാപുരത്തിൽ
നിന്നാണേവന്നതതിനണ്ടു വിജയംശചിഹ്നം.   51

പ്രേരംാദയാർ, വിരഹവേദമിയന്ന നബ്ദ-
സ്ഥാമോദമാഞ്ഞ മധുരാനഗര നയിപ്പാണ്
ഭാമോദരപ്രഭിതമാം രദ്ദമോ? എദന്ത-
വ്യാമോധമാണിതു, നൃക്കതിനില്ല ഭാഗ്യം!   52

ആപരാഞ്ഞ നമ്മതിലന്നപ്പുതിനില്ലപ്പാഴസ്തു-
സ്ഥാപത്താർമുളിച്ച മധുരാനഗനമായരെങ്കു.
പാപത്തിനായു് ക്രതമണണഞ്ഞായ ഗാന്ധിനേങ്ക
പാപസപാവിയുടെ തത്രിതു തീച്ഛ്വതനാ.   53

കാതഞ്ഞമെന്തിനേ? വിഒ ഖാഗജമാകമസ്തു-
ഭാതകമാറുമെന്നായവാഹിക മിഞ്ഞരപ്പാണ്
വെത്തസ്തിഞ്ഞ കടൽവണ്ണനയച്ച നമ്മ-
ക്രതണ്ണൻ നല്ലുരമ്മാണിതു തോഴിമാരു!   54

എവം പരസ്യരമ്മത്തിലാശപുർഖം
മാവല്ലവാംഗനകൾ നന്ദിയോ ഗമിച്ചു,
ഭാവംതെളിഞ്ഞതമരച്ചുവന്ന ക്രസന.—
ലാഖണ്ട്രജവതകൾ കണ്ണിതു മന്മാലാക്കി. 55

‘പ്രണാധിനാമന്ത്രിവിശ്വാസയച്ചുനന്ന
ചേണാൻകുതനിവാന’നു ജബാലറിഞ്ഞു,
കൈണാധിഷാൽ സ്പദരഭാവ വിശ്വാരമില്ലോ—
തേണാക്ഷിഭാരവണാടിത്തമ്മത്തു ഉണ്ട്. 56

“മന്മാത്രംഗാഗരികനാരികൾ തന്റെക്കാക്ഷാ-
സ നാഡലീലക്കിൽ വലഞ്ഞു മനമയങ്ങൾ,
മുന്നനാഭിലാസ് ദ്രുഥമെന്തു മറന്ന കൃഷ്ണൻ
പിന്നാശയൻ കശലിഭേദാ മധുരാപുരത്തിൽ? 57

എന്നാൽ പിതാക്ഷേഖ ഒന്ദളവത്തമാന-
തമാനാകമാന മറിയുണ്ടതിലേക്കു മാറും
ഇന്നാദരാൽ കൂടുമാനംശനാാ മുക്കണ്ണം—
തന്നാൽത്തും പ്രഹിതനല്ലോ? ഭവാൻപ്രജന്തിക്ക് 58

ചേണ്ട്രാന്നരാഗ മിയലുന്നാൽ ഞങ്ങളും—
മില്ലായതാക്ഷഗിഹ ലെണക്കിക്കാതുപോലും
ചേണ്ട്രാതെയല്ലോ ദയുരയ്ക്കു ഗമിച്ചതൊന്ന—
മില്ലായിൻനു ക്രമത്താജ്ഞരിത്തുപോയാൽ. 59

“നീതാൻമടിയഹ്നദയം, മഹജീവിതം നീ,
നീതാൻ ജഗത്സുത്തമിങ്ങിനൊ മാറിമാറി
സുന്നിതാദരം മധുരവാദംമധുത്തകി യുഷ്മ-
അനാവസ്ത്രമറിയാത്ത മനമയക്കി. ” 60

സംഖ്യാപ്പുച്ചമില തങ്ങളെ വിശ്രസിപ്പി-
ച്ചീമട്ടിലിനു തുപവിട്ട വതിച്ചു തുണ്ണൻ,
ധീമൻ! നിന്നായ് ക്കകിലിനിന്തിനെയും തങ്ങൾ-
ക്കീമനിൽ തങ്ങളുപരഹാസ്യക്കൂദായ് ഭവിച്ചു. 61

“പുഷ്ടാന്നരാഗഭവ മാനസദ്ധാരമഃത
അഞ്ചാവസാനഹനി സംസ്ഥി തനിലേവം
ശിഖാത്മവാദമിതാസംഗതമാണെന്നും
ദ്രുഷ്ടാന്തമുണ്ട ഹരിയുംളിവി ഗോപിമാരം. ” 62

അന്തര, നവാദിച്ചവിപൂര്ണമില പുന്നജ്ഞത്തി
തീരുമാനിന്നു മുക്കുന്ന ചേന്നതാണോ? എ
സാരം ആ പ്രത്യേകിലാക്കക്കഴാമനായ്-
എന്നേരെ മധുരുതകലയുത മാവരിക്കു! ” 63

അന്തര തുണ്ണനതിനിൽക്കുന്നാണെ, പക്ഷേ,
സാരസ്പ്രസാരപ്പുതമാം മനമസ്തീയം
നിരത്തിൽ വീണലവണാണെ കണക്കവക്കാൽ
സൈപരംലയിപ്പു വിശ്വാസരഭവായമന്നേ. 64

അക്കമുമായ് പ്രമമമാം സസമന്തിനല്ലോ
പാകത്തിൽ തങ്ങൾ മരഞ്ഞരിയിച്ചു തുജ്ഞൻ
മാക്കുമാതുവിരദ്ധാർഗ്ഗതമാക്കരന്ത-
ജ്യോക്തതിനീങ്ങിനെ മട്ടക്കളവാക്കവാനോ? 65

പ്രാണാധിനാമവിരഹം, ‘പ്രീഖനപ്പുരതു
കാണാക’മെന്നിഹ നിന്നച്ചു ബലായി സഹിക്കാം;
പ്രാണാഴി യാത്രചരയുന്നവതാരെ പദ്ധതി
ഹേണാൻ വിഷ്ണുകരിഭണ്ഡ മിത്തംനിഭാനി. 66

മല്ലാക്ഷനിഷ്ഠരയാട്ട തങ്ങളേയരുതു കൊന്നാ-
ലില്ലായിരുന്ന അജ, ഏവനാവഴനാട്ട ദേഹം;
വല്ലാതൈരൈവിരഹ വദ്ധിയില്ല’ പ്രിവണ്ണം
കൊല്ലാതൈകാലുവത്സഹപ്പ മിത്തംനിരുച്ചാട്ടേ

മദാരക്കുദമകരണക്കണംവദ്ധിക്കം
മദാനിലൻ മിളിതനായ് സത്യതം കത്തിക്കം
ഖുറാവനം രഹസ്യികാങ്കവൈ, യുള്ളിലിക്കം
നദാതമജണന്റുകൂട്ട തങ്ങൾ കുമം മാക്കം. 68

പ്രാണാധിനാമവിരഹാഗ്രിയിൽ ദവനിവണ്ണം
നിണാരം വസിപ്പുതിനി വല്ലവിമാക്കണാലുപ്പം
ക്ഷീണാത്മനാജിഗ മിഷാദ്രമാളമന്മുത്ത്-
പ്രാണാവലിയ് ക്കടനെ തങ്ങളുന്നജന്നത്തും.” 69

അഗാധംഗാനാ നിവഹിക്കിനെ മദമാത-
സ്ത്രിപാൽകരഞ്ഞു പറയും മൊഴി കേട്ടേനേരം
ഹാ!പാപിമെന്നാങ്ങളി യുലുവന്നു ചിത്ത-
വുംപാരമാകമന്താപമിയന്ന മാഴ്കി. 70

കാമം കൃപാപ്രതിചാട്ടംവിവരണാതി“വന്നുനോതി:-
ധാമംപുലൻ പുത്രപുണ്യ പുരണ്ണിമാരേ! [വന്നു
ആമിന്നുകുറച്ചരണാംബുജഭക്തിരുല-
മീമനിടത്ത് ലതിയന്നുകൾ നിങ്ങൾതന്ന. 71

ഒവന്താർജ്ജാക്ഷണ മരിച്ചു ധരിച്ചിവന്നും
സന്താട മാൻ കരയായ്ക്കു കൂശാംഗിമാരേ!
വിന്താപ്രഥം മനസ്സിവേണം വുംഡാനിതാന്തം
വഹനാനരാണ തരളിക്കുതന്നാണതുള്ളുൻ. 72

ചോല്ലും, ഇക്കണ്ണസ്ഥാ, മമദാപിമാശേ-
നല്ലാതെ. മരഞ്ഞിവില്ലു; വിയേജതാപായ്
ഉല്ലാസമില്ലു, കളിയില്ലു, സുവത്തിലെണ്ണ-
മല്ലുഭിച്ചവുമവന്നു കൈ വാണിച്ചു. 73

‘അതുപത്തിൽവേണിതു മനോസ്തുതി; നിന്നുമതേ
ചാപല്ലു’, മെന്നുമഹാക്ഷണി നിന്നച്ചുടക്കാി,
താപംമിളിപ്പിരക്കാം പ്രസഹിച്ചു’ശാന്തം
പാപം’സഭാവൃതി ദഹിക്കകയാണ കുള്ളുൻ. 74

അതു മായവൻ സക്തിജനം പറയുന്നു:—“രാഹം
സീമാതിരിക്കത്തെനിയലും മര ശോപിമാരേ!
അപുമാക്കലും ഭവതികരക്കപ്പോരാധിത്രി-
ക്ക്ഷമാത്മി കുള്ളുനിതി! മംഗലമാതിച്ചു. 75

കൊണ്ടാടിവാഴുമെല്ലവിൽ, തിവി ഓദ്ദവയോഗം
കൊണ്ടാണ് വന്നതു വിശ്വാസം, മത്രം ത്രം പക്ഷേ
തണ്ടാൻഡളും ക്ഷീകരം നിരന്തരമിന്നവാഴുക-
നാണ്ടായിരിക്കുമ്പുള്ളേഖാത്തുകല്പിക്കാബലത്താൽ 76

സ്പാതന്ത്ര്യമില്ലെ, വിധിയന്ത്രിതമാണുള്ളുകൾ;-
മാതൃകവും സ്വവച്ചന്മിരമാക്കുണ്ടാം;
ചേതന്ത്രുലിപി മധുത്വവാസ്തവമൊത്തു ദയവേം-
ഉപതായരാമക്കൈലും ക്ഷണമാശ്വരിപ്പിന്: 77

കാശാനല്പിപ്പുമതിഞ്ഞനിഹ ഭ്രമിക്കാത്ത-
ദാശാൽ കമ്പഞ്ചാജിനങ്ങൾ നയിച്ചിട്ടുണ്ട്;
ഒണ്ണാത്മമല്ലെ മമവാസ, മതഞ്ഞചീന്താ-
വശാൽ മറിച്ചുകരിക്കാണു തുണ്ണാംഗിമാരോ! 78

തേടായ്ക്കായിപ്പറി, മർത്താം ഞാൻവിളംബും
കുടാതെ നാങ്ങളുടെ പ്രക്കരിന കൂഴുഡാക്കണം;
കുടാസുവ്യതിംഠ, മു മാനസമുന്നിത്താനു-
ഭീകാന്നിടം ഭവതികരംക്ക കരംസുമാലും.” 79

ഭാമാകാഥകവാചികങ്ങളുടെ-
അയ്യുവം ഗ്രജന്മുജന-
സ്സാമാർത്തിക്ക ശമംവശാത്തി, നിത്രാം
ശോകാകലം ഗോകലം
പ്രുമാൻപ്രുഡിയവാദ്ദുംയാന്തു പൊഴി-
ച്ചാഞ്ചന്മാക്കിസ്പായം
അമാനഭവനിലുകാതി മധുരാ-
രാജും ഗമിച്ചുന്ന ഭൂതം. 80

കൂത്തെന്തുകയായ

ര ന ബ എ റ ദ റ

രണസീമനി രാമനാൽ സപകാഞ്ചൻ
ഹതനായെന്നതു കേടുമാത്രമിങ്കിൽ
കരണങ്ങൾ തള്ളി തന്ത്ര മജ്ജയാ-
ഭരി മോഹാകലയായ് മറിഞ്ഞുവീണാം

1

ബഹുസാദ്ധ്യമാന്താന്ത്രത്രാത്രാ-
സപലഭ്രത്രാഷകൾ ചെയ്യുവെ, സന്തകം
അവർ ക്ലൈഫയാതനാന്ത്രാതി-
ക്കാരമട്ടിൽ ഫൂത്രസംജ്ഞത്വാണ്ടി വീണാം.

2

പരിചാരകയന്ത്രച്ചുപാശംഖാ-
പുന്തുമേശമിയന്നാന്താന്താ-
ഭരക്കു കഡ്യംവിനിക്ക ലഭാകം
സകലം സന്തൃപ്തി ഇന്ത്രമെന്ന തോന്തി.

3

ഉധബന്ധമഴിഞ്ഞുലഗ്നതു ചിന്തി-
പ്പിരികിൽത്തുങ്കിയ കോശാരമോട്ടം,
ചുട്ടബാംജ്ഞയാത്തിൽത്തുങ്കിമാഴ്‌കി-
ക്കഴിയും കോമളിഗാത്രവല്ലിയോട്ടം.

4

അവ, ഇംഗ്ലീകൾ സാന്തപ്പുവുംമാത്രം
പ്രതിജ്ഞയോക്കിക ഇംഗ്ലിഷ്ടാതെ
സപയമാനിലുംതനിൽ നിന്നിറങ്കി-
സ്ത്രീവേഗാത്താട പോക്കിളം ഗമിച്ചാം. (ഇക്കം) 5

മതിലിതിദമാം റണ്ടാങ്കന്നതിൽ
നട്ടവിൽ ചോര പുഞ്ചിരിയ്ക്കും ദഹം
പുരസ്സാധ്യം മഹോദഃരാപചിപ്പാ-
ക്രതിയാം മാമലഭപാൽ പതിച്ചതായും;

6

ഘയകച്ചാലെംരാധ്യം, മന്ത്രമാരു-
കരതാരിൽ കലവില്ലമായുപാനേ
മരയും രജുവിരനാലമരം-
പരദശ്ചംഗം പരിപീക്ഷമാനഭായും;

7

ഹരണശലംടുത്ത ഗൈകകിൾ, ബാംഗ-
നുണമാളം വിരിമരു, സത്രപചിയും,
ഇവയാൽ സ്വപവിഭ്രതപമാവിജീവ-
സമിതിയിൽക്കൂടി വിളിച്ചുപ്പതായും;

8

ഗതചേരുന്നെങ്കില്ലും, തീജോക്കി-
പതിയേയും തുണവൽഗണിച്ചിട്ടുംചോര
ഒഴുക്കുജപദ്ധതിനാിലെന്നത്
സസ്യോന്നതിക്ക മല്ലാസ്ത്രപ്പതായും;

9

അരരികിൽ പ്രവർണ്ണിച്ചിട്ടുന്നേചോര-
ക്കുഞ്ചിൽ കുസ്ത തീർംലാസത്രുമാ
നിജബാധ്യഗണതിലുംജപലിക്കിം
ബുദ്ധിജീവതില്ലതിയാൻ യുഷ്മരായും;

10

കപിസംഹതിയാലിട്ടുട്ടുട്ടും-
അയസംഭാന്തമുഖിക്ക്ഷുമാണമായും;
നിജസോദരനാൽ ദ്രുംഘനതാപം-
കുലമക്കേയും പാദമുലമായും;

11

വിലസും നിജഭർത്തുഭേദമന്തർ-
വ്രൂമിവാച്ച് ക്ഷംപടി കാട്ട കാതരാക്കി,
ചുഡിമുർച്ചിതമേമഹായ്യുള്ളതം
ചുകഴം തീരുസതീരുതം ചരിച്ചും.

12

അവർക്കുമോഹതമസ്സുകന്നയതാി-
ചെച്ചുനേരാങ്കലതാതുവല്ലിയോടും,
ഒഴിതോരസി വിശേഷിനഭിനം
വിലപിച്ചും ചുടക്കുന്നനീരോധകി.

13

“മമജീവിതനാമ!യാതനാദേശാ-
നിധി മല്ലുതിലനാമഹാകമന്മേനോ,
തരസംബവത! തജ്ജിവിച്ചനീതാ-
നനക്കവാലവഹിനാമങ്കേ പോയി!

14

പരലോക സുവജപദ്മാത്രത്വക്കാണ്ടി-
യുലകോടനിമയാതു ചൊല്ലിട്ടുവോർ
യുതിപുണ്ടിഹ ധന്മചതിയാമെൻ
കമമഞ്ജിവിതനാമ!വിസൂരിച്ചു?

15

നിഗമജ്ഞ! നിസ്ത്രേമാനലക്ഷ്മീ-
മണിസൗധ്യായിതി വിങ്കുമാംബുരാദേ!-
കത്തിട്ടകിലാത്മയമ്പാര-
ചൃതി യഷ്ടാദ്രശകീര്ണി കേതുവജ്പു? 16

ഈവന്തു ജൈത്രവിന്റുനാകം
ഒശക്കന്നുന്നർ കളത്രമപിതിയം,
മയനംഡിനി, മാന്ധുനിത്രജിതിന്
ഹ്രിയമാതാ, വിഹവിരസുലലാമം, 17

ക്ഷീവനേശപരിത്രാസപതി, മണ്ണേയ-
രി- ദിനക്രമവിഹാകമോജ്ഞത്രകാ;
ജയജ്ഞംഭിതമരതമക്സംഘരം-
ക്ഷിതി! കേളുപ്പക്ഷമായ് ദിവിജു കഞ്ചം! (യശകം) 18

ഉതിജ്ഞു തനിക്ക്ഷയഗതിക,-
പ്ലിഹ വൈയവ്യ മധുവ്യമല്ല, പിന്ന
അംഗിലെനിനു? കഞ്ചംമൊന്നമാത്രം
എഭ്രോന്തഭ്രോകരംനിന്നത്രിട്ടിനേരം. 19

‘പരലേ ഏകമണംതുകാന്’ എന്നായ
ചില്ല പേടിച്ചറിയിച്ചുമാത്ര ഹിക്കൽ
എഭ്രയംശേതയോപിളന്റു, നിന്നെ
അസാ പിന്തുടരേണ്ടതായിരിയ്ക്കു, 20

രിപ്പ അലാലക്കുപാവവലംബന്നയാഛി-
അതണ്ണയില്ലാതുകിരാൻ നിണ്ണുലും
തവക്കീത്തി കളകമായോഭവിച്ചു
ഭവിമണ്ണാഭരി ഭ്രമിമാനശാലിൻ!

21

ഉലകംബവര്ത്തി, പാത്തിടിഭവാ-
ഉറിവന്നുംബര, മെന്നമല്ലജഗ്രം
സുരനാരികളാണമാത! ‘ഞാൻ ഞാ’-
നിതി ഗ്രഹംഷകര ചെയ്യവാനപാണ്ട.

22

ഇതി നിസ്തുലങ്ങാഗമുലമാകം
വിഭവം തന്നെ കരസ്ഥമായിരിക്കേ,
ങ്ങ മാനംഷനാരിയൈക്കാതിച്ചു-
നില നീക്കാൻതു മന്ത്രാവിഭാക്കം.

23

‘ഹ്യുനായകപാതിഭൈക്കിച്ചു-
ഒളിലാഡം തവ നല്ലതല്ലേന്തല്ലോ,
സാങ്കേത! പരിശാരസംഗമാപത്ര-
ചപ്പേമെന്നതു വോനെ തൊൻവിലക്കീ?

24

അറിവുണ്ട്, വിവേകംണ്ട്, വിശ്രേം-
അതരമന്ത്രേ തവ വീഞ്ഞ, മെങ്കിലും നീ
അതി ഗമ്മിതമാമൊരത്തംമില്ല-
തെരാഴിലിൽ കൈത്തുകമാൻമുജ്ജവും.

25

ങ്ങ മത്രഗനാട്ടറബഹാ! നഴിപ്പാ-
നടനാക്കിവ്വാഴതെന്തോരിന്റും!
ബഹുമാർഗ്ഗമെന്തുപു! മദ്ദേശാ-
രിതൻ പാപവിഹാകമാന്നതനാ.

26

യവ! നിസ്തമതാഭരാദരങ്ങൾ-
ക്കിവള്ളുംഡൈംഗതമാകവാലേ,
ചെറുതല്ലവിരംഗപതിവാമീ-
യവനിക്കിളിളവന്നരഞ്ഞമും.

27

ഇനിയന്ത്രനനിപ്പിയായോ, സ്വതന്ത്ര-
സമിതിവാഴം മഹിയേയുമാത്രവിശ്വ,
മതവുന്നതിവംക്ക ദ്യാഗ്രമല്ലീ-
വിധവയ്ക്കാത്രയമാത്രവാശന്തു.

28

ഉടനീയിടൽ കൈവെടിണ്ടു ഫോകു-
ന്തകസാമ്രാജ്യരെഴും തവാന്തികതകിൽ
പരിചത്രകൾ ചെയ്യു എന്ന ശ്രദ്ധാപ്പി-
ക്കതകംനേർവഴികിൽ പരിനുമിക്കാം.

29

അമവാബഹനസാഹസരിനായോ എന്ന്
തുനിയനില്ല, തവാംഗ്രഹിയേത്രജ്ഞം
ഉലകിൽ പ്രക്തിക്കുകീഴടങ്ങി-
സ്ഥുമാം പാത്രതല്ലും ഭരിച്ചിരിക്കാം.

30

വരലസൽത്തുന്നവും വിളഞ്ഞുമോമര്യ—
ക്കന്നയാമാക്കിട്ടുന്നമെല്ലായി
പ്രലഭമാ വിപരീതമോത്തിട്ടുന്നോരും
പരലോകം തുവഗ്രഹായും വേബിച്ച.

31

സുതനക്കുകമാരനിരുജിത്തും
ക്കന്നകൈവിട്ട് രണ്ടുനിന്നയുള്ള വേണ്ടി,
അതിലില്ലാത്ത വിമോതുകീതി—
പ്രസരംതാൻ ഒരു സുപ്പതിജ്ഞമായി.

32

പരലോകസ്വഭവം പരിഹരി! ജീവൻ—
സുതനസാമ്പൂര്യം പരമൈന്നകേൾക്കു, പദ്ധതി
മുത്തുത്തിപരമാരും പരമാരും പരമാരും—
സമിതിയായുള്ളിന് ഭാവാനിതാധികുലം.”

33

മുതിഡിനത്തവും നിരുദ്ധേമം
തഴകിത്തെന്നപി ചിരംകംഞ്ഞ പിന്ന
സവിധാസ്ഥിത രഘുദ്രോഗാടി—
അതരമീഷയ്ക്ക് പരഞ്ഞക്കുംരംപരഞ്ഞതാർ:—

34

“രഘുനാഭനിവേഗാദിക്കിലെല്ലും
കലഹത്തിനു നിദാനമാംകുളത്തും,
പരിയുംപടി തൃതീക്ഷാവാനൊരുങ്ങാ
തവവിത്തും ഭവിവശ്നനീയമത്രേ!

35

നിജരാജപദത്തിൽനിന്നിന്നിനേ-
അജ നകൾ-പെറരഹമിതത്തിനായിരിക്കാം,
ഗളുച്ചുകയാ ബഹിഷ്മരിച്ചു;
നത്രനിന്ന് സാധുതയെ സ്വീകരിച്ചു.

36

ക്ഷീതിതൻ പത്രികാക്കബന്ധങ്ങാ
ക്ഷീതിപത്രിയവനിപി താവിരംക്കേ,
മതിവെച്ചു, കലാശമന്ത്രരഹ്യു?
സുമതേ! നിഞ്ഞവിഭേകമത്രമാന്ത്രാ?

37

പട്ടപെത്രാലയനാഡ്രമാമരംഖാല്പ്പു-
വിയദന്ത്വുലവത്തിൽനിന്നു ചോടി,
പ്രസരിച്ചിത്രാമനനാമവഞ്ഞ-
ഭൂതിജന്നന്നടിലുടൻ പതിച്ച മിത്ര!

38

‘ങ്ങമർത്തുകിരാര’ഭാനന്നന്നി
ചുരുക്കവീഞ്ഞാപേക്ഷചെയ്യുയാലേ,
ഇഹനീഭവക്കു വീഞ്ഞവണി-
കിരയായിപ്പുതനിന്നറലാഗ്രാഹം.

39

മതിവിമത! പിളംബം; കാന്തബനക്കൊന്നാഭിവ്ര-
ദ്ധതിമയമഹിതോല്പര്യസാഖകംകാണ്ടത്തോ
മതിക്കരുകമോബനേക്കുടിനീ നിറുച്ചിച്ചത്-
ഗതിക്കൈക രാജത്പാടവം താടക്കാരേ!”

40

അവതാരിക

— — —

കവിമണി കെ. സി. കെട്ടപ്പനമ്പ്രാജ്ഞൻ തുടർവി
ശിഷ്ടഗ്രന്ഥമുമായി തുടർവിയതിൽ ബന്ധപ്പെട്ടാൻ തുട
ഡാക്ടറിനേഷൻറിച്ച് എന്നും എന്നും അഭിവാദ്യം
ചെയ്യുന്ന പ്രഖ്യാതാവും അവതാരകന്മ സതീക്ഷ്മനാരാ
ധിനുംവെന്ന സംഗതിക്കല്ലോതെ തുടർവിനു എ
നിക്കളിൽ അംഗത എന്നിക്ക് മനസ്സിലായിട്ടില്ല ഉത്തര
കേരളത്തിലെ ഒരുമകവിയുടെ സരസവും സപ്രയോ
ജനവുമായ സാഹിത്യപ്രജന്മത്രാത്രിൽ ഒരു ദ്രോഹിത
നീറ സമൃദ്ധതിക്രമി സാധിച്ചാകാഞ്ചിട്ട് എന്ന ഭാക്ഷി
ണ്റ്രജ്വലി എന്നീറ ദ്രോഹിതനെ തുടർവി അവതാരികയി
ലെക്ക് പ്രോപ്പിച്ചിരിക്കും. എതായാലും തുടർവി സുഖം
വാസരത്തെ വൈരാത വിടാൻ മനസ്സുവര്ത്തനില്ല. സാധാ
രണ നിലയിൽ അവതാരികക കാണ്ട് ഗ്രന്ഥത്തിനുണ്ടാ
വാനിരിക്കുന്ന പ്രയോജനം തുടർവി ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് അ
വതാരികാകർത്താവിനാശംജാകകയെന്നിൽനാലും അവ
താരിക നിശ്ചയാജനമാകുന്നില്ലപ്പോ എന്നാണ് എന്നീറ
സമാധാനം.

രസത്രയിഴ്വു തുന്നസന്ന്യാസിവുമായ 10 വണ്ണക്കാ
വ്യഞ്ജിലാണ് തുടർവി ഗ്രന്ഥത്തിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നത് “ഒ
വകിയുടെ ചുത്തും”മെന്ന കാവ്യത്രല്ലാം വുത്തിഹാ
ക തുന്നാഡികാളികൊണ്ടും തന്നെപ്പംകൊണ്ടും ഒരു മഹാ
കവിയുടെ വാസനാവൈശിഷ്ടത്തെ വിശദികരിക്കുന്നുണ്ട്.

“കാമംവള്ളന് ജടന്നല്ലപയാനമാകി,
ക്ഷാമാവച്ചപ്പെല്ലായ പഴത്തണിയാൽമാച്ചു,
അനീമന്ത്രിലോകസൃഷ്ടതാക്കി വുദ്ധനേക-
നാമണ്ണിലുണ്ടടങ്കി മരാന കിടന്നിട്ടന
പാരംലതജ്ഞൻ നിലവില്ലിന താഴിവരാം
നാരാധാരാന്നർ ഇനകൾ ജഗഃപകവദ്രം
കാരാഗ്രഹത്തിൽ മതിനിർവ്വതിപുണ്ട വാഴം
ധിരശ്രൂഗണ്യനവനാ വസ്തുവന്നാരു.”

എന്നിവിധം സപ്താദവാക്തിസാധകങ്ങളും സഹ്യ
ഈവൈദ്യാസ്തകങ്ങളുമായ വർണ്ണനകൾ വെളം സാധാര
ണനായ ഒരു കവിയുടെ ത്രിലിക്കശ് ശക്രങ്ങളിലും.

“ലോകംസുഖാസുഖമരം കയറ്റനതായാൽ
ശ്രോകതരിനില്ലവഴി; രാശപ്രതമല്ലിതൊന്നം
നാകത്തിലുണ്ടനരകം, നരകത്തിലുണ്ടാം
നാകം; മനഃകലിതമീസുവദ്വഭേദം” എന്ന പാട്ടന
നമ്മുടെ കവിമണി.

“Mind is its own place, and in itself can make a
heaven of hell, a hell of heaven” എന്ന മിൽട്ടൺ മഹാ
കവിയുടെ Paradise Lost എന്ന മഹാകാവ്യത്തിലെ വരിക
ഈയാണോ “നമ്മെകാണ്ട അനന്തരിപ്പിക്കുന്നതും. ദരിം
റീഷ് വിശ്വാലയത്തിന്റെ വാതിൽ കടക്കുന്നും
ചെയ്തിലില്ലാതെ അനിമാൻ കടപ്പുന്നുവുാതെ തുണ്ടും
കും, ചാമുഖത്ര പെണ്ണന്തും പേരുണ്ടും ശീതോ
ഷിംഖി മേഖലാ ദിംഖങ്ങളും സമുദ്രരംഗാഡി തിന്മ
ങ്ങളോ വശ്രവാശകളുായ വാസനാ കവികളുടെ ആ

ശയവെച്ചുല്പത്തിനു പരിപന്മികളുണ്ട് പരമാത്മ
ങ്ങൾ ആസ്ത്രം ആശംസിക്കുന്നു.

“പ്രഭുവിവെദവംകൊണ്ടു നിൽക്കും ചരാചര-

പ്രഭുവിയിൽ ധാതാവിനും സംശയം ഇന്ത്യപ്പീ”കുന്ന

“പഴയ ത്രാവിക്”യെ അനുസ്ഥിതേഴ്ശ്ശത്തെപ്പട്ടിച്ചിട്ടും റണ്ടാമാത്തെ കവിത, “ഭേദകിയുടെ എത്രംശനം” “ബു
ന്ധനസ്ഥമനായ അനീരുദ്ധരം”നോടുകൂപോലെ വളരെ
ഒത്താർപ്പം മഹാകവിയുടെ “പുരാണങ്ങൾ” എന്ന കാവ്യ-
മതല്ലിഡ്യാട്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾം കിടപിടിക്കരാക്കുന്ന ദോഷത്തോടുകൂടിയതാണ്.

“ക്രിജന്തം രാമരാമേ തി മധുരം മധുരാക്ഷരം.

അത്യഹ്നൃകവിതാശാഖാം വണ്ണഭാല്പീകിക്കോകിലം”

“മാനിഷാഭപ്രതിജ്ഞാം താമഗച്ഛ്രാംതീസ്ത്വമാഃ

യർക്കുംഘവമിച്ചുനാ ഭക്തമവധിക്കാമോഹിതം.”

എന്നിങ്ങിനെ വാല്പീകിമിഹഷ്പിയുടേയും വേദവ്യാ
സന്നിധിയും ത്രാവികകളെ അത്രാധികം ചെയ്തു, ഗ്രിന്ധാന
പാംജിപ്പള്ളി കൈരളിഗ്രീക്കുളിലേക്കു നിന്നുടെ കവിമന്ത്രി
എത്ര ദ്രാവിംഗമമായ വിധത്തിൽ ഭാഷാന്തരികരണം
ചെയ്തിരിക്കുന്നവെന്ന നോക്കുക:—

“ചൊല്ലാളം കവിതാവ്യപ്രശ്നവിത്തിലിരുന്നുകൊ-

ണ്ടല്ലാസപ്പുള്ളം “രാമരാമേ”തി ക്രിച്ചുതാൻ

നിരന്യർന്നിത്രാനും പീഡ്യംവാരാശിതന്ന്

ചൂരണിൽ ചരാചരംപ്രാതത്തെ കൂളിപ്പിച്ചു,

നാകിവന്നുനായ് തത്തിന് വാല്പീകിയാക്കുന്നു.

കോകിലഞ്ഞിനീറ ദിവ്യത്രാവികജയിക്കുന്നു”

ലീലയിലുള്ളക്കമാം പക്ഷിയെപ്പുണ്ടവേണ്ട്
 ഫോറാ ശരമെയു കൊന്താതു കണ്ണഭോഗം
 അതുടെ മനദ്ദോക്കം ദ്രോകമായ്ക്കീൻ; പാരിൽ
 പേരരാസാധിത്രുത്തിന് സാരസ്വം യദ്ധവജക്കാ;
 അതു മഹാഖനിയാക മാറിമകവിപ്രാന്തര
 കോമളകീത്തിയാകം ത്രിലിക ജയിക്കുന്നു.”
 “ഹരിരാശൈത്യിൽ താരപോലുള്ളിലുഡിച്ചുംഞ്ഞ്” യ
 “വിചാരവേച്ചിത്രും”
 “ഉപകാരിണിയാണ മാനൗം-
 വൃമ, ദാരിദ്രമന്തമ്മല്ലതാൻ” എന്ന ജീവിതരഹ
 സ്വർത്തപ്പത്തെ

“ശമദബാളവിജയ്ക്കു ഭിഖിയായ്-
 ക്ഷേണിക്കുന്നതു നന്ദയായ്ക്കം
 കറപോവരു പോ, എന്നരിഞ്ഞതിട്ടം
 കനലിൽപ്പെട്ടുകുന്നുണ്ടോ?”
 അതുമല്ലെന്നുവാത്തിനുള്ളിട്ടും താം
 വിലപാരിൽ ബഹുഭ്രാഹ്മിയാം!
 മണിഭീസമഹതപമാരിട-
 ക്കിങ്ങില്ലായ്ക്കിൽ ദുക്കരിഞ്ഞതിട്ടം? എന്നിത്രും
 കളായ “അതമാനരഹംഞ്ഞാം” അക്കുക്കാനട സമർപ്പി
 ക്കുകയും,

“അംളവറ മനാശത്തെണ്ണിട്ടം
 വഴിയിൽ പെട്ടുലാതെ തുഷ്ണിയാണ
 ഉപലബ്ധേനുകും കഴിഞ്ഞുപോ-
 മധ്യിനം ജീവിതമാണജീവിതം” എന്ന സാധിക്ക
 കിരുട്

തരസാ പരകീയപീഡയിൽ
കനലിൽ കാട്ടിയ വെള്ളപ്പോലവെ
ഉങ്കിച്ചുട്ടബാജ്ഞയുപമാ-

ചൊഴിക്കം മാനസമെത്തുവന്നു! അനന്തരായിത്താങ്ങന
തന്നെ പരിത്രണി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“ശരദ്യക്കാലാരംഭിലെ പ്രഭാത്” എന്ന നാലാമത്തെ
സാഹിത്യിന്റെനാനാ.

“സപ്താവന്നുന്നതപ്രഭാവമാണ്” നാതും
“അ പികലസുവവിലാനലാളിത്” എം
“കവിമനോധന വിഭവസങ്കേത്” എം
“ശരദ്യപ്രഭാതം പോലുശേഷമോഹന” എം
താന്ന.യായിരിക്കുന്നുണ്ട്.

“തനിക്കനാശഭോട്ടുട്ടതിരിക്കില്ലും
തനിച്ചതാൻസുവും പരക്കന്നയ്ക്കിട്ടും

* * * *

കലാകലാപനാം സുധാകര”നാക്കിച്ചു ചെയ്തിരി
ക്കുന്ന “നിഭർണ്ണനാ” പ്രജ്ഞാനതം ശ്രീമാൻ ഒട്ടപ്പുന്നവ്യാ
രക്ത കവിതപരമഹതപത്രത്തിനും ഒരു നിഭർണ്ണനായിരിക്കു
ന്നുണ്ട്.

അഭ്യാസത്തെ കവനമായ “ഭക്തിമാഹാത്മ്യം” ലാ
ളിത്രംകൊണ്ടും മാധ്യമ്മംകൊണ്ടും ദയത്രമകാവ്യമാ
യിട്ടുണ്ടെന്ന പരിശാരതെ നിപുണത്തിലില്ല. “ശിജഗ്രഹം
തം” രൂതാർത്ഥിൽ വിരചിക്കപ്പെട്ടിട്ടിട്ടില്ല ഓരോ പദ്ധതി
ക്കും തുള്ളുന്നതാമയിലെ

“പലതുകന്തളം ചാവുചാപാംഗരമും
മിളക്കണ്ണജലാല്പാസിഗണ്ണാലിരാമം
മുട്ടേന്നുശമ്പതനുവാ, ഭോദ്യഹംഭത
എൻഡിയുള്ളരേണം മരിക്കാനേക്കം” എന്നിങ്ങിനെ
യുഥു ഭാഗാശ്വരനു പ്രതിയപനിയെ വാചനക്കായുടെ കള്ള്
പുടങ്ങാളിൽ മഴക്കിക്കാണ്ടിരിക്കാ.

“പാരം കുഴമിമട്ടകണ്ണന്തരാനിർ-
ം ശൈക്ഷാമക്കും ശാംക്കാരിച്ചു”

“സുജാതാംഗിസ്വർജ്ജം ഗ്രഹിച്ചാരുമേച്ചതാ-
ങജാക്രാന്തഖാചു” പിന്തും താന്ത്രാധാരം”

എന്നിത്തരം അന്നപ്രാസങ്ങൾ ദിതലാഡി ശബ്ദംഗിയും
ദിശാപൂർണ്ണരാംപിശ്ചി, വായ്ക്കും വിവേകം,
സൃഷ്ടാസംഗമില്ലാതെഴും ശാന്തഭാവം,
പ്രിയാഭാഷണം, ഭക്തിസന്ധാനി, ദേശജാ-
മയാക്കാരമാത്മാനഞ്ഞിപ്രസാദഃ;
തമാസത്രുജബാധം, സദാത്മിശ്ചലിലാ-
കമാലാപമിത്രാദി ചിഹ്നങ്ങളോടെ
വുമാചറിനരാംഭക്കർ വീതസ്പൂഷമാർ
അമാദിപ്പമാരാജഗണഹം ഗമിച്ചു.” എന്നിവിധം വ
ണ്ണനാവെവശൈശ്വരം, ഇക്കവിതയിൽ ധാരാളമായുണ്ട്
എന്നാൽ:—

കളിപ്പുണ്ണുവിഹിത്തുമത്തുകിസ്യമിപ്പേ

കളിക്കന തന്റെകാച്ചത്തുക്കാത്തിനഞ്ചു!

അഭിച്ഛാത്തിളംകുന്നതലാംകുടുക്കെകവി—

ക്രാച്ചിച്ചാരുന്നതകീ കട്ടംകാളകുടം” എന്ന വായി

க்ஷணொரு, விழுப்புக்கெடுவது என்றும் சூழ்நிலையை மோத்து ஏற்று விடுவது என்றும் தொனிமிரிக்கூவை எங்குடி ஹவிடெ பிழூவிக்கூதிரிப்பால் நியூஹமில்லே.

பின்னால் புவனையூ உசிக்காலத்தின்றி அதற்கு ஒத்த கரிசூலை. “வாஸரத்திலகும் வூத்தத்திற்கு புதுதேரூக்கப்பட்டு ஶாந்திலுமிகுப்பியிடுத்திலும் கூறுவதுபெற்றுப் பூர்வமானிதிலுமில்லைது”. அந்தப்பெற்றத்திலே அஞ்சியண்ணால்லது என்றுப் பூர்வமானாககொள்ளுத்தையை புண்டாவின்றி புவினைத் தீவிரமாக்கிவேக்கூதாக்கான்.

“ஊழிலுமின்ற தீழ்த்துமெ”என ஏடுசாமத்தை வளைய எழுதுவது கவிவற்றின்றி வாஸந்தை செடுக்கிறதை என்றும் கேட்கவண்ணும் விழைக்கமாலிடுகிறது. தீழ்த்துமையை கொடுவான்றி கூறுகிறதைப்பெற்ற வள்ளிக்கூதான் 9ஞா, 10ஞா, 11ஞா, 12ஞா, சூரூபக்கூத்து.

“காராணுவத்திற்கு க்ஷிரைக்கலத்துதா-
யராலுமாம் சாய்ரைராஸநத்தாந்
யராதாறுஆவரணாத்மம-லாகு
வராதேகாலும் விரிமாரிடதெநாந்.”
மிதாமிதாவாப்பியிலும் ஸமாநமா-
த்தாந்தமாகும் நிலதேநாந்தமப்பூஷாம்
நிதாந்த சுருத்தாந்தகவாயும் ஸுயாமா-
ந்திதாந்தகும் வாநாந்தபுஜத்தாந்,
அங்காந்தாந்தாந்தமாந் விழுக்காந்
புஞ்சத்தக்குருநாராதைபாக்கஜிவிதா,

അഗർമിതാനേക മുഖം ഉല്ലാജനം
 ഇത്തരയീമംഗള ജീവനൈ ചെയ്യം;
 കാലാനിഭാസം മിമിലേത്രനദിനീ
 വിലാസജീവാതു, തുച്ചാരസാസ്പദം,
 തുലാവിമീധാശലക്കിര്ത്തിക്കു, മു-
 ജപ്പലാത്രുതേജാനിധി, രാജനദി നൻ,
 നിരാമയാകാര, നദീമയബേബുൻ,
 ധരാതലാലംകുതി, രാമചന്ദ്രാസാ.”

എന്നിങ്ങിനെ അനിത്രവഹിയങ്ങളായ റസസ്മാ
 യീഭാവാലികളുടെങ്ങിയ “കളക്”വും തമ്മിൽ നേര തട്ടിച്ചു
 നോക്കുന്നതായാൽ സരുച്ചേലോകം ആനന്ദസ്ഥാനാഗര
 ത്തിൽ നിശ്ചാകാതിരിക്കയില്ല.

“ആരു”ദോഷത്തു ഒരു സംഭവാധനമാണ് പിന്നീ
 ടുളിത്തു. ആപ്പുന്തം ആശയബേദിപ്പുസംഖ്യാമായ
 ഈ “കക്കാ”ലാപം ശ്രദ്ധാപരമകാശായ പ്രാപി
 ക്കൊത്തു അതിന്റെ അന്ത്രപാദങ്ങളിലുണ്ട്. കവിയുടെ
 സംഭവാധനവും ആത്മമനവും ഇങ്ങിനൊന്താണ് സമാ
 പിക്കന്നതു.

“മാഹജീവാതോ! ധന്മസമാർദ്ദ്യുഥകേതോ!
 സാധാസാധ്യത്രുമേ! ദൗർജ്ജന്യസർവ്വസ്പദമേ!
 നീതാനിജാഗത്തിന്റെ തീരുവൈവശസമാദേ!
 നീതാനിജാഗത്തിന്റെ ഭൂഗർഭങ്കുടബന്ധം!”

ഡേതാമത്തെ ജീവകാരണം” മുണ്ടാവിന്റെ
 പാവനജീവിതത്തിന്റെ വിജ്ഞാരഹസ്യത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു.

“സാരാത്മകസഞ്ജന്മ രഹസ്യമായും
പേരാൺ പ്രഭോപദയകനമായും
സ്പാരാജ്ഞസാമ്രാജ്ഞ പതാകയായും-
മാരാൽജഗ്നിപ്പു കരണാവിലാസം” എന്ന നല്ലതിവ
ണ്ണം നേൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ള കവിമനി.

സാമത്മ്യമെന്തി,നാഴികൻി,നൈനി-
നീമനിൽ മത്സ്യനു മഹാധിപത്രം?
കാമം മിഉർത്തുദയാർദ്ദനായാ-
ലാമത്സ്യന്തേ ഭവിഷ്യന്മന്മ

എന്ന ആത്മനിർവ്വത്രലംഭാവം അനാഭവമാക്കിയി
രിക്കയാണെന്ന തോന്തരം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും,

“കര, കിതച്ഛിട്ടം നട, നിന്മരാം
നര, ചിരംപരിജീവന്നുകളേബരം,
അനരമപാടവ, മിഞ്ചമുണ്ടനിർ-

ഭരവങ്ങൾ വണ്ണാധികലക്ഷണം” എന്ന ചുണ്ടിക്കാ
ണിക്കല്ലേട്ട് മഹാവുഥൻറ “മരണായെ”തെക്കറിച്ച
അരഞ്ഞും തന്റെ പത്താമത്തെ കാവ്യവണ്ണികയിൽ
അനന്തകംഡാപ്പും അനന്തകനക്കാണട അ പരമസിച്ചതു്.

ആക്കപ്പാടെ ഇം അനും ഉല്ലവൻറ ശാകല
അാതു ദിതലായ വിശേഷവണ്ണികാവ്യാജാളിടെ കത്താവാ
യ കവിമനി കുട്ടപ്പനവ്യാജാടെ വിശ്വാനത്തിനും
വിവ്യാതിക്കാം മാറ്റകുട്ടന്തിനും ഘൃഥ്യാധികം സഹായി
ക്കമെന്ന തീർച്ചയായി പറയാവുന്നതാണ്. ഒരു ക
ങ്കരണ്ണിയെന്നും സതീത്മ്പനും ഏലുകുത്തിനമായ ഗ്രന്ഥക

തിരാവിനന്നപുറി എനിക്കുള്ള ഭേദമും പ്രതിപത്തിയും എന്നെ പക്ഷപാതിയാക്കിയേക്കുമോ എന്നുള്ള ഭയം നി മിത്തം തോൻ അധികമാനം പറയുന്നില്ല. കൈരളീയ ഹിന്ദുസ്താൻ കന്യരത്നിൽ ഒരുല്പ്രഹാരമായിത്തന്നെ ഈ ശ്രദ്ധമും പ്രശ്നാഭിക്കുമെന്ന് തോൻ പ്രത്യാശയോടെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും പ്രാത്മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വീമണിം_തലഞ്ചുറി, } കെ. ടി. ചന്ദ്രനബ്യാരോ.
1930 ഓക്ടോബർ 15-ാംന്. } K. T. CHANDU NAMBIAR.

ദേവകിയുടെ പത്ര ദർശനം

I

വില്ലാളിപീരമൻ കംസ്തുപഞ്ച നടത്തം
ചോല്ലാൻ കാർമ്മകമഖ്യാതസവരിതി കാണ്ഡാൻ
രക്ഷാക്ഷിശ്വരൻ നയനോത്സവമാം മുക്ക്-
സ്ഥാസംശാലി മധുരാനഗരം ഗമിച്ചു.

1

ഒപ്പാഭിഗ്രീതഗതിയാം ഹരി, പെണ്ഠരയോഷി-
നോഭാബ്രൈവായ്യിന തിക്കണ്ടതാങ തിങ്കളായി,
ആരീരാമനാമകസുവ്യാഘണിയോട്ടകുടി-
കൊവോപഹൻ നഗരകാന്തി നടന്നക്കണ്ട്.

2

ആരീരാമനാഡിയകമെഴും നഗരത്തിലോടോരു
പ്രൂഢാരാഘ്യേണ പത്രകാളുകൾ കണ്ടക്കണ്ട്,
അതുരായ്യചരി, എഴുചുവിലുത്തുപിതാകൾ വാഴും
കാരാന്ത്രമത്തിലുമ തുക്കണ്ണൽവെച്ചു തുള്ളൻ

3

ഓജാധിപൻറ കരംപോലിങ്ങളാൻ, പാരിൽ
സാജാത്രുമററ നെടക്കല്ലുറ തന്നിലപ്പോരാ
ഹാ, ജാതശ്രോകമതി ശൈശവശാലിയാകര
ആരീജാനികണ്ട ഭരവസ്ഥ പരാത്തുകുടാ.

4

കാമംവള്ളൻ ഇട നല്ലപയാനമാകി,
ക്ഷാമം വധുന്നല്ലാങ പഴന്തുന്നയാൽ മരച്ചു,
ആരീമന്ത്രിലോകസുത്തതാള്ളതി ലുഡ്സനക-
സാമണ്ണിലുണ്ടടങ്ക മരന്ന കിടന്നിടന്ന.

5

പാരം ലതക നിലനില്ലിന്തായിവേരാം
നാരാധണൻറ ജനകൻ ജനങ്കവസ്ത്രൻ
കാരാഗ്രഹത്തിൽ മതിനിർവ്വതി പുണ്ടവാഴം
യിരാഗ്രഗണ്യനവനാ വസുദേവന്തേ.

6

കാരാഗ്രഹത്തിലെരിടത്തു, നിസർദ്ദൈത്യജാ-
ധാരാപരിത്തനവായ് വിഷയേഷ്ട്രയേന്റു
വൈരാഗ്രദേവത കാനകമൃദമഹാച്ച-
ത്വാരാത്മാശ്രമമിഷനമക്കണ്ണ തുള്ളാൻ.

7

സ്ഥാനാദിസംസ്കൃതികമാവിരഹം നിമിത്തം
നാനാവിധത്തിലരയോള്ളുലഞ്ചു ത്രക്കി,
സ്ഥാനാദിയ് കടിലകം സ്വശ്രദ്ധശാക-
ത്രനിനാശദേഹത്രക്കൂദാഹമനിവേണിക്കാട്ടം.

8

മെച്ചാന്നപുണ്യത്തി, ഭേദകി, കററമാനം
ചെച്ചുംതൊരാത്തടവുകാരി ജനമനുഖാത്മം
മുഖാ! കമീസ്ത്രതിനു, മുസലകിൻറ ഓഗ്ര-
തരത്തു, ധിപ്പുണ്ടതിൽ വസിക്കുന്നായിരുന്നു. (അശകം) 9

മാടാജരയ്ക്കുത്തവല്ലി! തുരക്കു പാക്കാൻ
വീടാക്കി യീയുലക്കിനറ ഗതിക്കുവേണ്ടി
വംഡാതെ വാരയ്ക്കുമീരിനുവിലജ്ഞഭവി-
പൂഞ്ഞാൻ തുക്കഴിലിനാബു! നമ്മുതം തേ.

10

ഇക്കാലമംബ! തവ നദന്നണണിതാ നിന്റു
ക്കാൽ തൊഴുന്ന നിജജന്മഹലോത്തുവാഹി
ഉംകാന്വചിന്തു വരമേകണമെന്ന വായ്ക്കാം
യക്കാൻറരഥ്യ ഭവി വീണു പണിന്തുകുള്ളിൻ.

11

“എന്നണ്ണി തുള്ളി! വരി”കെന്ന പറഞ്ഞതുക്കാ-
നാന്ത്രമിച്ച സതി കാളിന നീട്ടിയപ്പോൾ,
തന്നിളിലാ പ്രസ്താവക്കുത്തുകൂർപ്പു തട്ടി-
ച്ചിന്നം ഉതിശ്വമിയന്ന മറിന്തുവിനാൾ.

12

പാംഗതികതിൽ വിന്നുത്താട താണ്ണങ്കൂപ്പും
വേദാന്തവൈദ്യുതിയാം ചെരുപ്പെതിൽത്തന്നാ
ബോപാർഡമാം തന്ത്ര കൈത്തളിർക്കാണ്ടിഡന്തു-
അംബാകലം സപദി വാരിയെട്ടത്ര സാഖ്യി.

13

രാറോംണാച്ചു കത്തുകാക്കലായ് പുണിന്നാർക
ക്രാട്ടക്രിയോയ എരുക്ക ഗാമഗാമം,
ആരോഹലാമകന്മായ് പിരിയാതെ, വിദ്യാ-
നാരോത്തമെക്കുമണ്ണാൻ കൊതിയാന്നപോലെ

14

തക്കപ്പുയോജമുവിയാം കനിവാന്ന കൊച്ചു-
തക്കത്തെയക്കമതിലേററിയിത്തതി മരം
തക്കഷുകാലമുതിച്ചുഹുമോത്തിജാതാ-
തക്കം പറഞ്ഞു വില വാക്കകൂലിപ്പകാരം:-

15

“ഹാ ഹന്ത! പാതകിനി! ഭേദകി; സുതിശ്ശോക—
വൃഥം രുമാ ഭവി സമീച്ചവള്ളിന ദൈവാൽ
സ്നേഹം കലന്നർകിലെത്തരിയ മുത്തച്ചിത്ത-
സ്നേഹത്തിനായിര! സുമംഗളമോതിട്ടിന

16

നിന്താതനം ജനനിയും മകനെ! നിതാന്തം
സന്നാചമാൻ മരണാവധി മനിലേവം
ചിന്താബലാലുക്കി വാഴക്കയോ? കടപ്പു-
മെന്താണതുള്ളി കയതാത്തത്ര കാണിപോലും

17

ശ്രവിൽസുഖം ചെറുതുമിങ്കിവേണ്ട; വാഴാ-
മാവിശ്ശുത്തമം തടവിലില്ലീമ വേദമേരും;
ഇന്ന വിശ്ശുപത്തിൽ മുതഞ്ചേഷനനായള്ളിനീയും
കൈവിട്ട കഷ്ടമതിവരുക്ക നിന്തുക്കുടാ.

18

യികയമില്ലിവളിനിത്തവിൽ കിടന്ന
ചാകട്ട! നിന്റെനകകനിങ്കിനെ വാല്പക്കരിൽ
ഞോകം സഹിപ്പു, നെട്ടപാപിനിത്താൻ നിമിത്തം
ഹാ കഷ്ടമുള്ളി! പരിതാപമന്നിക്കിത്തതേ.

19

എൻകമ്മ, മെത്തുഗതിയാണിവളാവുകൊഞ്ചു-
തക്കജാലുസുക്കതുകം പ്രസവിച്ച കനം
അങ്കത്തിൽനിന്നമ പിടിച്ചു പരിച്ച വിതാ-
തകം ബലാലവരയാ വിഡി കൊണ്ടപോയി.

20

കാലോചിതം കനിവിയന്നമ കാണിനേരം
തെരുപ്പോക്കുറേമാധനമഹ്യമീഡവാബോജം
മാഖാലുഡിള്ള കളിക്കം വിധമിങ്ങകാണി-
ച്ചാലോകനാമനൊരു നിർവ്വതി നൽകി വീണ്ടും 21

തെല്ലായിനിങ്കിയിവശ്രാന്ന സഭ്യപസിങ്കേ,
മൊല്ലാൻ മുഴുവിധി നമ്മലു വേർപ്പെട്ടതി
ഇല്ലാത്തസൗഖ്യപ്രഭാര കാലവുമിജ്ഞനത്ത-
ക്കൊല്ലാതെ കഷ്ണമിഹ കൊല്ലുകയാണരബേദവം. 22

എന്നായികരംക്കരുതിവന്ന, ഉദീയജനം
നന്നായ് ഫലിച്ച മക്കേ! തവ ദർന്നതാൽ,
എന്നാലോരാഗയിനികില്ലുംലേഖനമില്ലീ-
മന്നാൻ പാതകിനിയിനു മരിച്ചിട്ടു. 23

രാജത്തുപ്രതാപന്യിരായ് പരിപനമിരാകും
ഭോജകഷിതിപ്രഭാര കാർമ്മകയാഗമിപ്പോരു
വ്യാജത്തിൽ നിന്നെയിഹ മന്നിൽവരത്തുവാനാ-
ധാജനഭൂമ്തിത്രക്ഷിയതാണന്തനം. 24

തീരാതമത്സരമിയന്ന സദാപി രണ്യോ-
മാരായുമുള്ളരിപ്പതൻനികടത്തിലേഭും
ആരാലുകവട്ടികരം ഭവണവിധത്തിലില്ലു-
തീ രാവിലുച്ചുത! നിന്നു നടന്നാകും. 25

കഷ്ണം കമാര! തവജഗദിനം മുതക്കേളു
ചുഞ്ചുസപാവമൊട്ട് നിന്നൊയുപദാദിപ്പാൻ
കഷ്ണപ്രവൃത്തികൾ നടത്തിവരുന്ന മോഹാ-
വിജ്ഞൻ രൂപാലാന്തരുന്നീ കര്ത്തിട്ടേണാ.

26

എപ്പും തദാ രഹസ്യി ദേവകി ശ്രോകന്ധർച്ചാ-
വൈവശ്രേമഗമതിഷായ് വിലചിച്ചിട്ടേബാറു
ദേവൻ മുകുന്ദനമു സർവ്വവരാചരാന്ത-
ംവജഞ്ചനിശ്ചിന്ന തൃപാക്കലനായ് കമിച്ചു:-

27

“സന്താപദേമതുമങ്ങൽ ഇന്തിതു! ചിത്തം
. ചിന്താശ്രദ്ധപിതമാക്കയെന്തെ രൂപമാവിൽ,
ഹന്താത്മഭോധമിയല്ലും ഭവതിക്കിവണ്ണ-
മെന്താകിലും ചപലഭാവമയുക്തമാറു.

28

ദേഹം സുഖാസുഖമാം കരത്തുന്നതായാൽ
ശ്രോകത്തിനില്ലെ വഴി; ശാശ്വതമല്ലിത്താനം
നാക്കണ്ണിലുണ്ട് നരകം നരക്കണ്ണിലുണ്ടാം
നാകം; മനഃകലിതമീ സുഖഭവിഷ്യദം.

29

അനുരാത് മുരയ്ക്ക തിരിയുന്നിതു കാലമഹക്രം
ചേരാമവസ്ഥ പലഭാതിരി മാറിമാറി,
നേരാണു നാമവ സമ്മിക്കക്കതനൊവേണ-
ഡാരാലുമീതപരമതം പരിലംഘ്യമല്ല.

30

കോപാന്യനാം കടില്ലപ്പതി തന്റെ മുഖ-
വൃംഖാദിചാത്രി പ്രലിക്കകയില്ലപ്പക്ഷ
ശ്രൂപാലനിന്ന് നിജക്കമ്മനിബദ്ധമാകം
ഹാപാദിതൻ പരിഞ്ഞേതാല്ലപ്പദത്തിലെങ്തി.   31

വൈകാതെ-രണ്ടിവസിനക്കുത്ത-കംസ
അനകാഞ്ചകക്കിൾന നാഞ്ഞനധിപതിക്ഷം;
പാകാഷ്ടിഖായ പായശമാകമയമ്മമാളും
ഡോകാപകാരികൾ വിശീശ്രീനഭിതടങ്ങൽ.   32

അനരാണാഞ്ഞ! പറവതു, മനസ്സാവമഞ്ചിളി തെല്ലു-
മാരാൽക്കൈവിട്ടൊഴിയമ്പറവാ വൈകിണിണഭിന്നതനേ
ആരാഞ്ഞത്തിൽവപ്പദയുഗം ഫേമപീംസമമാരാ-
ലാംഡിക്കംജനനി!സവിപ്പോൽപ്പാജ്ഞസാമ്രാജ്യലക്ഷ്മി. 33

പഴയ തുലിക

II

പ്രസന്നസവാലം പാട്ടിൽ നിത്തുവാൻ മാത്രം ഇഗരക്-
പ്രാണങ്ങാ ജീന്നമാകമിലയോ യമാഗതം
വൃഥിസാധനമാചിക്കല്ലിച്ചു, നിത്രം വിത്ത-
വൃഥിക്കൈ നിരോധിച്ചു കാട്ടിൽവാണ നാരതം.
താപസ്വത്രാ കാലചാപനം ചെയ്യു മർത്ത-
അപത്തിന്നവലംകളും സന്തതം കടികകാണ്ട്,
സാമത്മ്യമോട്ടം വള്ളമാത്രത്തിലഭംഗ്ര-
ശീമയം ചിത്രമാരോന്നാഴത്തിക്കാണിക്കവെ,
സ്വഭൂതിവെദവംകൊണ്ട് നിംഭരം ചരാചര-
സ്വഭൂതിയിൽ ധാതാവിന്നം സംശയം ജനിപ്പിച്ചു,
ചൗഖസമ്മിതചാകം കീത്തിക്കൈ പ്രതിജ്ഞിച്ചു
മുഖം രാം ചുരാതന തുലിക ജയിക്കണം.

ചോല്ലാഴം കവിതാവ്യാഖ്യാവയിലിരുന്നുകൊ-
ണ്ണല്ലാസപുര്ഖ്, ‘രാമ;രാമതി’തി കുഞ്ജിച്ചതാൻ
നിരസ്യനിത്രാന്ന പീഡ്യഷവാരാഗിതാൻ
പുരത്തിൽ ചരാചരാന്നത്തെത്തക്കളിപ്പിച്ചു,
നാകിവന്നുനാശംതീന്ന് വാല്പീകിയാകം കവി-
കോകിലത്തിന്റെ ദിവ്യ തുലിക ജയിക്കണം!
ലീലയില്ലപ്പുക്കതമാം പക്ഷിക്കൈപ്പുണ്ട് വേടൻ
ചെലവാ ശരമെഴു കൊന്നതു കണ്ണനേരം

അതുടെ മനസ്സാകം ദ്രോകമാജ്ഞീന്റും; പാരിൽ
പേരററ സാഹിത്യത്തിൻ സാരസ്വത യദ്ധപജ്ഞത് ;
അതു മഹാഭാഗിഖാക മാഡിമ കവിത്രണൻറ
കോമളക്കീതിനിയാകം തുലിക ജയിക്കും!
സാഹിതീസ്വരംഗിക്കാഡിമ അന്ത്രഭേദ!
സൈംഗരിത്രകല്ലുവല്ലിക്കുമേ കലാസവി!
മംഗളാത്മിക! ഇതിമാനിക്കു! ഇഗ്രബദ്ധേ!

അംഗമാം നിന്ത്രാഭവമോക്ഷക്കി ലന്തുംഡം.
ഉർക്കതിക്കുതകീഴിം മട്ടിൽ, നിന്നനരിത്തുനി-
നാൻഗളിത്തുംകിഡ വള്ളപ്പീഡിശപ്പും
അതുസ്പഭിച്ചുമതാനേധാവത്താൽ സുക്തികാം
ഭാസപഭാന്ദം നാകം തുമ്മായ' നിന്നയ്ക്കുന്ന?
നിമ്മലേ! നീ നിന്ത്രാഭവലത്രഭാൻ സാധിയ്ക്കാത്ത?
നിമ്മമനാം നിന്നെൻ ചാതും പുക്കളും.
ധിരയാം മുക്കിരുച്ചുന്നതുമ കീഴടക്കി
സൈപരമിജ്ഞകളുകും സക്കമം തിരിച്ചീഴിം
ശാശ്വതനാകം സാക്ഷാല്പിത്പരൻ താനാക്കാണ്ടം
ശാശ്വതമുണ്ടെന്ത് വേഷംമനേല്ലോ കെട്ടിച്ചു നീ?
നോക്കേബാൾ സപതന്മാമക്കുത്തുപ്പിത്രുടൻ
വാക്കകൾ ചരിക്കും ചാരിതാത്മ്രതിനാഡി
ക്കും! നിന്നനരിത്തുനിന്നനോന്നുഭന്ത്രിച്ച
ചാതത്തിൽ നിൽക്കിച്ചു വാക്കകൾ പോകുംവഴി
കേവലം പരാധീനവുത്തിയിൽ പിത്രുടൻ
ഡാവനം ചെയ്തിട്ടു വിസ്തൃയമത്മജാലം!

സ്മീതവെള്ളേവ! നിൻ്റെ കല്പനാവെച്ചിത്രത്തിൽ
 ജാതകൈഞ്ഞുകും ലയിച്ചുക്കയും മരക്കുവെ,
 വാത്രക്കൈത്രഞ്ഞാപോലെ, നീ പോകും വഴിതന്നെ
 ഭ്രത്യം പിന്തുടർന്ന് പായകക്കല്ലാതുമോ!
 എന്തുവാൻ ഗത്രന്തരം? ധീരമാം മനസ്സിനം
 കിന്തു നിന്ന് ചൊല്ലടിക്ക വാഴുകയേ ഗതിയുള്ളി.
 ശ്രാദ്ധനേ! മനസ്സിനം ഗോചരമല്ല നിൻ്റെ
 വൈദ്യവം ലോകോത്തര, മന്ത്രരാസ്തപരം നീ
 രോദനം ചെയ്തിച്ചിട്ടും, ചിലപ്പേണ്ടാം ചിരിപ്പിക്കും,
 മോദമാമമുത്തത്തിന് ഘുരത്തിലാറാടിക്കും,
 ഫോരമാം കാന്താരത്തിലെത്തിച്ചു പേടിപ്പിക്കും,
 ഹാരമല്ലാസിപ്പിക്ക മനരാ ലജ്ജിപ്പിക്കും,
 കാന്തവെള്ളുപ്പാലെങ്ങനെ ത്രംഗാരസുധാസ്മീതിന്
 ശ്രാതത്തെ നയിച്ചിട്ടുള്ളതും മോഹിപ്പിക്കും,
 എന്തിനിനോരെപ്പറ്റിപ്പറ്റിട്ടുണ്ട് ഭ്രഗാല്ലുമെ
 ചിന്തിച്ചും നിനക്കൊരു മെഴുകിനാണ്ടതനെ!
 പ്രീണിച്ചുനിന്നെന്നച്ചിരം ലാജിച്ച ദിവ്യമാമ-
 പ്പാണിക്കും ചിഡാത്തികേ! നിനക്കും നാമസ്സാം!

വിചാരവേച്ചിത്രം.

III

ങങ മട്ടിലവയ്ക്കായ്യും
പണിവേഗങ്ങം പടി ചെയ്തീതിന്തു ഞാൻ
പകലിൻ പരിശാമവേളയിൽ
സ്വയമാപിച്ച നിവാസമരദിരം.

1

കരണ്ണീയവിനുംചിത്തനായ്
മുഹമ്മാഹ്രാം് ഗണമാന്നിരിക്കവേ
ചില ചിന്തകൾ വാരിരാശിയിൽ
തിരുപ്പോലുള്ളില്ലതിഹ്യാട്ടങ്ങിലെ.

2

സുവവും ഭവി ഭരിച്ചിവവും
പകലും രാത്രിയമെന്നപോലവെ
ഇടവിട്ടുവാമിതത്തുള്ളത്-
അഴിവുപ്പതിയമ്മാണപോൽ.

3

ചിരമവ്യാഖിചാരിയാകമീ-
യദിയുകൊക്കതിയിലെഡ്സംഗയം
ഉള്ളവാം പടി ഹ.രി! ശാസ്ത്ര-
വ്യസനത്തിനിധ പാതമായി ഞാൻ.

4

മറ ഭസ്മിച്ചിവസ്തുയ-
ജപലനജ്ഞാല നിലയ്ക്ക നിന്ത്തവാൻ
നിയതം നവസംമിയേനിയൈ-
പ്രംനം ചെന്ത്യാങ ദിവ്യനേതുവാൻ.

5

അമവാ ഭിവി ജന്മു ചിഡിയായോ-
ക്ഷേഷണിക്കന്നതു നമ്മുള്ളൂ
കര പോവതു പൊന്നനിഃത്തിടം
കനലിൽ പെട്ടുകെന്നാള്ലുന്നു? 6

അതുമല്ല സുവഞ്ചീരംജിതു താം
വില പാർശ്വ ബഹുചിദിവനിയ്യുമാം;
മനിഡീപമഹതപമാരിട-
കിരജിസ്തായോകിൽ മുക്കുന്നിഃത്തിടം. 7

മതി ശാരോത്തിച്ചിവഞ്ചാനതാൻ,
അതു താങ്ങെ സുവമായും കുമാർ;
പരിശീലിതമാ യിന്നാജിയാൽ
നയനാദംകിരജം സുവല്ലം. 8

നിയതെന്തിയായുതി നിത്രമാം
പെരുമാറ്റതിനു കീഴടങ്ങിടം
ചീരൾിലബലേന കാഞ്ഞിര-
ക്കൈ കുടിഞ്ഞനി മന്തിരിങ്ങയാം. 9

ഒഗവാൻ മുനി ബോധിസത്പനം
ബുധാലോകാനുണി രാത്രിഭവനം
സതതവർസനത്തിന്മല്ലെന്നു
ചീരമത്തിച്ചുകു തതപദ്ധികരം. 10

പുമഴേ ഫലമെക്കില്ലതിനാം
വിഷമം ജീവിതമസം വു മാ
അതുമല്ല മാശ്ശുജന്മീ-
നിലയിൽ പോവത്തുമെത്തു കഴുമാം.

11

അനന്തരാഗിണി രാജലക്ഷ്മിന്റെ-
ത്രഞ്ചത്രല്ലും കര്ത്തിക്കളുണ്ടത്തെഹോ!
കദനാക്കരം വഹിച്ചു മുന്നമാ
മുച്ചു കണ്ണാടികൾ മുഖകീരംികൾ.

12

“ഈ നിത്യ്രതിമാന്തരിദ്”-നൊ-
നഭിഗ്രഹാത്മദഹാര ഗൈരവം
ഗൈവാൻ ബുദ്ധ! ബാദരാധനാൻ
മുനി പാട്ടും വിത്രംഡാജ്ഞിൽ.

13

ഉലക്കിൽ സുഖജീവനാധിതാൻ
ധന; മിഥ്യാഖിതസ്മൃസമ്മതം;
മുനിഭാഷിതമോ ററിച്ചുമീ-
മറിമാശങ്ങളിന്ത്രുകുട മേ.

14

അഭ്യവററ ഹതാശ തൈണ്ടിച്ചം
വഴിക്കിൽ പുക്കഴിലാതെ തുപ്പിയാൽ
ഉപലബ്ധസുവം കഴിഞ്ഞുപോ-
മുച്ചിതം ജീവിതമാണജീവിതം.

15

തരസാ പരക്കിയചുപിയയാൽ
 കമലിൽ കാട്ടിയ വെള്ളപ്പോലേവ
 ഉരുക്കിച്ചുചുണ്ടുപമാ-
 ദയാഴുകം മാനസമെറ്റ പാവന്?   16

ഒങ്ങമന്ത്രംമനത്രുനാകവാൻ
 മതിയേ, താ മഹാനീയതപരമേ!
 നന്ന ഭ്രതദയേ! നിനക്കിതാ
 വിനിബേദംജലി മനമറ്റതം.   17

ഉചകാരിണിയാണ മാനസ-
 വ്യുമ ശാരിഭ്രമനത്മമ്പു താൻ
 യദംഗ്രാമചുണ്ടുചുത്തി ഹാൽ
 മുഖവെവരാഗ്രമിതാ ചപിച്ച താൻ   18

സേരത്തിലെ പ്രഭാതം.

IV

കളിത്ത് വീശീടുമില്ലോ തന്നെൽ തട്ട്
മിലിതകാന്തിയായുംതീര്ക്കിയും,
പ്രക്തിദിവിതൻ മഹിമയൈസ്പടം
പ്രക്തികോമാല്ലോ വെളിപ്പേച്ചതറിയും,
വിലസിട്ടും ചെറുമരനിരയാലും,
പലവിധാജിള്ള ലതാതതിയാലും,
നിരത്തകൗത്രക ഉണ്ണത്രു പാടിട്ടും
പറവജാതിതൻ മുളാസപനത്താലും;
തനിക്ക നാഞ്ചെമാട്ടുത്തിരിക്കില്ലും
തനിച്ച താൻസുവം പരക്കിന്തകിട്ടും
'സുപ്പത്ത'നെന്ന നല്ലഭാരതപ്രമാ-
പ്രവൃത്തിയാലുടൻ പുത്രു കാട്ടിടും
കലാകലാപനാം സുധാകരൻ ഗള-
ഭ.പിലാസനായുംനിജ പ്രകാശയോരണി-
ബലം പത്രക്കവേ കരണ്ണരു പദ്ധിമ-
മലക്ക മീതെങ്ങായതിനു വെള്ളിയാൽ
മമച്ചപ്പത്തനാം കിരീടമന്നപോ-
ലമന്ദകൗത്രകം മിഴിക്കുന്തകവേ,
പിരിസ്യരിച്ചിട്ടും പ്രക്തിതൻനു പ്ര-
ഖിരിക്ക തുല്യമായും, വിനാശക്കല്ലുതായും,
നിരന്ന തുമന്തിനു കണ്ണപതിക്കയാൽ

പരലാഗമാളിം വെള്ളപ്പേര്‌താം
നിലാവൊളിയാലും നിതാന്തകൗതുക-
വിലാസവിസ്മയവികാരമുഖമാം
ശരൽ പ്രഭാതമുഖക്കല്ലത്തിലാക്കം-
തന്തരംഗമാനന്ദം പുലത്തിട്ടനു താൻ.

ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ളിലോട്ടണന്നിൽനാം നൽ-
ഗ്രഹസ്ഥമുഖങ്ങളുള്ളിരിത്തു ഭക്തിയാൽ
ചുരിതക്കുഷണം ചുരാധിനാശനം
മരിതിങ്ങനാമം ജപിക്കം ഒഹാഷ്വും,
പുറത്ത്, ചുഞ്ഞലും ഇഗര്റ്റപിതാവുതൻ
കരയററയ്ക്കാം പുക്കുള്ളിട്ടംവണ്ണം
നിലാവിന് മോട്ടിയാൽ മുഖം കല്പന്തന്ന-
കലായക്രമത്തിൽ കിടന്ന പക്ഷികൾ
കളിസപനം ചെത്തു സുഖവന പാടിടം
വള്ളന് രഹാഷ്വും, കിഴക്കുണ്ണാഗത്തു
ഗഗനമാം മഹാവിശ്വാലരംഗത്തിൽ
പ്രഗതിനോം രവി നടനാമൻ തന്നെറ
സ്കൂളത്തുപ്പേരുണ്ടെന്നു കമിച്ചിടം ചാര-
തിരുദ്ധീലപോലുള്ളിരണ്ണകാന്തിയും,
സ്ക്രാവസ്സുന്നരപ്രഭാവമാളി-
പ്രഭാതവേളയിൽ ചരാചരണങ്ങൾക്കം
കനത്തവേദവും മറന്നപോം മട്ടി-
ലന്തുമുന്നേഷമുള്ളേഡേമക്കന്ന.

അവികലസ്വവിലാസലാളിതം,
കവിമന്നാധമ്മവിഭവസങ്ക്രതം,
ശരദ്ധപ്രഭാതം പോലും ശ്രദ്ധമോഹനം
പറം സമയമില്ലവക്കർണ്ണിൽപ്പും

കൈതിമാഹാത്മ്യം

V

മുന്നമുന്നതയ്യാശാഖക്കിണങ്ങും
സന്തതാംഗിഡിയാരു രാജകമാരി
സന്നദ്ധവേദമിഹൃഷ്ടരതീതം-
അതിനട്ടത്തു പിതൃവൈദ്യനി വാണാർഥം.

1

കലാച്ഛത്തിയാലും, സപ്ലാവണ്ണപ്രലക്ഷ്മീ-
വിലാസത്തിനാലും, വിവേകത്തിനാലും
തുലാചേപത്തെസംജന്മാളിന കന്ധാ-
ലലാമം ജന്മപ്രമസ്ത്രസപമായി.

2

അനന്താത്മഫലാഗതത്തില്ലിൽത്തരിന്പും
മനം താണം മാഴ്ക്കാതെ ബാലപ്പും മതപ്പേരു
അനന്താമണാളൻറ പത്രിക്കേ ചേത-
സ്സനന്താധിതല്ലുക്കല്ലറം ലക്ഷിച്ചു.

3

രമാകാഥകങ്ങൾ സദാ ഭക്തിവായ്യും
ക്ഷമാപാലനാ തന്നപിതാവികങ്ങനിന്നും
കുമാലല്ലേസിച്ചാർ, മഹാഭക്തിയോഗ-
പ്രമാണം പ്രമാം വിനാ തന്നപി സർവ്വം.

4

കളായപ്രഭാലോഭനീയാംഗനായും നി-
ഷ്ടാളാത്മതപമാളിം മഹാവിജ്ഞവേയ്യും,
ഇളായിശപ്പത്രി മനോവൃത്തിയേയ്യും
കളാനന്ദസത്കരി സസ്യിച്ചിന്നകൾ.

5

“അവണ്ണപ്രഭാവ! പ്രഭോ! ക്രിജ്ഞി! വിക്രിജ്ഞാ!
രിവബ്രൂഹസംസേഖ്യ! സാജ്ജുജ്രഭാക്കിൻ!
അവ തപം ഹരര! മാ” മിവണ്ണും ബതാഹർ-
ഭിവം സുഭു കീര്ത്തിച്ചു കാലംകഴിച്ചാർ.

6

അമരം കിളിനെന്നത്തുമോഞ്ചരാ വികളു-
മേം വിട്ട വാക്കം, മനസ്സും വച്ചസ്സും,
ഔമസ്ത്രംമെന്നേ മധുദേശിയിക്കൽ
സമസ്തിച്ച വാണാളിഹോ! രാജപുത്രി.

7

നവാവണ്ണപ്രതാരണപ്രഭാസ്സുകൾക്കിം
സപ്തവാതസല്യ സർവ്വസപമാം പത്രിയാജ്ഞ
ജവാലനാരാത്രീപ്രചതൗന്നമാദാൽ
ഹിവാഹം കഴിച്ചുകിനാൻ ഭ്രമണാജ്ഞൻ.

8

പരം ഭംഗ്രഹം ഭോഗവും ക്ലിപ്പം
കരഗാക്ഷിയാധകില്ല താൻ കാദേക്ഷ,-പാക്ഷ
സമിരപ്രമംജം പിതാവിന്നിക്ഷയാഗാ,
വിരതം പവിത്രം പ്രപഞ്ചൈകയമ്മം. 9

ശരിക്കീ മധതപാ ഏരട്ടം റാട്ടമംഗി-
കരിക്കേണ്ടതാണെന്ന സർബ്ബലിമുലം
വാഴ്ചാഗൈനാഭേദലിപാനിഗ്രഹത്തിൽ-
തരരിന്ദ്യം തടാകമം പറന്തില്ലതാന. 10

എന്നശ്രാമം കോമളം വിഷ്ണുത്രുപം
മനസ്സിൽ പ്രതിജ്ഞിച്ചശ്വല്യാഗി മനം
അനല്പാദരാൽ താതനന താണകുപ്പി-
ക്കാക്കം രഥാൽ ഭർത്രഗൈഹം ഗമിച്ചാർ. 11

പ്രമാദം വിനാ ഭർത്രശ്രദ്ധിക്കൽ
സമാസക്തവാദ്, ധർമ്മപത്രിപ്രത്വത്ത
ശ്രദ്ധാപത്രഭാരോന്നാജീവിയാ-
രമാദേവിഖാസ്യാധിക്യാദ വാഴ്ക്കാദി 12

ജഗന്നാമപാദാദിജനിർല്ലിനമാമ-
അജഗമംഗളാംഗിമനസ്സാനിളക്കാൻ
പ്രത്യക്ഷഭ്രംരാജഭാഗഭർപ്പാക്ഷ
വിഗർഹരക്ഷഭം-ശക്തക്ഷഭായില്ല ചിത്രം! 13

അംഗമാരാത്രമാനന്ദ സാജദ്രാ തശ്വരാദ്ഗ്-
മഹോദേശമും രത്നാസുധയാ കഴരി
അംഗമാ ! കാന്താനാട്ടാത്ര ബാഴുവാ ഫുംതാൻ-
മഹോദേശസത്തെ ഒരി മാന്ത്രിപ്പുജയ്യും. 14

“പരം ധന്മില്ലേജ്ഞം, ഇന്റുഡിംസാ-
പരമാർ നരമാരഘമാ ! നാസ്തികമാർ;”
പരം കളമിമട്ട, കണ്ണതരാ നിർ-
ഭരം ശക്താമക്ഷാംക്രക്ഷരിച്ച. 15

അസ്ത്രഖലുഡിയാദ് നിത്രാഡിഡ്പൊലു, മെന്താ
രസം ! കൈതിഭേദം മഹാവിജ്ഞാവെന്നം
പ്രസംഗിച്ചുകേൾക്കാത്ത മാപാപി മോഹ-
പ്രസംഗാകലപസ്പാന നാണ്ണാത്മകാന്തൻ. 16

പ്രജാവൃദ്ധമോ, കൈവല്യം നാസ്തികതപാൽ
പ്രജാതാഡ്യപ്രമന്തിള തത്പരം ക്രമത്തിൽ
സുജാതാംഗി സമ്പ്രം അച്ചിച്ചുത്രാത്രുവത്രോ-
ങ്ങാക്രാന്തയായോ ചിന്തയാൽ താന്തയായാം. 17

“അംഗന്താജിഡമാർ നിറഞ്ഞതജ്ഞം ചു-
ത്രുമം താമസാധ്യം പെട്ടം നാാക്കത്തിൽ
അംഗമം താമസിക്കേണ്ണിവന്നു; വിഷാദാ-
വഹമം താനിതെ” നോത്രു മാഴുകി വരാംഗി. 18

സപകാന്തവൻറെ കാര്യത്താർ പണിഭേദങ്കളാനി-
യ്യിക്കാരത്തുനാ വിജ്ഞപ്പുജയ്യേജവന്നി
നികാമം മമാനശ്രൂത നൽകേന്നാമെന്നാ-
പ്പികാലാപിനിമെഴലി യാചിച്ചുനോക്കി.   19

“രസം ! വിജ്ഞവാ? രഹ്നവാൻപുജ? നീഈ-
തസംബന്ധമാതൃനാ? മിണ്ണാതിരിയ്യേജ;”–
മസനിശ്ചയമും പ്രിയൻചൊരുക്കവേ തങ്കൾ-
സ്വസംഗം ശ്രദ്ധാ സാധപി നിന്തിക്കളാത്ത.   20

സപദാ ചൊന്ന വാമാക്ഷം ഒക്കു ദൈനന്ത്രം
ക്ഷയം ചുണ്ട തയ്യപ്പറി കേണ്ണിട്ടുട്ടി
പ്രിയൻ ഭ്രാന്തതും മലിച്ചില്ല-വിന്ന-
സ്വം മു ഗതവക്കിരു മുണ്ടാ വ'വേകം?   21

പ്രതീപസപഭാദിച്ചാറുനാം കാന്തനെന്നതാൻ
സതീയമ്മമേ നാത്ത് ശ്രദ്ധേഷാവയ്യും,
അതീവാദായ വിജ്ഞവവത്താൽ പ്രസാദം
പ്രതീക്ഷിച്ച തന്റേവതസാ പൂജാവയ്യും,   22

ഈവി ശ്രീശ്രാലംബ, മെങ്ങനാത്തുമ നാ-
ഖവിച്ചിന്നകേത്രാ വസിക്കുന്നകാലം
പവിത്രാഗിഖാർശന്തു ചുന്നുജാദംഘത്തി-
ദവിച്ചുജീ ഷോതു ചുത്രംനേക്കുംപിന്ന.   23

മിളങ്കൈരുത്തുകൾ, താതനാം ഭ്രഹ്മിക്കം,
മുള്ളുകും മുദാ തങ്ക്രപ്രജാസന്തതിക്കം.
കളഞ്ഞികലന്നീട്ടുമാരാളൻ പെറ്റ-
ഇളിളംകൊച്ചുതക്കത്തിലുള്ളിം ലക്ഷിച്ചു.

24

നിതാന്തം ജഗത്പുണ്യരേമാട്ടം, ഇന്തതിന്
ഹിതാന്തമ്മനോരാജ്യവാഴ്വുംമെഡ്യപ്പും
പിതാവിന്റുകരത്താമരത്താരിൽ വെച്ചുള്ള-
ഗതാനന്ദമാചുശ്വസബാലൻ വളുന്ന്.

25

മിളച്ചായദന്തങ്ങൾ കാട്ടിച്ചിരിച്ചു,
പളിച്ചു, ചീലപ്പോജാളിച്ചും, ചരിച്ചും,
കളഞ്ഞിലസമെച്ചുലച്ചും, മിച്ചിക്ക-
നാഡിളിക്കാഡിപ്പാൻതുടങ്ങി.

26

തെളിഞ്ഞുള്ളിൽ നിത്രം കുടിക്ക ന കാഡാ-
ബേബിച്ചാർത്തംനീ സ്പദം രാജ പതി,
വെളിച്ചുള്ള കേരംക്കാതെ, തന്താസിരൈക്കപ്പായ
വിളിച്ചുക്കാ ഗ്രംമെവം കമ്പിച്ചാം:—

27

ഉന്നതങ്ങൾം തുമ്പിംബാഗ ക്കുംതുള്ളി-
സ്കൂരുപിപ്പിഡ്സുക്കെത്രു സുവിക്കം മഹാന്മാർ
പരപ്പാളമീ നാട്ടിലെങ്ങാനുഭവാ
പരം ചുജ്ജലാനന്ദശാന്തം വന്നിച്ചു?

28

വന്നതികളും, നാട്ടിലും, വീട്ടിലും; നിർ-
ജനപ്രായമാകും പ്രദേശത്തിലും നീ
ഭിന്നങ്കോടുമനേപ്പണം ചെയ്യിരിത്തി-
അജനത്തെ ഗുഹിപ്പിക്കണം ഗ്രംഡാക്കി”

29

ഉഭാരാശ്രയം ദ്രോമദ്രൂട്ടിഗ്രം
തദാരാജത്തി കല്പിച്ചുവള്ളും നടത്തി
കാഡാമിൽ സമീപത്തിൽ വന്നിപ്പകാരം
മുംബ താഴുമയ്ക്കു താണവന്നിച്ചുനാട്ടി:-

30

“ജയിച്ചാലുമെൻഡിൽത്തു! ഓഗ്രൂദയപ്രീ-
മയി! അമിഖ്യാദിനെന്റെ കാൽഞാരിലുള്ളിം
ലയിപ്പിച്ച വാഴും മധ്യാലക്ഷത്രേതാ-
നയി! സ്വീക്ഷിക്കാനും! കഴേണിഡാനീം.

31

സമിരാവാസ്ത്ര, വാമധാനാക്ഷി; പക്ഷി,
ചിരാൽ ദ്രാരകാവ്യാനമാം പരതനം പോയി!
ചിരാജാജാഗനാമദേവാലഭയ പോയു്-
വരാനാണപോലും എറപ്പെട്ടിപ്പോരം

32

നല്ല പ്രേരമീ നാട്ടിലെഡും കടിപ്പാൻ
ജലംപോലു മാധവത! കിട്ടാതെ കൃഷ്ണ!
അല്ലം താന്തരായു് കൈതാരഞ്ഞുവക്കുര-
ാസലത്തികാലപ്പുണ്ടിരിക്കണു ധനേജു്!”

33

സ്ത്രി മേടി ചോന്നാൽ അനുഭാവാർ-
കടം കേട്ടുമാ! രാജതീ സദ്ഗാനതയാമി;
ഉടൻ മോഹതാപപ്രവേഗങ്ങളാലും-
അതകംകാഞ്ഞരു; ഹാ! ഹാ! കമംഞ്ഞാൻകമി^{പ്രശ്നം}: 34

കഴിപ്പുണ്ണിരിത്തുമ തുക്കിസ്സുമീപേ
കളിക്കന്ന തന്റെകാച്ചുതക്കത്തിനാലും!
അംഗ്രാത്തിപ്പിംഗുന്നലാറം കുറ കൈവി-
ട്ടൊളിച്ചായു നന്ദകീ കച്ചം കാളിക്കും. 35

പട്ടപ്രേമമുഖി മ താനേകിഞ്ചാരാ-
കച്ചം കാളിക്കും തിജിച്ചാക്കമാരൻ
കച്ചപ്പും! മരിക്കേണ്ടിവന്നു; ഇന്തനിൽ
തരടക്കാവത്തല്ലീശപരാജ്യംഞാവിലാസം. 36

ഗതപ്രാണമാം പുത്രപ്പേരും സ്വപ്തപ്പു-
സമിതം രാജതീയക്കാലുപ്പേരുതിലേറി,
ചുരം തയ്യവാങ്ങായുമാം പാത്ര ചിത്രം?
വിതക്കം വിനാ ഹാത! ഒക്ഷാൻ തുംബാ. 37

ഉടൻ ശ്രൂപനാ വാത്രക്കെട്ടുറതാഞ്ചൊത്ത-
കടം കേരി വന്നായുംനോക്കം ദശയാം
സ്ത്രി, തന്മകൻ തന്ത നിജ്ജീവനാമി-
ക്കേടക്കിനതാഹരി! കണ്ണെന്നാമി. 38

“പരം നന്മ നൽകേണ്ടതാമെന്നുറ വംശാ-
ങ്ഗരം നഷ്ടഭാ” എന്നരച്ചാധിക്യഗതി,
വരൻ തന്നൊടായുൽക്കട്ടേ തന്നപി തേസ്തി-
ക്കരണ്ടെതാതിനാളേവരും കേട്ടുനില്ലോ:-   39

“ഭരാപത്ര പത്രനക്കപ്പെട്ടതെല്ലാ-
മൊരാദം വിഷ്ണുക്കെന്ന് നിന്മച്ചാലോചിക്കാം,
പുരാ മർപ്പിതാവിൻ്റെ പ്രദേശത്തിലേവം
വരാഴണ്ണിതൊട്ടുക്കു എന്ന് കണ്ടതാതു.   40

ഭവാൻ സമമതിക്കേണ്ണ, മെൻ ഭാസിപ്പോയി-
ശജവാൽ ഒക്തരെക്കാണ്ടു വന്നിട്ട്” മേവം
നവാദേക്ഷ തന്നപത്രി ചെഴുടിക്കേവേ ഭർ-
വിവാദം ബൈടിഞ്ഞാജണ നൽകീ നാരുന്നു. 41

തുതം ഭാസിയും വിഷ്ണുപാഥാഖിജ്ഞേശവാ-
രതനാരിരിക്കം പ്രദേശത്തിലെത്തി,
കൃതപ്രത്യുധം താണ്ട കുപ്പിരത്താനീം
മതം രാജകീയം മടിക്കാതുരച്ചാം.   42

ഇയാപുണ്ണന്ത്യാം പ്രസ്തി, വായ്മം വിവേകർ,
സ്മാസംഗമലില്ലാതെഴും ശാന്തഭാവം,
പ്രിയാഭാഷണം, ഒക്തിസവത്തി, തേജോ-
മയാക്കാര, മാത്രാന്ത്രിപ്രസാദം,   43

തമാ സത്പ്രഭോധം, സദാ തൃപ്പൂലീലം-
കമാലാപമിത്രാദി ചിഹ്നങ്ങളോട്
വ്യർമാന്തീനരാം ഭക്തർ വിതസംപ്രയോഗം
യമാദിപ്പുമാ രാജഗേഹം ഗമിച്ചു.

44

തദാ ഭക്തരെക്കണ്ട ഭ്രചൻ പറഞ്ഞാൻ:-

“ഉഭാരാശ്രയന്മാരഫോ! നിങ്ങൾ എന്നം;
ഖ്ലാനിമെന്നിക്കും കലത്തിന്നമാക്കിം
സദാധാരമായും, സിലബജീവാത്രവായി.

45

സുതൻ മേ പിറന്നിളിത്തെൻ കാലഭോഷാൽ
ഗതപ്രാണനായിക്കിടക്കുന്ന കാണ്ടിൻ!
ഉതം നിങ്ങളെൻ കൊച്ചുത്തുക്കത്തിനന്തര്-
ഗതം ജീവബൈതന്നപ്രമുക്കാക്കിടുന്നും.

46

തപസ്സിലിയുജ്ജിഹാർ ഭവന്മാർ നിന്നച്ചു-
ലപദ്ധ്രൂഹമെന്നാനു സാധിച്ചിടാത്ത?
രൂപൻ സാദരം ചൊന്ന വാക്കിത്തരം കേ-
ട്ടപ്രകാശയന്മാതടൻ ചെന്നുനോക്കി.

47

നിലയ്യോത്ത സന്നാപമോടമമഖക-
സ്ഥലത്തികലപ്പ് ചെച്ചാരാക്കാച്ചുജേഹം
അലംല്പ്രാശ ഉന്മാർ തദാ കണ്ട മനം
വലാവെച്ചിത്തന്നാരതിൻ നാചുപാട്ടം.

48

“അനല്പാദനീപ്പിള്ള ജീവിക്കിലേയി-
ജജ.നത്തിനു മറുള്ള തൃപ്രഞ്ചംള്ളിൽ.”
മനംനന്നിലേവം നിനച്ചും മഹാമാ-
രന്നും തുടങ്ങി ഹരിസ്സും മഹാശം.

49

അമരം മഹാവിജ്ഞ മായാവിലാസം
സമസ്യാതിഗംതാ; നമോ! ഹന്ത! ചിത്രം!!!
അമത്തിൽ കമാരൻറെ കെല്ലുറു കണ്ണി-
നിമിഞ്ഞല്ലമായുള്ള നക്കം തുടങ്ങി.

50

സ്ഥം രദ്ധപിസ്യയാനദ സദനോഷചിന്താ-
തുരം സച്ചുരം കാണ്റകവേ ച.നരബാലൻ
പരം ഭാസുരകാരനാ,യങ്ങളിങ്ങം
തിരിതത്തിരംഭമത്താട്ടുനേരിതനം.

51

മുതൻ നദനൻ ഹന്ത! ജീവിച്ചു, മദ-
സ്വിതം പുണിരിക്കന്നതീക്ക്ഷിച്ചു ഭ്രവൻ
പ്രത്യൌജ്ഞരാ, ശിജ്ഞരോടത്തുനുംപു-
ണ്ണത്രാശം വ.വാല്പിനാനിപ്രകാരം:-

52

“യതില്ലെന്നരാം നിങ്ങൾ മോഹാബുഡിക്കയ്ക്ക-
പ്പതിച്ചാത്തനാമെന്നു രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടം;
ക്ഷിതിക്കീരനെന്നുള്ള ഗർബ്ബതിനാൽ ഞാൻ
മതിലാതിച്ചുണ്ടതുകാലം കഴിഞ്ഞുന്നും.

53

പ്രമത്തേദ്വിയാധിനനാക്കിത്തുള്ളം
സ്ഥം പൂണ്ട താൻ ഭക്തിമാഹാത്മ്യപ്രമാണം
ദ്രോതാർ ഗ്രഹിക്കാതെ വർത്തിപ്പിച്ചേപായേൻ;
സമസ്യാപരാധം ക്ഷമിക്കേണ്ണം! മേ.   54

അംഗാരാതാഖലാൽ, ഭക്തവാം ഭാസ്ത്രയെ പ്ര-
ത്രൂഹാ താംതമ്പ്രം വിനാ ധിക്കരിച്ചുൻ,
ഈഹ തപത്തുപാബവവദ്വാംകൊണ്ട ഫി; തന
ഹഹത്രാം വിവേകം തൈലിന്തൃപ്ലസിച്ച.   55

സദാ മജജനങ്ങൾക്ക്, മെന്നാല്ലോക്കും
സദാനന്ദഭവാധം വള്ളത്തിശ്വേവാന്മാർ,
മുഡാ മേലിലോനിച്ച വാഴേണമെന്നീ-
പ്ലാസ്സുംപണിഞ്ഞാനായാചിച്ചിട്ടുണ്ട്. 56

താണാരാർ ഭ്രപനത്മിച്ചതു ഘരക്കരണം
കേട്ട “നീ ഭക്തയാമി-
ച്ചിണാളിം പതിയോട്ടം ഹരിജനസമാ-
സക്തനായ്യാഴ്കനിത്ത്രം
നീണാർ, പുന്ന്യാധിലം പാര്ത്തനവതിനിനിയും,
തങ്ങൾ പോകുന്ന, പിന്ന-
ക്കാണാം”എന്നോതിയനാല്ലൂള്ളതികരം ഇവമോ-
ടിപ്പിപോലുച്ചലിച്ചാർ.   57

അത്രുന്നം ഭക്തിക്കൈക്കണ്ണിക്കുത്തത്താം
വിജ്ഞപാദാന്വിഷ്ടജാ—
കുത്രും സദ്രാജജായാപതികളുമുഖം—
ക്കാവരിച്ചാത്രമോദം
സൃഷ്ടുമ്മം ദിവ്യദോഹം പലതുമിഹിജി
ചുത്രകാലത്തിൽ ദമാക്കം
നിത്രും ഫൂഫിച്ചു, സദ്വേം്പരി ജഗതിജ്ജി—
ക്കന്ന ഭക്തിപ്രഭാവം.

IV

മഴക്കാലത്തിന്റെ അരുംഭം.

കാലസ്വന്തര പനവിലേശപരനജ്ജപലിക്കം
കോലം മഠമുഴുവൻ കരിങ്കേച്ചുമട്ടിൽ
ആലക്ഷ്മായും, പുത്രതമൊമ ഉമായവക്ക്—
ക്കാലം ഭരങ്കരമന്നാരാത്രു സൃഷ്ടം കറഞ്ഞതു.   1

നീതിശിഖണ്ഡ നവനീരധനം നിംനാ
വാരന്ന വാനിലിത! മിന്നലിട്ടയ്ക്കാണ്ണു
വായപ്പുണ്ടാതരളിയായും, നിക്കണ്ണാപലത്തിൽ—
ചുമ്മം കന്നൽക്കാകരണജിത്തവേപാലെ.   2

നീലാഴ്വേസൗണ്ടയൻഡമായ്, നിതരാം കരിങ്ങു-
ജാലുഭമായ്, കീമചി പർവ്വത തലവുമായി.
ചേലുള്ളമുൽക്കടവകാക്കുതിയായ് വിയത്തിൽ
കോലാഹലത്തേതാടിത! കാർമ്മകിൽ തിണ്ടിട്ടുണ്ട്. 3

ധാരാധരങ്ങൾ നിജജീവനഭാഗി മിത്ര-
മാരാൽ മറച്ചിത! മദ്ദോർക്കടമാരംതിട്ടുണ്ട്
നേരാണ, ജായ്യുമിയലും മലി നാതഭാവ-
മാരാചരിപ്പു, തദവന്മാശിതാഴിരിക്കും. 4

യീരതപമാൻ, നിജവേഗവിരോധിക്കാക്ക
നീരസ്യമാമര മഹാനിരയെല്ലുലശ്രാംക
സൈപരം തകത്തിട്ടിപ്പഴക്കി മറിച്ചുഫേലാര-
ഫേലാരസപരം കൊടിയകാറിത ചീറിട്ടുണ്ട്! 5

വഷ്ണവൃഥാക്ഷസി തടിച്ചുടക്കാമലിനേന്നാൽ-
ക്കണ്ണാഭചേവൻ നെടുപ്പേജ്ഞ പുറത്തുകാട്ടി,
മഹാകലം ബഹുലമട്ടഹസിച്ചിട്ടം മന-
ഖനാരവത്തിനേതിരാധിടിവെട്ടിട്ടുണ്ട്. 6

രട്ടിജംഗത്തുമഴവൻ ബുദ്ധമായ് കലുങ്കും-
മട്ടിൽ ഒലന്തപമിയലും എന്നേലാരഫേലാശം
ജനക്കിളിമിച്ച ജനസംഘതിതന്നും കണ്ണും,
പൊട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും ഉയരുമാക്കി. 7

പാഠപ്രസന്നവള്ളുവൻ വിലാസിഗഞ്ച-
സിരംധനസ്സുടി! നഘസ്സിൽ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്!
നീരശ്യനിരദ്ദേശനത്തിനു മക്കലിപ്പി-
പുരത്തിനും ഗതിയിൽ നല്ലതിനട്ടേപാലെ.   8

തിങ്കുന്നവാരും വിചിത്രതര സീറ്റിമേധാം,
മങ്കുന്ന സുന്തുകിരണങ്ങൾ, മഹാന്യകാരം.
പൊങ്കുന്ന, രാവുപകാലവന വിശ്രാംമാക്കി-
മെങ്കും തിരിച്ചറിയുവാൻ പണിയാക്കിട്ടുണ്ട്.   9

ഓളംമരിഞ്ഞ ദ്വന്ദ്വാനത്തി ചക്രവാള-
ജനാളം പരന്നമലിനപ്രമാണക്കാലെ
കാളിപ്രഭാസ്യതമസ്യുതമാകമിബും-
ശോളം മഷിക്കെലിൽ മുഖിയമട്ടിലായി.   10

ചൊല്ലാളി ധനികർക്കപൊരസുവമായും,-
പൂരിൽ ദഹിപ്രക്കാശം!
വല്ലാത്തുള്ള ശലാ, ജൂട്ടത്തു കളവിനു-
ജീവാത്രവാദയങ്ങളാമ
ഉല്ലാസത്തിനപാശമാ, യപസത-
ജീവനാദമായും, ഭിത്തികൾ-
ക്കല്ലാം വിത്രുമരംഗമാം പുതുമഴ-
ക്കാലം സമീചിച്ചുത.   11

VII

ഭാർത്തവന്നര ഭർത്തം

വിവാഹകമ്മണ്ണരു കഴിഞ്ഞു കൈത്തുകാൽ
സപ്വാസ്ത്രവാകമമ്മോഡ്യാല്ലു ചുക്കവാൻ
ജവാൽ സബ്രഹ്മണ്യരകിൽ നി-
ന്നവാഴ്ത്തഗാർഹമന്മൃനിനജി രാഖവൻ.

1

ഉദാരവദ്ദീസ്തി മംഗളസപ്തനം
മുദാകലം കേട്ട മനങ്കളുടെവേ!
സദാരണോദയുജനാഡി സേവിതൻ
തദാ മഹാരാജ പമ്മകിലേത്തിനാൻ

2

സപരീതിജാൽ ലീംജണാവസ്തുദേശാരണി
ധൂരീണമാം ഭ്രൂക്കനോർക്കരും തദാ
നിരീക്ഷണംചെയ്തുവരോധ സുദർശി
പരീതനാം പദ്മതിരമന്ന പരഞ്ഞിനാൻ

3

ദിവാകരൻ മദ്ദമറിാത്തു, തൽക്ക്ഷണം
ദിവാതമസ്തുവുതമാജി മനിം
അവാർത്തവാത്രാഹതിജാൽ ഘനസപ്തനം
ജവാൽക്കലജിജഗദണ്ഡുമാക്കും.

4

അസിച്ചോഡ്യാല്ലുഡിപന്നതരേ വിനി-
ഷ്പസിച്ചവല്ലാതെ പരഞ്ഞിനില്ലവെ;
പ്രസിലബവേകത്തനവംശദേശികൻ
വാസിയുന്നപ്പാളിവനോട് ചൊല്ലിനാൻ:-

5

“യരിക്കേ നീ, ചുള്ളുകന്നുപോൾ, തക്കമി-
ല്ലവിഷ്ണവില്ലാപിത്രന്നുപോളുക്കില്ലോ
പരിശ്രമിക്കായും, നദേശ! നിന്ന് ശം
ഗരിഡുമത്രാഹിത മൊന്നമില്ലോ. 6

പവിത്രകീഴ്ത്ത്! തവ തൈലവിഷ്ണവിൽ-
വേച്ചിട്ടാമോനിതിലെങ്കിലും, ഭ്രം
ആവിക്കേ നീ, ഭസ്തി തീന്ന് മംഗളം
ഭവിക്കുമെ ഭ്രം! നിന്നുമെഭ്രം.” 7

സവിശ്വാസം ദേശികവത്രുംബാണ്‌മയം
ആവിശ്വാസം ഭ്രംശ്രഹനാദപുസിക്കേബേ;
സവിത്രധാഹം കൃതിപ്പോൽ പുരാണവി
പ്രവിഷ്ടനാഥാനാജ ദിവ്യവിത്രാഹം. 8

ശരിക്ക അഥകതു യശകതിയെന്തുനീ-
കരിച്ചിട്ടും ഉഷ്ണിയിൽ നിന്നിടക്കിടെ,
ഈം രികമാങ്കാധ്യതാശദ്ധിപ്പുണ്ണിയാൽ
കരിഞ്ഞിട്ടും മന്നിന ഭീതിനഞ്ചകിയും, 9

സീതാമോം അസ്ത്രാം ഷുഠിയും,
ആതാനഗ്രാഹം പരിധാനമേന്തിയും,
നിതാന്തഭീമാത്തി ഹാൽ പ്രിതിയമാം
ആതാന്തഭാവം വിവരിച്ചു കാട്ടിയും, 10

കരത്തിൽനിന്നത്തുള്ളഭീച്ചിടം
പരശ്രയത്തിൽ പട്ടിപ്പിയാടിയാൽ
പരം പരാത്മശരീരിലോവനോൽ-
കരത്തിനാദേശങ്ങൾ പുലത്തിയും,

11

കട്ടസ്വരത്തിൽ പ്രധാനിച്ചുമറന്നാ-
യട്ടത്ത വിഭാഗം ശിവ! രാഹ! നിങ്കും
മിച്ചക്കെഴും ഓർമ്മവാമനാണോ ഷോഡ്
കട്ടപ്പുമാരാചുനിയോടെത്തിക്കിവാൻ?

12

ഉപായമെന്താണിനി? മേണകാത്തുജന്ന്
കൂപാവിഹിന്നൻ, നിലയോ സുഭർഷടം
അപാരമാം കോസലരാജ്യത്തില്ലാ-
വിപാകാദഭോഗഃ കരിനം നിനക്കുന്ന.

13

പരം രൂപൻ കേണല്ലോ ത്മിയായുണ്ടി-
ന്തുരച്ചിടം സുക്തി ഗണിച്ചിടാതെ താന്ന
ഭരണരോഷാൽ ബന്ധ രാമവഞ്ചാന
അതിരഞ്ഞു രാജന്മുകലാന്തകൻ ബലാൽ.

14

കരാഞ്ഞുലഞ്ചിൽക്കഴിയൈക്കലച്ചുതാ-
യരാളമാം ചായശരാസനങ്ങരതാടം,
യരാതന്ത്രജ്ഞവരണാത്മമുല്ലാൽ
വരാഭേകാലും വിരീമാറിടതേരാടം,

15

ഹിതാഹിതാവാപ്പിയിലും സമാനമാ-
യതാനമാകം നിലയോട്, മെപ്പോഴം
നിതാനമുംനതാർ കവങം സുഖാമയ-
സ്ഥിതാദ തുകം വദനാംബുജതേതാടം,

16

അഗസ്ത്യനൈച്ചല്ലുമൊട്ടം വിള്ളാടിടം
പ്രഗതിക്രൂംഗാരരസൈക്ഷിവിതം,
അഗഹിതാനൈക്കളുണ്ടമാജനം,
ജഗത്കീമംഗളജീവനൈഷയം,

17

കലാനിഭാനം,മിമിലേപ്പുനൈനി?—
വിലാസജീവാതു, തുച്ചാരനാസ്തം,
തുലാവിഹീനാമലകീതികന്ദ,എ-
ങ്ങ പലാത്തുഞ്ഞാനിധി, രാജനദന്നം,

18

നിരാമയാകാര, നമേയവവഭവൻ,
ധരാതലാലംകൃതി, രാമചന്ദ്രനാ
ചിരാൽ സമീക്ഷിച്ച പരശപ്യാഘയൻ
ധരാസുരനുമിണി ചൊല്ലിനാനിഡം:-(കൂകം) 19

“ഒരോ! ജുക്കത്രിയബാല! ഭന്നതേ!
നദേപ്പാവാൽ ബഹുപ്പമാനം നീ
സമിരേഷ്ട്രനി ബോർദ്ധവരാമനൈജ ശാ-
ഭരണ നിന്മിച്ചതു നല്ല കെടുകം!!

20

അം റല്ലും ക്ഷത്രിയരക്തമാരഞ്ഞാൽ
നന്ദത്താരീ രാമ പരശ്രേധരനെ നീ
നിനച്ചിട്ടാത്പൂയമാപരിക്കേണ്ടോ?
നിന്ന ക്ഷകാട്ടിത്തങ്ങവൻ ഫൗം ജീവാൽ.

21

പരം ക്ഷമാരൻ ക്ഷണാർഹനൈഡിലും
തരത്തിൽ നിന്മന ബുദ്ധ! വിശ്വകുർമ്മ
നിംഗ്രേഷം ക്ഷത്രിയകൂദരാത്രി മർ-
പരശ്രേധരത്തിന്നയശസ്സവന്നേപാം.

22

പ്രതീപദ്രോഹകലാന്ത കൻ ജഗത്-
പ്രതീതനാം രാമാനായ രതനതു തൊൻ
പത്രിയന്മലിന തവ പ്രപുത്രിയാ-
ലതിവ മർക്കിരികളുകമായി നീ.

23

ചുണാണമായി സ്വയമേച ഭഗവാം
ചുരാറിതൻ വില്ല വലിച്ചുട്ടിക്കേണ്ട
ഭരാതമഹാഭ്രം ക്ഷത്രായ്മിതൊന്നിനാൽ
ധരാത്മജാകാന! കൃതാത്മനല്ല നീ.

24

സരിശ്യമി ചെവുള്ളവകാർമ്മകം സമു-
ഖരിച്ച തൊണ്ണോരുകിൽ, ഏഴ് ഓർത്തുവൻ
ശരിക്ക നിന്നനാൽ ജിതൻ, എക്കിലോ ദ്രുശം
ധരിക്ക നിന്നജീവനു നീക്കയിശേനാം.”

25

അനീകിനിമല്ലുഗനായ് പ്രഗതഭമാ-
മുനീദനിതമം പ്രലച്ചിച്ചനിൽനേ,
വിനിതനായ് രാഹവഃനാതിനാൻ:-“വിണ്ണോ!
മനിഷിഭലാജകാത്തമഃ കൈതനാഴന ഞാൻ 26

തവേസ്സിത്രംബിനന്നതിരായ് സപചാപാല-
പ്രവേശമൊടിജനനമാന ചെയ്തില്ലോ
ജവേനകോച്ചിക്കക്കജയാ? ഭവാൻ, ഇവൻ
വിവേകമെത്താതെത്തായ ബാലന്മുഖാ? 27

ഞാനങ്ങളായള്ളം പ്രകാരമിനിക്കി-
ച്ചാപം കലച്ചിട്ടവാൻ
ദിനത്രാണപരാധാനാമലമിതേ! യതിച്ചു
നോക്കാം തുലോം.
എന്നർ താവക്കാസന്നാമിവനതിനാക്കാത
ഫോയക്കിലോ
മാനങ്ങേൻ മഡാമ്പാറുണി ഭവാൻ പക്ഷ-
പ്പോരുന്നതക്കണം.”
എവം ചുഞ്ചിരിച്ചുണ്ട് മനമുരബെച്ചും വെവ്വേണ്ടിവാം
കാർമ്മകം
ലാവണ്ണ്യാബ്ദി കമാരകൻ സവിന്നം
കൈന്തിട്ടി വാങ്ങിട്ടിനാൻ
ഭാവം കണ്ട് വിശ്വേച്ചതുണി“ധവനി-
നാന്താണം രണ്ടാമത്രം
ഭാവം വെറപ്പുതിനോ? ജവാൽ” ഇതിപരം
ശക്കിച്ചു നോക്കിട്ടിനായം. 29

ആ കഞ്ചിയ്ക്ക് ബജലൻ വൈശിഷ്ടമഹാ-
മാപം കലച്ചുാദരാ-

ലാക്കമുച്ചുതി രാമധനുതിൽ ന-
ഡ്രൂം തൊട്ടത്തിടിനാൽ

ഹാ! കഴും! ഭൂമംശരജൻ മനിവല-
ങ്ങത്യിന ലാക്കായ് സ്പയം
നാക്കരിൻ വഴികാട്ടമാത്തസൃഷ്ടം
നൽകേക്കണ്ണിവന്നു രസു!

30

അരു റേ.

കേവലം സ്പാമിതൻറെ സേവകായ് മങ്ങാഗത-
ഭാവജൗല്ലു ചിപ്പിക്കം പുരികക്കാടിരണ്ടും
പാത്രത്തിൽമുഖാക്കിക്കാളിളം കണ്ണം നിത്തി
സ്പാനമ്പ്രമെന്നിയേ മനിൽ പാഴുംത്രംശപോലെ
നില്പിതിനൊന്നം ദിജിലിപ്പ്രകർണ്ണവത
കല്പിച്ചവന്നുമങ്ങാ നിഭ്രം നിർമ്മാണിക്കം
ആശാം പിശാചികേ ദിസ്ത്രീമെ! ദിശാരാലെ!
ദൈനകാരിണി! നിന്നോഽാവതല്ലിവൻ തോറു.
സപാതന്ത്രസപർശ്ചിൻറെ തുമണികവുടഭേദ
നിതാന ബന്ധിക്കണ നിതിവെവരിണി! നിത്രു.
മര്ത്തുണ ക്ഷണമാത്രംകൊണ്ടായ മുഗമാക്കി-
പ്രാത്തലംതന്നിൽ മാററിക്കാണിക്കാം നിന്നക്കമോ!
അത്രമതഞ്ചു നിന്റെ വൈഭവം ആഗത്തിക്കയു

കെല്ലുകുട്ടിടം മുതൽ വൈപ്പിടിക്കാരി നീ താൻ
ബാക്കിഞ്ഞമില്ല, മെമത്രിസംഗമില്ലാലി, ജാത്ര-
പക്ഷപാതലില്ല, ഒരു സപാത്മം നിനകളിൽ.
നിർമ്മലസങ്കല്പഭരകാണ്ട നീ ചിലപ്പോം വീ
ബുഹാണ്യകടാധരത സുക്ഷ്മമാമണിവാക്കം
പാരിടം തന്നിലേതു മാമനിശ്ചാപത്രാലേ
സാരളം നിനക്കെന്നൊരുശ്രൂരുകാദിയായി?
ഗ്രൂംഗാരലക്ഷ്മിക്കോമന്മാര്ജ്ജം മലക്കാവു,
തുംഗകാന്തിതൻ കന്ദം, സാരസ്യരസായനം,
പുന്തിക്കരം—വരാച്ചരാനന്ദകന്ദളം—നിന്റെ
താന്ത്രജ്ഞിയിൽ ഗ്രാലു വെണ്ഠകല്ലിൻവെറ്റതുണ്ടം
മോഹജീവാതോ! ധമ്മസമാർഘ്യമുഖക്കതോ!
സാമ്പേസാദിശ്വമേ! ദേശജ്ഞാന്മാർഗ്ഗസപമേ!
നീ താനീജജഗത്തിന്റെ തീരുംവൈശസമാദേ!
നീ താനീജജഗത്തിന്റെ ദുർഘടനക്രമവന്നും!

ജീവകരണം

വായറാ മത്രപ്രതിക്ക പാരിൽ
ചേരന്ന ചേതോധരഭ്രാഷ്ടാശി,
ചായപ്രമാദപ്രമായ ജീവ-
കാരണമാം സർത്തണമ്പുസിച്ചു.

1

അതിനാവുമെമ്പറ്റുവു, മാഡിജാത്ര-
സ്കീതാത്മ, ബോധാദിത്രണങ്ങൾക്കാനം
ധാതാവു നൽകം ചുരുപ്പുവിത്താം
ശ്രതാനകവ്യക്ക സമക്ഷമ്പു.

2

ചേരററ ചുന്നുങ്ങളിനങ്കിയാലും
കാരണലിലാപരിപനമി മത്രന്
പായപ്രഭാവാലനപേക്ഷപ്രായി-
തതീങ്ങനു, നിർദ്ദീശനുമാം കണ്ണകക്കു.

3

എന്താണ വിഭ്രാവിനയാദികൊണ്ടു?—
മെന്താണു സാമ്രാജ്യസ്ഥലികൊണ്ടു?—
ഹന്താവലേപത്തിനു കൊള്ളി; മാർഗ-
സന്താനതക്കാക്കകയില്ലിതോനം.

4

എന്താത്തലുഡിപ്രമോന്നാം; മത്ര-
നോതാണു മത്രപ്രമാനപ്പുത്താത്താൽ;
സ്‌ഫീതാനഭാവേകനിഭാനമാകം
ശ്രതാനകവ്യാഗ്രണമായതു.

5

സാരാത്തുസൗജന്യരഹസ്യമായും,
പേരാന് പുണ്യാദയകരമായും,
സ്ഥാരാജ്ഞസാമ്രാജ്ഞപതാകയായും,-
മാരാൽ ജയിപ്പു കരണാവില്ലാസം.

6

അബ്ദാ! മനഷ്യത്പരമോപാധ്യാഗ-
സിഖാന്തമായും, സുവശുലമായും,
ഈ ഭാരതകം ഭ്രതദയാവില്ലാസ-
നിഖാതിനന്നിൽ സത്തം ജയിപ്പു.

7

ഈട്ടാറ ഭിവം പരകീയമീക്ഷി-
ചീഭന്നങ്ങരം കരണാർദ്ധവിത്തം
ചുട്ടൻകടം ചുണ്ണിളകി ഭവതപം
തേട്ടനു, തീയിൽ പത്രവണ്ണപോലെ.

8

ഹാ! മനിലവ്യാജദയാർദ്ധവേദതാ-
ധാമം കലന്നു, സമജാഡി ചേന്നും,
ഗ്രീമനാരത്പം സമച്ചികരിക്കു-
മാ മത്സ്യന്ത്രേ പരിമുഖനേകൻ.

9

സാമത്സ്യമെന്തി, നാഴകെന്തി, നെന്തി-
നീമന്നിൽ മത്സ്യനു മഹാധിപത്ര്യം?
കാമം മിള്ളത്രേ ഒഴാർദ്ദനാധാ-
ലാമത്സ്യന്ത്രത വി യന്നുയന്നുണ്ട്.

10

ര റ ണ ഭ യ 0.

എനക്കംബു.നിരോധവിഹീനയാ-
യനാദയാം വിച്ചപ്പന്തരവീമിയിൽ
ഭിനകരൻ ജപലഥ്രക്കടമുത്തിയായ്-
ക്കനലോളിക്കതിരെയു. തുടങ്ങിനാൻ.

1

പരഞ്ഞമാം തപനൻറ്റ് കരോൽക്കരാം
നിരപ്പമോള്ളുള്ളുള്ളു ഹമാകയാൽ
പുത്രഗ്രാഹം പമികാവലി വേഗമാർ-
ത്തയതലാന്തമണ്ണത്തു കിടന്ന തേ.

2

ഈവനമണ്ണാലതാപമണ്ണച്ചിട്ടം
ഭിവസനാമകരാൽക്കരശക്കതിയാൽ
വിവശനായ് ഭാമാന്നവിധം താ
പാവനനം ഗതി കിഞ്ഞ നിത്തിനാൻ.

3

ആജനിരതാള്ളുമഹാതപബ്രാധിയാൽ
പ്രിജകലം ബത! വിഹപലമായ് മിരം
നിജകലാധ കലഞ്ഞിലഹരജാ-
ആജയതം നിവസിച്ച തുഷാകലം.

4

കൊടിയ ചുട്ട സഹിക്കകയാലിഞ്ഞം-
കൊടികൾ വാടിക്കൂടിംത്തു, നിരന്തരം
അടിത്തസന്ധികളായ് പലമാതിരി-
ചെടികൾ മാണത്തു ചടങ്ങതു മഹീതലേ-

5

ഹടയിലായതമാം നിഴൽ മനമാ-
യിടച്ചുക്കാൾ, വിശാലതയെന്നിങ്ങേ,
വിടപിമുളമണ്ണത്തു നിന്താന്തമുൽ-
ക്കടമഹാതപദ്ധി കലന്നഫോൽ.

6

വലിയ വാപികളിൽ കളിഞ്ഞു ത്യജാ-
വലിയുമക്കരാഹതിയേൻക്കയാൽ
കലിത്വാധമഗാധജലോദര-
സമലിയിലാണ്ട് കിടന്ന സന്ദേശമം.

7

മിളിതവീഞ്ഞവിലാവസ്സു, അക്ഷയാ-
മൊളിപരവാഡാൽ പ്രഹരിക്കാവേ,
കളിരണ്ണിക്ക പരം പ്രഭപദ്ധക്കിരള
കളിമറിക്കക്കമാധവലംബനം.

8

വഴിവെടിന്തു, ഒരത്തണ്ണലിൽ ശരി-
ക്കാഴിവകന്ന കിടന്ന പത്രക്കാവ
മാഴിക്കച്ചിഹ ചവിതചവ്രം-
ഞതാഴീൽ തുടങ്ങി അജാക്കലഗോക്കലം.

9

ഹതി ചരാചരതാപവിധിയാണും
കതിരവൻ വിലസും ദിനവേളയിൽ
അതിശ്രൂതിചാനിജഗംഗ്രഹാശ്മല-
സമിതി വിടാൻ മടിയാഖവിഘക്ഷഭേ.

10

പുരനിദാഖനിദാനമഹണ്ണള്ളം
പരഞ്ചയാം ദിനമല്ലുമവേളയിൽ
ങ്ങ ദിനാ വനവീമിച്ചിലേക്കാ—
ഈായ പുമാഗായ യാറു തുടങ്ങിനാൻ.   11

കര, കിതച്ഛട്ടം നട, നിന്മ്മാം—
നര, ചിരം പരിജീണ്ണക്കേള്വം,
അരംമഹാവ, മിന്നരയിണ്ട നിർ-
ഹരമവക്കൽ വദ്യാധികലക്ഷണം.   12

പലവിധി വിറകിൻ ചുമകാന തന്ന-
തലയിലുണ്ടതിനെത്തു കനത്തിനാൽ
ബലവിഹിനവദ്യാധികയാതു ഭ—
ജീലച്ചിത്രപസിതോഗ്രത തെടിനാൻ.   13

കിമപി ഭഗവത്മാം വഴിയിൽ ചിരം
ചുമട താങ്ങി നടക്കക്കയാലഫോ!
കൂമനിമിലിത്തില്ലാവനായ്, മതി—
ഭേദമിയന്ന തൃപ്പം വദ്യാധികൻ.   14

വിമലരീതളുമാഭോയ വിസ്ത—
ദ്രുമലഭാന്തമണ്ണാത്തു, നന്നാതികേ
ചുമട താ ത്രിക്കിങ്ങനവജനവഞ്ചം—
ക്കുമയുതം വിലപിച്ചു മണ്ണാഗതം:-   15

“അഹമുാ! കഴുമരിഴുശതൊച്ചല-
ഭവഹാഡിയിതിപിപിതനായഹോ!
അഹമിതേവിധമെതു ദിനങ്ങളു-
യിര കിടന്നഴലുന നിരാത്രും.

16

ബുദ്ധവിഹിന്ത, വാല്പകകാല, മ-
ജചപ്ലഗദാത്തി, വിപത്തിത്രമാതുമോ?
ചിലവിടാനോങകാരു കരതിലി-
പ്ലവകിലിനിലചിൽ ഗതിയെന്നുമോ?

17

ഫിരമുഴന വിശ്വന കിടാങ്ങളും-
കരം കരിഞ്ഞ കരിഞ്ഞ പറഞ്ഞീട്
പരമവേദന കേട്ട സഹിക്കണം,
നിരയബീജമിതാണിവന്തുക്കടം.

18

മട്ടി മുതൽക്ക ശരിക്കടിയോളുമോ?-
പുട്ടി നംഖ ജരാത്രാനായ തോൻ
കൊടിയ വേലകൾ ചെയ്യു മറക്കു മർ-
ക്കടി പുലത്തന, എഞ്ചായ സക്കടം!

മദവലംബക്കടംപു എഞ്ചരനില-
ക്കടയിട്ടുരുംപിത്രായ സദാ
കദമ്മാന്നലയുന നിനക്കിലി-
പ്രദയശല്പരൈനിക്കതിച്ചസ്ഥാപം!

19

കരണംചെപ്പുകരിഞ്ഞ, മുണ്ണം ജരാ-
ഭരണമായുട, പുഴിചിലായമെ
ശരണമില്ലിവ, നീ നിലച്ചിൽക്കുതം
മരണമൊക്കുകിലിന മഴഹാത്സവം!

21

ഗളുമരക്കക്കയോ ബത! വേണ്ടതീ-
ആളുവിൽ, നല്ലത ഭറ്റിഷ്യ ചാ നദോ?
കിളിതമുത്തകട ഭസ്തുതശക്തിയാ-
ലിളിക്കിലന്തക! മന! കഴക്കിഞ്ഞാൻ ” 22

വിവശനായ് സപയമിങ്ങിരു, വുല്ലനാ-
മവനനേകവിധം വിലപിക്കവെ,
ജവാമാടനികസിളി യമൻ ഷലാ-
ച്ചിലവതരഭ്രഹ്മരവിഗ്രഹൻ. 23

സന്നാപിച്ചു മുതീളുവാം കിഴവനോട-
പ്രേതരാട്ടുതി, “നീ-
ശ്രൂന്താശാനന വിളിച്ചു”തെന്ന യുതിയായ്
ഒചാമിച്ചുനേരത്തു താൻ
“പൊന്താതീ ചുമക്കാനോട്ടതു തലച്ചിൽക്കേരി
ശരദേശം ഭവാൻ”
ചിതാഹീന മിതായിതനു രസം! ആ വുല-
ന്നർ മുദ്ദേശാത്തരം. 24

ഈ മട്ടിൽ തന്നർ ചോദ്രാത്തിന മരപടിയായ്
ഗ്രൂലമേ വുല്ലനായു-
അക്കാമത്ത്രൻ ഭീതനായ് മൊന്നാരു മൊഴി
തരസാ കേട്ട ശാന്തൻ കൃതാന്തൻ
കാമം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു; ഹരി! ഹരി! ജരബാധി-
ച്ച ജിന്നിച്ചേപ്പാരംഗ-
ണ്ണോമം പേരാൻ എത്രങ്ങളും കിഴവന-
ഥകലിൽ പ്രേമമോക്കമമതു! 25

മുഖ്യ റ.

~~~~~

കവിയണി ത്രീമാൻ കെ. സി. കട്ടപ്പനമ്പ്പുരാര കേ
രളിച്ചരായ ഭാഷാദിമാനികളുമാണി പരിചയപ്പൂർവ്വത്തണ്ണ
ആവശ്യമില്ല. വാസനയും അല്പാസവും വൃത്തപരമായും
വേണ്ടതുപോലെ സമേച്ചിക്കുക നിമിത്തം സർക്കവിക്കു
തിന്ന് എല്ലാവിധത്തിലും അന്തരാംരായി സംഘസ്കന്ന
എതാനം ചില കാവ്യകാരന്മാരുടെ ത്രക്കിൽ ത്രീമാൻ
നമ്പ്പുകൾ ഗണനീയമായ സ്ഥാനത്തിന് അവകാശമുണ്ട്.
അനേകം ഉത്തര തുടികൾ രചിച്ചു് അദ്ദേഹം കൈരളിയു
വളരെക്കാലംഭാഡി പോഷിപ്പിക്കുകയും തോഷിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യുവന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ വാസ്യകാവ്യങ്ങൾ സമാ
രഹിച്ചു് പ്രസിദ്ധികരിക്കുന്ന ‘സാമ്പത്തിവിലാസ’ തിരാന്തര
മുന്നാം ഭാഗത്തിനാണു് തൊൻ ഇരു മുഖ്യവും എഴുതുന്നതു്.
സംസ്കാരവും ഭാവിയവും തങ്കളിലും ഒന്നപോലെ
കവനംചെയ്യു സഹായപ്പെടുവാളുാം നൽകുംവാൻ തനിക്കു
സിലിച്ചിട്ടുള്ള പാടവം കവി ഇരു ഘനൂകരിക്കിൽ തികച്ചു്
സ്വജ്ഞമാക്കിട്ടുണ്ട്. ‘ക്രതിമാഹാത്മ്യം’ എന്ന തുടിയിൽ
ബാലശാപാലന മി. നമ്പ്പുരം എങ്ങിനെ ചിത്രം
ചെയ്തിരിക്കുന്ന എന്ന നോക്കക്:—

“ചാരം പുരണ്ണമയങ്കിക്കണ്ണിന്തത്താണും
പാരം വിശ്വത്ത് പുഞ്ചനിശ്ചയാണും,
മുറുമഴിന്തതിളും തോളിലുലന്തതിട്ടം
കറക്കരിക്കണ്ണാത്തിനോട്ടം,

പകജം വെള്ളേന്നാരമയുവത്തിക്കൽ
തങ്ങംകുസ്തിതന്ന് പിരണ്ടേന്നാട്ടം,
എഴേന്നാതാൻകാണിച്ചു കാടാലകപ്പേട്ട
ബന്ധത്രിൽനിന്നോടിപ്പോകംപോലെ
അങ്ങരിച്ചീട്ടന സന്നോഷവായ്യിനാൽ
ക്കണഞ്ഞാലും കിലുങ്ങീടെവ
കൊച്ചുകൈകൈകംട്ടിക്കണ്ണിച്ചുചുച്ചു-
ല്ലചുത്തിൽപൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടം

* * * *

സപ്ത്തുദിവസമാറോരിടം തന്നിൽ
കൊച്ചുകാൽ തട്ടി മറിഞ്ഞുവീണം
ഇമട്ടിലജ്ഞങ്ങ മുരത്തുനിന്നതാ
സാമോദം പാഞ്ഞുവരുന്നുക്കുന്ന്.”

‘മുഖാവിന്ദിവിശൻറ തപോവണ്ണനമാണോ’ എനി അ
ബോധിച്ചു മററാൽ വണ്ണനം:—

“ഭോഗംത്രജിച്ചും ഗ്രഹിനിഗ്രഹാഭി-
ദ്യാഗം ക്ഷണത്തിൽത്രുന്നവർഗ്ഗാണിച്ചും
രാഗംസമസ്യം നിരസിച്ചുമാത്ര-
ദ്യാഗക്രമം നിംഭരമഭ്രസിച്ചും,”

* * * *

“മാശാവിമോഹങ്ങളുക്കണ്ണതാണം
ഡ്രാഡാത്മവും ചേരെന്നാൽ മുച്ചമായി
കായാനബന്ധനൃതിപോലുവികാര-
ച്ചാഡാവിഹിന്നസ്ഥിതിയാലുംചും”

ഹ്രസ്വകാര്യങ്ങളും പല്ലാജ്ഞാർഷങ്ങൾ വരുന്നു. വശീകരണാശക്തിയിൽ
പ്രൈക്കിൽ മാറ്റാനിന്നാണെന്ന് എന്നും ചോദിക്കുന്നു. അതുകൊ
മുടിനോക്കുവാൻ ഇന്ത്യക്കവും കേരളീയങ്ങൾും ഒരു നല്ല
നേട്ടമായിക്കണ്ണതാവുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥമാരിനും ഗ്രന്ഥകാ
രനും സകല സിലിക്കേഡും അതശംസിച്ചുകൊണ്ട് തൽ
കാലം വിമേക്കുന്നു.

മഹാകവി ഉള്ളിൽ

എസ്. പരമ്പരാജ്ഞൻ.

~~~~~ -

കൊം നമോ ഭഗവതെ വാസ്തവോയ്.

അവതാരിക

“കവിമൺ” എന്ന ബഹുമതി സിലിച്ചിരിക്കുന്ന അമീഖാൻ കെ. റി. കട്ടപ്പനമ്പ്രായുടെ “സാഹിതീവില്ലാസ്” നേരം രണ്ടം ഭാഗങ്ങൾ അവതാരികക്ഷോട്ടുടർന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും, നാലുദയമാർ അവച്ചിലെ കവിതാ രസത്തെ സാദരം അനുഭവിച്ചാനെങ്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും. ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുന്ന ഈ മുന്നാംഭാഗത്തെ അവതരിപ്പിക്കുകയോ അഞ്ചുമുഹമ്മദത്തെ കേരളീയക്കും പരിചയപ്പെട്ടതുകയോ ചെയ്യുന്നതു ആവശ്യമാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനു പുറത്ത്, കവിക്കും അവതാരകനു മായി ഒരു നിത്യബന്ധമാണെന്നു എന്ന മാനൃവാജനക്കാർ സംശയിക്കുമോ എന്ന് ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്കും സങ്കോചം ഇല്ലാതെയുമില്ല. എങ്കിലും നമ്പ്രാശവർകളുടെ അപേക്ഷയെ സ്പീക്കർക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലോ തത്ത്വകാണ്ഡ മാത്രം എന്നാൻ ഈ അവതാരികചൗഴതുന്നതാണെന്ന് എന്നാമതാഴിത്തെന്ന പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നുണ്ട്.

ഒരു പെൻകിട്ടാവ്, ഒരു വിധവയുടെ വിലാപം, സംശ്ലം, ഭക്തമാഹാത്മ്യം, ചിന്താകലഘായ ഗമ്മിശ്ച, ഹരിണി, തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന കട്ടി, ഭരണശവം ഇംഗ്ലീഷ് 8 വിഷയങ്ങളുടെഒരു ലൈബ്രറിയാണുവും വണ്ണാക്കാവും ഭാഷാസാഹിത്യ ഭാണ്ഡാരത്തിൽ ഒരു അമുല്യരത്നമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവാൻ തക്ക ദയാസ്രാത്രുളിട്ടതാഴിട്ടാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

നിസർജ്ജസിലമാഡ കവിതാവാസനയുള്ള ഈ കവിയുടെ ഇതരത്തികളിലെന്നപോലെ ലാഭിത്രും, മാധ്യമും, ഒരു ത്രും മതലായ കാവ്യഗുരുന്നങ്ങൾ പ്രസ്തുത തുതിയിലും സർത്ത് പ്രശ്നാഭിക്ഷന്മണി². സഖ്യദം, വിധവയുടെ വിലാപം, ശ്രീ ശ്രീ എന്ന എന്ന വിഷയങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വണ്ണനവി ശ്രേഷ്ഠം സഹായമാരെ നിർവ്വാജമായാന്തിപ്പിക്കുവാൻ സമർത്ഥനാണെന്ന പരയുന്നതിൽ ട്രിതനന്ന അതിശയോക്തി ഇല്ല.

സാഹിതീവിലാസം റണ്ടാം ഭാഗത്തിനുള്ള അവതാരികയിൽ ശ്രീമാൻ കെ. ടി. ചതുരബ്രാഹ്മംകരൻ,

“നാകത്തിലുണ്ടനരകം, നരകത്തിലുണ്ടാം
നാകം; മനങ്കലപിതമീസുവച്ചിപ്പുക്കും.”

എന്ന കവിമനിയുടെ വരികൾ, ‘The mind is its own place and in itself can make a heaven of hell, a hell of heaven’ എന്ന ‘മിൽട്ടൺ’ മഹാകവിയുടെ ‘Paradise Lost’ എന്ന മഹാകാവ്യത്തിലെ വരികളെ നമ്മുടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാം”വെന്നും അതുകൊണ്ട് രിപ്പോർഷ്യ് വിദ്യാലയത്തിനും വാതിൽ കുടക്കുകപാലും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ശ്രീമാൻ നബ്രാഞ്ചെ ഈ ദ്രോക്ക പാശ്ചാത്യപെട്ടാസുപ്പാദി ദേശ ഭേദങ്ങളാണ് ശൈത്യാഭി മേഖലാഭേദങ്ങളും സഖ്യദം ഗാഡി തന്മാനങ്ങളാണ് വശ്രവാക്കുളായ വാസനാകവികളുടെ ആശയവെച്ചുല്പരത്തിനു പരിപന്മിക്കുമ്പെന്ന പരമാത്മത്തെ പ്രസ്തും പ്രശ്നസിക്ഷനു”വെന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ‘ഒരു വിധവയുടെ വിലാപത്തിൽ,

‘ഗോളങ്ങളിലോന്ന് ചുറവിന്തിരിയണം
മെള്ളതിലുണ്ടാകം കാകളിലെ
നന്നായിക്കേട്ടുകൊണ്ടിരേഴുവകിന
മുന്നായിവിളഞ്ഞിട്ടും വിശ്രാതാതി’

എന്ന വരികൾ വായിച്ചുപ്പാർ പാദ്യാത്രരാർ വന്നി
ചുട്ടിള്ള ‘Music of the spheres’ അന്ന് ‘നന്നാമതായി എ
നിക്കോമ്മയിൽ വന്നത്’ ഇതിനെപററി ഷേക്ക് സ്റ്റിക്കർ
മഹാകവിയുടെ ‘The Merchant of Venice’, എന്ന സ്വന്തി
ഉമാവ നാടകരാഡിലെ,

‘There’s not the smallest orb Which thou behold’st
But in his motion like an angel sings
Still quiring to the young-eyed cherubins’

എന്ന വരികളിൽ പിന്നെ ഓമ്മവന്ന് പാദ്യാത്ര പിഡ്രാ
ഭ്രാസമില്ലാത്ത ശ്രീമാൻ നമ്പ്രാക്സ് ‘Music of the spheres’
നേപ്പററി ഒഖായമുണ്ടാക്കാൻ വഴിയില്ല. ശ്രീമാൻ ചൗതു
നമ്പ്രാർ കവികളിടെ ആരാധനവെച്ചുവരുത്തുപററി പ്രശം
സിച്ചിട്ടിള്ളതു് എത്തും വാസ്തവമാണു്. ഇങ്ങിനെയും
ഉത്തമതൃതികളുണ്ടാണു് പാഠപ്രസ്തുക്കങ്ങളായി അംഗീകര
ക്കേണ്ടതെന്നു് സുക്ഷ്മഗ്രാഹികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടെന്നും
തിൽ എന്നിക്കെ ധാരതായ സദ്ദേഹവും ഇല്ല.

പബ്രാജാക്ക അധികം സാമ്പാരിച്ചു് ഈ അവതാരി
ക്കൈ ദിന്മില്ലിക്കാതെ, കവിമണി ക്രിസ്തപ്പനമ്പ്രാവവർ
കളിടെ സാഹിതിവില്ലാസം മുന്നാംഭാഗം എന്ന തുറ
കാവ്യതല്ലജത്തെ സാഹിത്രസിക്കുമാർ സാമോദം സ്വാ
ഗതം ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നു് ആയംസിച്ചുകൊണ്ടു്, സ

പ്രദയനായെട മുഹാകെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കവിതാനിമംഗളത്താൽ സാമ്പിത്രരസികനായെട എദയത്തെ ആളുാലിപ്പിക്കവാൻ സമർപ്പായ ത്രീമാൻ നമ്പ്രാർ ഇനിയും പുതിയ കവിതകൾ രചിച്ചു ഭാഷാസാഹിത്ര തെര പോഷിപ്പിക്കുന്നതു് കാണമാൻ ഇതു വായിക്കുന്നവരും ആരുഗമിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അഭ്യുത്തനിനാം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു കവിതകൾക്കും സമ്പ്രവിജ്ഞാപാദ്ധ്യും ശ്രാത്മിച്ചുംകൊണ്ട് തോന്നു മുഴ അവതാരികയെ ഉപസംഖരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ശ്രദ്ധം ഭവതു !

<u>എ. വി. കട്ടിക്കുള്ളമേനോൻ,</u> <u>കോഴിക്കോട്,</u> <u>1—1—1937.</u>	<u>എ. എ; ബി. എൽ; എൽ. ടി.</u> <u>പ്രിൻസിപ്പാഡ.</u> <u>സാമുതിരികോളേജ്</u>

ര യ ച പ ശ ക ി ട റ വ

വില്ലാസവല്ലീമുകളം മങ്ങാശത-
ലാവന്നുല്ലിലാ ലഹരിനിഭാനം
ഇതാ, മൃഹാല്പുന്നരഞ്ജവിലേകം
ശാലാലല്ലാമം വിഹരിച്ചിട്ടു.

1

മനസ്സുവെക്കാതിവശ്ശേഷാഖയിൽ
വിട്ടന്നതെന്താണ പിതാകൾ? പക്ഷേ,
ലില്ലാസമാകും മനസ്സുമന്ത്ര-
മണംഗന്തികത്തിൽ പരമാണങ്ഗം.

2

ഈക്കാഥുകൈ രണ്ടിലുമെന്തിന്ത്യൻ
തങ്കളിക്കാപ്പുണിയിച്ചു മുഖം?
അംഗപ്രാവുരനിമഗമാക-
മിതിന്ത്യുമ്പറ്റവർക്കതിയസാല്പ്രയഘ്നം.

3

സാധാരണനാർന്നമേയമല്ലോ-
തവർക്കതമാം കാരണമൊന്നുകാണേക്കു
ഇടയ്ക്കുമ്പുന്നിതമീറ്റവാദ്യേം
നിമ്മിച്ച പാണിയ്ക്കു നമന്നുരിക്കാം!

4

ചുരാണപെതാ മഹപാണിസർഫ്-
സാമത്യ്രമങ്കീ, യുടലേങ്കപുറ്റം?
ഇവരംക്കഴിം കോമളഗാത്രമേതാ
കവിത്രസങ്കല്പസമത്വമാവാം.

5

എന്തോലമായസ്ഥിരലക്ഷ്യമാമി-
തരണഭാരിതരംതൃമിഴി തന്നിലിപ്പോറം
ബാലപ്രാചിതം ചാപലമാന്തിതാ! തന്ത-
മനസ്സു മുദ്ദം നിങ്ങലിച്ചുകാണ്റു.

6

പാഴായ്ക്ക കാണിക്കക നീ യദ്യമുള്ളു
കളിക്ക, കണ്ണതെ! കരഞ്ഞിലാനീം.
ജവണട്ടനോറം നിന്നൊക്കെനിവാന്ത്രപ്പാന
കൊതിച്ചിതാ! ഒട്ട കരങ്ങൾ നിൽപ്പു.

7

കലപ്പാണി! കണ്ണും കരളും കവൻ
കളിക്ക നീ ശ്രദ്ധവശാന്തിയോളം
നിന്താവി, വന്മേചയ്ക്കരിഞ്ഞ-
പരീതമാമാസ്മിതി വേരെക്കല്ലോ.

8

ക്രൈസ്തവ വിലാപം.

(ശാമ)

ശ്രീകര മാഴ്‌കിത്തൻ ചാരേമരകീടം
 കടക്കിടാങ്ങളേ നോക്കിനോക്കി,
 ധീരതയാക്കാ സേതുവബ്ദി ഭേദിച്ച
 സെപ്പരമൊഴുകിടം കണ്ണനീരിൽ,
 മുക്കി ലലിനയാ, യാന നപ്പക്കജം
 മങ്കി വഡംകെട്ട വാടിവാടി,
 വൈയവ്യുദ്ധവേദന ഘൃണ്ടവലംവരതാക
 സാലുപീകരമണി പണംഭാര്യനാർ
 അന്ത്രനിശ്ചലമാം കണ്ണസപരദത്താടം
 നിരപ്പസിരുച്ചാരോനോ ചൊന്നാളേവം:—
 “ഉർവിയി തന്നെ നിസ്തൂരാവവുംവും
 സച്ചുമിവള്ളുടെ നേരേകാട്ടി;
 നിസ്തൂരിയാകമിപ്പേണ്ണിനെ വല്ലാത്ത
 ഭസ്തുതിസിസ്യവിൽ തജ്ജിവി തുറി!..
 അന്ത്രയമായിടം ഷുമരം വീഴുവേ
 വിസ്തുമുത്തിയാം വല്ലിപ്പോലെ,
 കൂദ്ധമനാമധ്യായ് തനിന്നിത്ര ഞാൻ, മീ
 വിഷ്ണുപാം തന്നിലെന്നാന്ത്രയംമേ?
 മുന്നേ, വാസ്തവ്യുഭാജനമാകമി
 തയനോയം ലൈതികപിണ്ഡാത്തയാ
 നിശ്വലബ്യസ്ഥമാത്രം, സമസ്തും
 തുഷ്ടമനോത്രം വലിച്ചുറിത്ത,

അച്ചന്മാമയുമാനപ്പസാദ്ധാ-
 മച്ചപദമാൻ വാണാനാജൈ,
 മനിലെനിക്കമിക്കാച്ചു കിടാങ്ങരംകു-
 മെന്നുമേ നല്ലാത്താങ്ങലായി,
 പാരിലേൻ ജീവിതസന്ധി കായ്‌മാമക-
 ഭരിമംഗാർമ്മവല്ലിക്കുന്നം
 സുദര്മായീടം കുദായ്, കെളത്രക-
 മന്ത്രംമാകമെൻ്റുവല്ലുന്നം
 തന്നെട ജീവിതനാടകംതനിലെ
 നാട്ടികഴിഞ്ഞതേച്ചുല്ലും മുന്നേ,
 ഉല്ലാസമോട്ടൻ വോഷം കലാശിച്ച
 മൊല്ലിനാൻ ദേഹം ഒര്ത്തവാക്കും.
 ദേവംവരത്തുന്നതെല്ലാം സഹിച്ചുന്നതാണ്
 മേവിടാ; മല്ലവത്താനമല്ല;
 അച്ചന്നന്നസരിച്ചുന്നേബാടുമെഴുടി-
 മച്ചന്നല്ലന്നാശംവൃമേരു, ആഹവും തെല്ലു വിശ്രദ്ധുമറിഖാതെ
 ദേഹസുവഃത്താടുമല്ലകാലം.
 മൊമേകകളിച്ചു യളന്ന് കീടാങ്ങളി-
 നാനേഷമില്ലാത നാശിൽ നാശിൽ,
 പേരിനു രക്ഷാധികാരംവഹിച്ചിടം
 ആരജനത്തിനെന്ന കിഴിയ്വാണു
 മെന്നുലിതനാട മുന്നിപ്പതിച്ചുള്ളം.
 കാവിക്കം മാൻ ചിത്തിരുന്നപോലെ

പാരഭേദപ്പട്ട മാഴുകിവലജത്യവ-
നോരോഡര വേദന ചൊല്ലിച്ചൊല്ലി,
സാങ്കുതം കേളുന്നതന്നു കാണുന്നവും-
ഉംകലമാക്കു മാനസംമേ.

ഒന്നില്ലമില്ലെനിക്കാരെ, വിശ്രഷിച്ച
മനിവിരപ്പുനാം വാദരെ മില്ലു.
നിശ്ചയം, മില്ലും തന്റെടമെത്താത്ത
കൊച്ചുകിടക്കാൻകു വേണ്ടിമാത്രം
ആകാശത്രവരികില്ലും, കൂച്ചുച്ച
പേരുന്ന തോന്മീയസ്ഥിതും!

തന്മുഖം ശാസനാവെവാദവം കൊണ്ടുതാ
നോന്നമെതല്ലും പിഴച്ചിടാതെ,
ഗോളങ്ങളോന്നുനാം ചുറവിന്തിരിച്ചവേ
മേളിന്തിലുണ്ടാകും കാകളിലെ,
നന്നായിക്കേടുകൊണ്ടിരേഴുലകിനാ-
മുന്നായ്ക്കുളം വിശ്രപതാത്!
ദേവകീനൃതാ! ദീനജനതിനു
കേവല മാലംബും നിത്യാനഞ്ജലി!
നിത്യനുതനനാഭയന്മാദ എപ്പത്തും-
ക്കാരുരഭാവമകറേണ്ണുമുഖം!
അതുകുമാളി മെൻ വംശാക്കരജാപംകു
നിത്യനു മാതായു ഭ്രത്യാത്രും!
കേവലം ഉർത്തുന്നു, ഇവ്വുത്തണ്ണമിഹ
ജീവകാരണപ്രമാണനാത്തപ്പും!

മാജലാലുമെന്ന് ശിരുക്കാളുക്കാണുമ്പാറം
മാദ്വാകർക്കളിലുടിക്കൊന്നുമോ!
എന്നടേപാതാശഭ്യം പോകമിട്ടു എല്ലു-
മെന്നുമാറിതനായുംനിന്നു വാനിൽ
സുക്ഷിച്ചുംനുതം മോഹമിച്ചലാഡത
രക്ഷിച്ചുകാരംക! നി കമ്മംസാക്ഷിൻ!

സ ര ഭ 0.

ആളുംസമുല്ലിയത്രകൊണ്ടു നിന്തുന്നിൽ നിന്നോ-
ക്കാളിം കവിത്തെ നിലയില്ലീഹ മരറാരാംക്കും
കോളിം കാക്കാവുമമേരുമദ്ധ്യതാപ-
ക്കാളിം നിനക്കു ജീവയേ! ബത ജന്മസിദ്ധം. 1

കോലാവഹലം കടിലഭാവ,മന്മൃഗ്ഗപ്പും,
വേലാവിലംഘ നരസം തവ ദോഷങ്ങവും
കുലാതിരിക്കതചുവയേ! ഗ്രണമോ നിനക്കു
നില്യമന്മാളുനട നിലിമന്മാനമാത്രം 2

മല്ലിട്ട് നീയലകളാൽ പച്ചലപ്പുഃകുലം
തല്ലിത്തകത്തിങ്കത്താരകിലൊട്ടാതുക്കാൻ
ഇല്ലായെമന്നക്കയത്തേണ്ടിഹ രണ്ടുകയ-
വില്ലാളി നിന്റെ വിത്തുക്കണ്ടക്കിയില്ലേ? 3

ഐഹാരാഹവത്താദലവിപ്പുലവട്ടവും നീ
സേരായെതിന്ത്രതെമിട്ടക്കപ്പേരുളുന്നു?
വാരാമധീശ! നിജവേഗഗതിക്രമത്തി-
നാരായണ തട്ടാമമിഡമെന്ന വിശ്രായമല്ലോ? 4

കിംഗോ! ഗഭിരനിലങ്ങാത്രു നിതാന്തമുള്ളിൽ
ബംഗാരയന്ത്രാട കയറ്റുമാൻക്കരുയാ നീ?
അംഗോനിയേ! മതി തെളിച്ചു, ലോരിക്കാർന്നിന്നൊ
ക്കംഗോത്തുവൻ കപിതനായുഖളിച്ചതില്ലോ? 5

ഇളം നിന്റെ ജലങ്ങാ, ലവണം; കടപ്പാൻ
കൊള്ളിയും യാലുപകരിക്കുകയില്ലതാക്കിം
കൊള്ളിയും, തപാളിയസഹവാസവശായ്ക്കുണ്ടുണ്ടു
മുള്ളാസ്സുരിസലിലവും വഷ്ട്ടായിട്ടുണ്ടു. 6

എല്ലാഞ്ചും ജലസമുദ്ധിയഴും നിനക്കു-
മില്ലാതെരുളി നിജസന്ധി വൻപിതുക്കാരു
ചൊല്ലാമണ്ണോ! ശശ്യങ്ങരാദ്യംവള്ളയിക്കു
ചൂഛാന്നനീയിള്ളകിഞ്ഞാലുള്ളനു ചിത്രം! 7

കുലാന്തമൊക്കയുടെ ചുതിവേലും-
കോലാഹലവത്താട തകക്കുക സാന്തും നീ;
കാലാന്തരത്തിലറിയാം തവ ബാധവാണി-
ജപാലാകാലാഹമതിനാരാമോഹവിത്രും. 8

മീനാശകവക്കുങ്ങുവ്വു ഇന്നംനിന്നുണ്ട് -
ഞക്കാ,നാകനായകനനാരിക്കലെതിക്കും
സ്ഥാനാഭിവിട്ടു ഒഴവിഹപ്പലനായണ്ണന്തയ
കൈമനാക്ക്രമ്യരന്നീയഉം കൊടുത്തു. 9

നാരായണൻ നീവിലമംഗള മുത്തിവാഴം
വേരാൻ പുണ്യക്ലഘരാദ്യിയും ദിവാനം
നേരായേഹാ! ലവജനാസാഗര! തുല്യരേഖാത്-
ക്കാരാക്കും തവ വിശിഷ്ടതിശ്വാരല്ലോ. 10

വല്ലുതോല്ലോ വികൃതികൾ മഹാമാപലം
ജാല്യർമ്മതനാ-
നല്ലു ദോഷംതവചപലത്രഭാഗങ്കിലും വാരിരാത്രേ;
എല്ലാനാളും ത്രിഭരതടിനിതോയസാഗം നിമിഞ്ഞം
ചോല്ലുമോരാ സുത്തതമിഹനിന്നേടിനിത്രു-
ജകിപ്പു. 11

ഭക്തരാഹാരമും.

(ക്ഷേത്രത്തിലും.)

ഒവണ്ണറഞ്ചതിയാൽ കണ്ണനെക്കണ്ണാൻ
കാണാവാൻ പുണ്ണമിയന്നയന്നാൻ
പ്രേമസ്പത്രപനാ ശ്രീവിലപമംഗല-
സ്ഥാമിയെക്കെൽക്കാത്താരാരിപ്പാരിൽ?
അന്തണങ്ങ്യുനാമപ്പുമാൻ നിത്രേഖ-
മന്തിക്കേപ്പുജാസമയത്തിങ്കൽ
തായാട്ടകാട്ടമാനദത്തനുജനാം
മാധ്യാകിഴശാരനെക്കണ്ണിക്കന്തു!
മംഗലമുത്തിയായ് മാന്നുനാം ശ്രീവിലപ-
മംഗലസ്ഥാമിയൊക്കിവസം
മെല്ലവേ പുജക്കവേണ്ടം പണ്ടത്ത്‌സം-
ഈല്ലാമൊക്കിപ്പത്തിവുംപാലെ
യൃാനനിച്ചീലിതനേതുനായ് സാനനം
മെന്നവുംപുണ്ണ വസിച്ചുവെമെ
ശ്രദ്ധവൻ യൃാനിച്ചുക്കിളിതുരാവുത-
നാദിമധ്യാമം കഴിവോളവും.
എന്നൊരു വിസ്തുവമന്നതാക്കികേ
ചെന്നൊമരാക്കുന്ന കാണ്ണാനില്ല.
എന്നമല്ലത്തെബാലുകൾ തന്നെ
സുന്ദരമാകിയ ദിവ്യത്രം
അബ്യിത്തംവമാം തന്മനംതനില്ലും
കിങ്കുന ചെണ്ണലമായിത്തീർന്നു.

കേരകളമെല്ലി ഭ്രംഗരൻ ഭാവനാ-
ശക്തികറത്തു വലത്തുപിന്ന
അനുനദിയ്ക്കിയെ തന്നെനന്നിതുപിച്ച
മാനസംഭീനമായ് കേണാനേവം:

“കംസാരിയെന്നെന്നെക്കൊവടിത്തീട്ടിവാൻ
സംസാരിയാകയോ ഞാനമിപ്പോരി?
പോരാളിമാനമുള്ളു വന്നംതോരുമെ
പാറിക്കളിക്കുന്ന ചുംഭുംകിലം,
പാലുശിമാനിനി മാറിലണിത്തീട്ടം
നീലിമത്രകുന്ന ദിവ്യംപലം,
അംഖുവാതെന്നംചുവിലിനലേഷാളുവും
ചുംഭുംടിയാടിന ചണ്ണരീകം,
വെന്തുംഭാക്രുംഭാമന ദിവ്യമഞ്ചംഞ്ചം
മുംഭുംകുംഭലിതനു മുലകങ്ങം,
അർത്ഥവിലഭാഗതുപമാം ചാപലമന്നട
ജീവിതസർവ്വസ്പമഞ്ചും പാപം!
വല്ലവിമാനട പുണ്യപരിശാമം
കല്പാണ്ഡുത്തി മുക്കുനിപ്പോരി
മാനുവഗിലനാമെന്നു മാക്കുംചാ
വഞ്ഞനാചാത്രരി കാണിക്കൈയോ!

കൈകതാഴുത്തീട്ടിനേൻ നിന്നക്ഷേപവാനന്നി
കൈകതവപ്പേതലെ! കൈവിഞ്ഞാല്ലേ?”
ഇങ്ങിനെ കൈതന്നാം ഭ്രമിസുംരാത്തമൻ
വിഞ്ഞിക്കരണതു പറഞ്ഞത്തീട്ടംന്നും

ചാരംപുരണം മയഞ്ചിക്കഴിവത്തെങ്കം
 ചാരംവിയർത്ത പുമേനിയോട്ടം
 മറുദമഴിത്തീളം തോളിലുല്ലത്തീടം
 കറക്കരിക്കഴിയ്ക്കുത്തിനോട്ടം
 പക്ഷജംവൈല്ലേന്നാരോമനുവത്തിക്കയ്ക്ക
 തങ്ങാക്കസ്തിതൻ ചിഹ്നത്തോട്ടം
 എഴ്താ താൻകാണിച്ചു കാടാലകപ്പെട്ട
 ബന്ധത്തിൽ നിന്നോടിപ്പായംപോലെ
 ശാക്കരിച്ചീടുന്ന സന്നോഷവാളുന്നിനാൽ
 കക്കണജാലം കിലുങ്ങീടെവ
 കൊച്ചുകൈകൈകാട്ടിക്കത്തിച്ചു പുളം-
 ലുച്ചത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൈകാണ്ടം ,
 പിന്തുടന്നാരാനം തന്നെപ്പുട്ടിക്കുമെ-
 നാന്തരാസംശയമുള്ള പോലെ
 ചിന്തന സഖ്മേമാട്ടമിടക്കിട
 പിന്തിരിഞ്ഞാമീനെ നോക്കിക്കൊണ്ടം,
 മാർഗ്ഗത്തിലോരോരോ വസ്തുവേക്കാണ്ഡോ -
 മുക്കുണ്ണയോടതെട്ടുക്കൊണ്ടം,
 സപ്പുട്ടുമോടിയു മോരോരിടംതാനിൽ
 കൊച്ചുകാൽ തട്ടി മറിഞ്ഞുവീണം ,
 ഇമട്ടിലങ്ങിനെ മുരത്തുനിന്നതാ
 സാമോദമോടി വരുന്ന തുജ്ജൻ!
 മുനമമ്പാടിക്കിൽ കുഡിച്ചുകാലത്തു
 നദിനെചെയ്യു പുണ്ണയേബ
 ഓമനെപ്പുതലാ തുമിലപമംഗല
 സ്വാമിയെചെയ്യു പുണ്ണന്വേഗം .

“മുന്നഭഗവാനെന്തിങ്ങിനെ വൈകിയ്-”
 തെന്നാഖഹിസുരൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ
 ഉടാത്താപംചുണങ്ങാട്ടു നേരം ‘കരുമ’
 പാഴുലംകൊണ്ടെന്ന മുടിവെച്ചു.
 ഇത്തരമിന്തിരാവല്ലുരൻ ചോപ്പിയോ-
 അത്തരംകേട്ട വിശ്വിഷ്ടഭക്തൻ
 ഉൽഭിന്നപുണ്ണപുളികനായപ്പോഴേ
 വിശ്വാതചിത്തനാബ്യാസംശ്രദ്ധി.
 എന്തായവിസ്തൃഷ്ടമാരിക്കരുമമുഖം!
 ചെന്താമരാക്ഷംനേരുംസിക്കേയോ?
 അത്തുല്ലതമെന്നനാമോത്തുപോമകില്ല-
 മത്തുല്ലതമില്ലിരു ചിന്തിക്കുംവാർ.
 ഭക്തിയാം ചഞ്ചലകൊണ്ടു മുകുറനു
 ശക്തിയാൽ ബന്ധിച്ചുംരാത്രിയാകം
 ശ്രൂഢംജനനാരിയാണാത്ര കരുമമുഖം
 കാർത്തകിൽവണ്ണനു വേഗാരമമുഖം
 ഭോഗവുമഞ്ചമഞ്ചോധവും വിസ്ത-
 നാഗരികതപ്രവുമെന്നവേണ്ട
 അക്ഷരജ്ഞനാനവും കുടിയില്ലാത്തനാൽ
 വിക്ഷതശക്തിയാം വിപ്രനാരി.
 ദേശവിഹീനയാം ദേശവിശ്രഷ്ടിച്ചു
 സൃഷ്ടെനക്കാണാത്തരാഗന്തപ്രജനം
 വിശ്രദിജനിനയായ് വിത്രുതകീതിനിയായ്
 വിശ്രദിസമ്മാനപ്രയായ് വന്നപാരിൽ
 കേരിവശിക്രതനായ മുകിൽവണ്ണൻ

നക്കംവിവം പല ലീല കാട്ടി
 നിത്യം കുറരമ്മതന്നുടെ ചാരത്തു
 പ്രത്യക്ഷഭൂതിക്കായ്ക്കാത്തിരുന്നു.
 അരന്നൊരുന്നാളിലും വിപ്രകടപബിനി
 മനം ഗ്രഹത്തുസക്തചായി
 വൈലക്കഴിഞ്ഞോന്നു ചെയ്യുവോളരുള്ളത്-
 ബാഹകൻ പുഞ്ചിരി തുകിച്ചേമമ
 ഓടിക്കിതചുവന്നമതൻ ചാരത്തു
 കുടിക്കണ്ണുതി കളിക്കരായി.
 പ്രജ്ഞകതുകമോദമമായക്കണ്ണുത്തിൽ
 കെട്ടിപ്പുടിച്ചാഞ്ഞു എന്നുകൊണ്ടും
 ചെച്ചുവിട്ടോരുന്നു ഒല്ലിച്ചുകൊണ്ടും ന-
 സ്ഥചനത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടും
 വായ്ക്കാം കുതുകമോടോരോ വസ്തുകൾം
 നില്ക്കുമിടം മാററിവെച്ചുകൊണ്ടും
 പാടവദമാട്ടുക്കട്ടക്കിടാവേവം
 കാട്ടകഴിഞ്ഞോന്നു കാണിക്കുന്നും
 അന്തരാക്കാപം നടിച്ചാത്മകത്തുങ്ങൾ-
 ക്കണ്ണരായമാകും ചെപ്പലിനെ
 ഓടിച്ചുനോമനക്കാച്ചുകുറം റണ്ടും
 ക്രൂട്ടപ്പുടിച്ചിങ്ങു കൊണ്ടപോന്ന
 എന്നുടെ കൃത്യം കഴിവോളമിങ്ങിനെ-
 താന്നയിരിക്കണമെന്നുചൊല്ലി
 പങ്കജങ്ങന്തന്നും ദുല്ലാക്കുത്തിച്ചെ
 ഒങ്ങലംകൊണ്ടമു നുടിവെച്ചു.

കൈതിരെ വല്ലുവാൻ ശക്തിസാത്രപരം
ശക്തനാല്പുന്ന വെളിപ്പേട്ടത്തി.
അംബേ! ഭഗവതീ! നാമേ കരുതമെ!
ഖൈമെജതാൻ നിന്മാദം കമ്പിച്ചേനാൻ.
ഭക്തികൊണ്ടിശേന സ്പാധിനാക്കിയ
ഭക്തകലമെല്ലി മാനിക്രമെ!
ക്രാനനക്കാഞ്ചവാൻ പുണ്യമിഷനനിൻ
ക്രാനകരക്കാഡിരം ഒക്കതാഴോം താൻ.
മംഗവകാരിനീ! നിത്യം നമസ്കാരം
മംഗലമുദ്ദേശം! നമസ്കാരം ഭത.

പിന്താകലയായ റമ്മിജ്ഞ.

പർവ്വാതാംഗ്രൂ മുഖിയായ്—വും
പർവ്വാവ താൻാ മകളായ്,
യമ്മിജ്ഞയായ് വിള്ളഞ്ചീടം—സതി
റമ്മിജ്ഞ പണ്ണായനാളിൽ,
മദമായ്യംഗളിന്നാനം—മെയ്യു
സുന്ദരാതിശയന്നുനം
ബുദ്ധിതെളിഞ്ഞു പറത്തു—പരി
ഗ്രാഡിവാങ്കതിയകത്തും
മംഗലനാമം ജപിച്ചു—സർവ്വ-
മംഗലതന്ന നിന്മച്ച.

മുഖാരവേഷം ധരിച്ച,—ശരി-
 കുംഗാനകുലം തികച്ചു;
 വാരോതരമലങ്ങാരം—അംബി-
 ഞാരാരോമലാംഗിയുഭാരം,
 ഓമന്നു കാവിലെത്തി—അടാ-
 കാമമാത്തതിന്തിരിലാത്തി;
 തുമകലൻ നിലാവിൽ—ബഹു-
 കോമളമായ പുകാവിൽ,
 ഫേതാവികാരമണക്കം—കാഴ്ച
 ശാതോദരീമൺ വായ്ക്കം
 ഉൽക്കൾക്കയാടിക്ക കണ്ണ—ചിന്ത
 കർക്കണ്ണവാൺ യുദ്ധക്കാണ്ണ.
 പാരിച്ചുനല്ലോരഘോക—മരം
 ചാരിനിനാപ്പാളുന്നോകാ
 മാരൻറു നീലത്തഴക്കം—കാന്തി-
 സാരസ്രസാരം കെട്ടക്കം
 നല്ലവാർക്കുന്നലശിച്ച—പരം
 മെല്ലവേമിക്കിയലച്ചും,
 നയ്തുമചേന്ന കുഡാലേ—ചൊടു-
 മുത്തനിരത്തിയപോലെ
 ചേരമുവിയച്ചുപൊടിത്തും—കൃണി-
 നാമുഷമല്ലും കുറത്തും,
 ശ്രാസ്താനിലയ്ക്കട്ടടിയറ്റം—നവ-
 നാസാമൺ രുത്തമേറ്റം,
 തങ്ങമുഖം കുലശ—തതിനാ

തങ്ങന്നഗർഭിന്നകലാശം
 പാടവരക്കുത്തും മനോജ്ഞനാ—എതി
 ക്രുംഗാപോർമ്മുല രണ്ടം
 ചേലാഞ്ചുലാറ്റാൽ മറച്ചും—തത
 ചേലാന്നമേനേൽ വിള്ളം
 നീഡേലാലുലാക്ഷിയാഴേവം—ശനി—
 വേലം വിചാരം തൃക്കാി:—
 ലോകന്തിലെവർപ്പത്തുലം—സുവ-
 മാകവവയന്നണ്ട കേരംപു;—
 വിത്തംകരസമായുന്നാൽ—ചുന-
 രതലില്ലോനിനമെന്ന
 ചിത്തരതിലോത്തുകാണഭത്രേ—ജനം
 നിത്രമതിന്നയതിപു!
 നേരെമരിച്ചിനിവിധക്കാ—ചിത്രം!
 പേരാന്നൊരെശപ്പത്തുംതന്ന
 അത്രന്തമാം മനദ്ദോക—അനിന്ന
 നിത്രനിഭാനമായുണ്ട്!
 എൻനിലക്കണ്ടിളിലീഷ്ട്ര—ചാരം
 കനിച്ചുർച്ചിത്താകം
 മഹാരാജപെറ്റിന്നീൻറ ദോഷം-കൾസം
 മുറൈമീമട്ടിലിനേന്നെന
 നനിന്നം കൊള്ളിബന്ധാക്കി—ഹാത
 മനിൽവലക്കുന്നതസാമ്പും!
 ഉച്ചമായിരു വൻകാട്ടിൽ—പെട്ടം
 പിച്ചക്കുപുവുക്കണക്കെ,

സാരജ്ജത്രനാട്ടേചന്നാതെ — ജന്മം
സൈപ്രസ് സഹമലമാക്കീടാൻ
എന്നെടുക്കാഗമില്ലാതെ മാളി—
തന്നെന്ന നശിപ്പുനോവ്വാനം!

സമ്പത്തുമെമ്പാട്ടുവാള്യം—കാന്തി
സമ്പത്തുമെന്നാല്യ മറ്റൊ
അയാൾപ്രതിസ്ഥാപിക്കാതോൽ — അർത്ത
ഭാഗ്യമില്ലാതെനാരിവരം കുറ
ശ്രദ്ധിക്കുന്നുവും—പോലെ
നിശ്ചയം പേരിനമാതൃം?
നാരികരംക്കാവാതി! പാരിൽ—ചാര
വാരിതുമില്ലപ്പെബ്ബം;

ബുഹാസുത്രല്ലരമില്ലാതി—ആത്ര-
ധമ്മം തങ്ങണിമാക്കീല്ലാം.
ശീലാവതി നിജപാതി—ആത്ര-
ശീലബ്ലംകരണാട്ടു മനം
വിത്രമീശ്രാഖത്തിനെന്ന—പരി-
വത്തും നിന്തിക്കുള്ളെന്തു!
ചാരിത്രക്കുഷണത്രിന്നു—വന്ന
ഒഹ്യാരനാം കാട്ടാളംന്തനു
പാട്ടിൽ മുചന്തി വേഗാ—ലേശങ്ക
അനാട്ടതിനാൽ ഭസ്മമാക്കി!

ശുശ്വരമോരു തരത്തിൽ—പതി—
ദേവതമാരിപ്പജഗത്തിൽ

ചാരിത്രവൈദ്യവംകൊണ്ട്—താപ-
 വാരിയി നീന്തിക്കേണ.
 എന്നമെൻ മാനസത്തിക്കൽ—സ്രൂഢം
 നിന്നവിളങ്ങം പ്രിയനെ
 കൈവിട്ട് നിലച്ചിൽപ്പോലും—അന്നും
 ഭാവിച്ചിട്ടാതെ ജീക്കം
 എന്നട ചാരിത്രംപോഡം—മുകുന്ദ
 തന്നെബേഡ്യന്നപോയല്ലോ?
 ഒളിഞ്ഞ തന്റെപുത്രി മോസ്സും—പടി
 തുളിഞ്ഞൊക്കെയിരിക്കം
 നിറുഹാനരുഹശക്തി—യുള്ള
 മുകുന്ദാം തന്റെതന്നെ
 പേടിച്ച ധർമ്മം നടത്താൻ—പോലും
 പാടവമില്ലാതെ വാഴം
 അച്ഛുവൃദ്ധനായുജേളി—രൈന്നറ
 അച്ചുനാം ഭ്രഹ്മ തനിക്കം
 മുന്ന തോൻ മുലമായ് നിത്ര—ഭിഖ-
 ത്തിനാഫോ സംഗതി വന്ന !
 പേരാൻ പാരായ വജ്രി—ക്ഷേണം
 നാരാധരവരായ നാഥേ!
 ആരോമലേ ഗിരിക്കേണ്ടു!—സർ-
 സാരാത്തികേ! ബഹുമാനേണ്ടു!
 ഗൈരി! നീയല്ലാതിവധകം—മൊറി-
 പ്പാരിൽ മററില്ലാരാധാരം.

ശകരി! നിന്റുപക്കാണ്ടു—നിത്രും
നിക്ഷയ കൂട്ടു മെനിക്കു

ചാറുവംശശാത്രതനാകം—രാജ-
ചാളൻ ചാതിയാല്ലേരോം.

പ്രേമദ്രുംഗാരവികാര—സ്വാളൈ
ക്കാമം വെളിപ്പെട്ടുത്തീടിം
സാമത്മ്യമാന്തിം നോട് — തേതാടിം
കാമവിവരതയോടിം

മദസ്തിതാഴുതംതുകി—‘പ്രിയ!

നൃംബരീ! വേദിയാ’യേവം
നമ്മവാക്കോതിക്കനിഞ്ഞതു—കാമ
നിമ്മലാകാരൻ സ്ഥരീലൻ,

യോഗ്രൻ യയാതിയാം മനൻ—മമ
ഭാഗ്രവിവർത്തം കണക്കേ

എനന്നൽസവിധന്തിലെത്തും?—കണ്ണി-
നെന്ന നല്ലത്സവമാകം?

സഭ്രംഗ്രിയങ്ങൾക്കുമെല്ലൻറ—കാന്തൻ
നിത്യാനാമെന്നാളിവാക്കം?

അരംതൽപുണിത്രമോത്തു—കേഴം

അരംതനപ്പി തന്നെ സവിഡേ,

ഒരവഗതിയാരിഞ്ഞതു!! — തന്ത്ര

ചുവനം തന്നിലനോരം,

സത്തമനാകം യയാതി—യുഹൻ

സത്പരം പ്രത്രക്ഷമായി!

അരൂപ്പുരത്തുക്കമ്പെഴുവക്കൈ—യിനി-
ക്കൈപ്പെഴുഫിം കാമൻ പ്രമാണം!

ഹരിണി.

യീരാഗ്രഹണ്യും “തൃണബിന്ദു”വിഭ യാ—
ഞാം സമാരാഖ്യത്വാരിയ്ക്കുൽ മന്നം
പേരാന്ന് നാങ്കാപവനത്തിലാത—
സ്വാരാന്ത്രയും തപമാപാിച്ചു. 1

ദോഹം ത്രജിച്ചും, ഗുഹിണിഗ്രഹാദി—
ഓഹാഗം ക്ഷണത്തിൽ തൃണവർഗ്ഗനിച്ചു,
രാഗം നിസ്ത്രേം നിരസിച്ചു, മാത്ര—
ദ്വാഗ്രക്തമം നിഭ്രമഭ്രസിച്ചു; 2

ചേതോബലവുണ്ടിനേരവലമന്ത—
വ്രാതോപരോധക്രമമാദരിച്ചും;
സ്ത്രീതോശുഖം പൂജ്യലഭ്യാഹ്നഭ്രജബാധ—
ദ്രാതോപനാശാലക്ഷ്മേ സുവിച്ചും; 3

യീരസപാഖാൽ സ്വന്മനോനിരോധം
സൈപരം ചിരാള്രാസവശാൽ വരഞ്ഞി,
സാരജിജനവ്രാക്കലമാതമസാക്ഷാൽ—
കാരത്തിലനന്ന ഹരിത്രമിച്ചും; 4

കാമം ചലഞ്ഞപ്രാണചയക്കെത്ത നിർമ്മി,
ഒമല്ലപ്രമാതാപ്പിത്തപ്പിഴ്ചിയായി,
അതു മന്ത്രനാഡിത്തിപ്പുറ്റമാതമ—
ധാമത്തെ ലക്ഷ്യത്തിലന്നുരിച്ചും; 5

ഭായാവിമോഹങ്ങളുകൾ, താനം
യേർധാത്മവും വേണ്ടാൽ രൂപമായി,
കായാനവന്നുതി പോയ്, വികാര-
പ്രായാവിഹീനസ്ഥിതിയാലുഠും;

6

രാവായിട്ടേവാർ പഴമോ കീഴുഞ്ഞോ
ഒഭവാലയത്തോപന്തം ഇജിച്ചും;
സേവാഗതാനേകമുഗാന്തരത്തിൽ
ധി വാടിടാത്മവരയിൽ ശയിച്ചും;

7

ജന്മാനംലാനുമയാത്മതത്പരം
താനാദരാഡാത്മനി കണ്ണ ഗ്രൂഡം
ആനികസാമ്രാജ്യസമ്പൂക്കാമൃ-
സ്ഥാനാഷ്ടിയേയും ലഹുവാര്യനിന്നും;

8

എകാഗ്രവിത്തൻ ‘തുണബിന്ദ’ എന്നു-
ദ്രോകാഡ്രുനേവം തഹമാവരിയേ
എകാന്തചിന്താകലനായ് തനാനീം
നാകാധിപരൻ ക്രാനു ഭിതനായി.

9

(കൂടുകം)

‘ഹാ! കാൽമെന്താണിതിലീ മനിയുള്ള-
ഈ കാംക്ഷവേദനാ! സുചിരം തപസ്സാൽ
നാകാധിപത്രത്തിന ധീമയങ്ങൾ-
പ്രോകാതെ യതിക്കുകയോ? വിചിത്രം.

10

എന്നാൽ മുമാ സംശയ, മെത്രയീര-
രിനാക്കസിംഹാസനമാഗ്രഹിച്ച?
മുൻനാളിലിപ്പാളിയിലെത്രപേക്ഷ
സന്നാതമനാ ഞാനിഹ വിരല്ലമായി?   11

സാമാന്യമല്ലിത്തരാഴിലെന്ന് പദ്ധതിയിൽ
സീമാതിരിക്കതാഭിനിവേശങ്ങളും
കാമാനത്രപോഗ്രതപസ്തിലേവ-
മീമാനി നില്ലുംശയജഭ്രമിപ്പു.   12

അലാറം ഭവവ്യാധിയെ മാറ്റവാന-
ഈാരംഭമാർന്നു നിന്തുക്കുടാ;
സൈപരം സുവോപക്രമസാല്പ്രസിലി-
ഡ്യാരന്മാ പീഡ മുമാ സഹിയ്ക്കും?   13

വല്ലാത്ത തന്റവാനേരക്കിലന്നുഭവായ-
മെല്ലാം വെടിജത്തേതമവച്ചപ്പുണ്ടും
പല്ലായ് നിനക്കുന്ന ശംസ വിവേക-
മല്ലാത്തോ! കമ്മംയമ്മമുറം.   14

വെത്രനിടം മൃഡ്യചുരാശവായ്ക്ക-
മീ ക്രൂഡനാക്കം രിച്ചുവിശ്വർ ഭന്നര
സുന്നിത്രപമന്നസുമയച്ച ചേതോ-
വെത്രപ്പുമല്ലിക്കണമിന്നതനോ'   15

പാരാതിവണ്ണം വിലങ്കാത്ത്, വേഗാൽ
സപ്പാരാജ്ഞനാമകൾ ‘ഹരിണി’തി വാനിൽ
പേരാന്നവാഴം ഹരിണാക്ഷിജൈത്താ-
നാരാൽ വങ്ങത്തി പ്രക്രൃതം പറങ്കതാൻ

16

“അംഗോജനേന്തു! മമ തീക്ഷ്ണംമാകം
ദംഗോളി തോള്ളം വിഷമന്മലവതിൽ
ദംഗോജയോദ്ധാവിധിയുംരംഗാ-
സ്ഥംഗോൽ! നീതാൻ സുകമാരമസ്യം.

17

നുനം മദ്ദീയം പുത്രപുണ്യലഭ്ര-
സമാനം ലഭ്യപ്പാനനാൽ ധീരനിപ്പൂർണ്ണം
മാനനടിച്ചുറുതപോഗിതനിൽ
ക്രൂജഗത്തുകമരിച്ചിട്ടുന്തു!

18

വേലോടിനിതരഭ്രതുതഭജാതമം
കാലോചിതം കൈശലഫേമാത്തികായ്ക്കിൽ
ഇലോകമിപ്പൂർണ്ണം വിലതിക്ക,മെന്നാൽ
തെന്തുലാക്രസാമാജ്ഞമവന്നതനേ.

19

ചീല്ലീയുഗത്തിനികൊടികൊണ്ട തല്ലി-
ചീല്ലീനേച്ചതല്ലു ബലാലിളക്കി
മല്ലീശരദാന്തി മനിക്ക ലീലാ-
വല്ലീമിളിനാജ്ഞരി! നർക്കണം നീ.

20

ക്കണ്ണുക്കഴിയുന്നും നടിച്ചു്,
കൊണ്ണുക്കഴിച്ചു് മുറിക്കാണിന്നും.
കിണ്ണിൽ സമാധിക്കുവകിച്ചുലും,
വഞ്ചിച്ചുനി പോരിക! ഭരിഞ്ചുഗാൽ.

21

ഈനാദരാൽ വിശ്രദിനിന്ത്യത്ര—
അതിനാളുയ നിഷക നീ നിതാന്തം;
എന്നാൽ ചിച്ചിച്ചിടക; മേലിലെല്ലാം
നന്നായ്ക്കും മനമാബജ്ഞന്തി!”

22

എതാലും ഉർത്തുനിയോഗമപ്പോൾ
ഭീതാദ്ദേഹതന്ത്രിപരിഹരിച്ചും;
എതാകിലും ഭ്രത്യജനരതിനാത്മ—
നേതാവുരുയ്ക്കന്നതു താൻപ്രഥാണം.

23

എന്നാൽ തപോവൈദ്വമാന്ത്രിക്കാൽ
സന്നാംഗിയാജുക്കിലുമക്കുണ്ടിൽ
തന്നനാമത്തില്ലാജ്ഞന്നയ മനിക്കന്തി—
ചുനാശയം സുദരിഗിഷ്ഠകമിച്ചാം.

24

മനംപരിക്കുണ്ണവിപത്രിക്കോ—
വുന്നത്തിൽവേതുനിയതയ്ക്കുവെന്നു
സന്ദർഭമാന്ത്രാവിത്തക്കുണ്ണാ അണി—
സുദം താനീം ബഹുലികരിച്ചു.

25

അതരാൽ, വിലോആച്ചുതപസ്വിരാജ-
സപാരാജതേജായുഗമാന്തരത്തിൽ
ചേരാൻം ശക്ത്രാ വിപരീതയാകം
തീരാത്തതയ്ക്കുറഞ്ഞാൽ കഴക്കാം,

26

അനുഗാകനാരീമണിതത്രുതി-
ജനാനാന്യധാരു തെപ്പുപക്ഷനിനാദി,
നൃനാതിരിക്കത്തരകാന്തമല്ല-
സ്ഥാനാപ്പായാകം ചെടുപ്പുവിശ്വാലൈ.

27

(അയം)

‘ദൈവം പ്രമാണം സകലത്തിനും’ താ-
നേവംനിനച്ചും ധ്യതിപ്പുണ്ടവേഗാൽ
ഭാവംതെളിഞ്ഞാമുനിരാജ ച്ഛരിതാ-
ഭാവംമയക്കാനവർത്തിച്ചും യാകി.

28

ലോകാക്ഷിവാർക്കുന്നതലിണാച്ചുകെട്ടി-
ചേപ്പുലാൻം പുമാപികചുടിമോഡാൽ
ലീലാകലംകുണ്ണുംതിന്തരാഞ്ഞിൽ
ഫാലാന്തരാഞ്ഞിൽ തിലകം കരിച്ച.

29

ഭാവജ്ഞതനാകം മുനിനായകനു
സേവയ്ക്കുചേരം പടികാഴ്ചവെപ്പാൻ
ലാവാന്മരാഗാജപാം നിറച്ചുശാശ്വാര്യം-
സൗഖ്യബന്ധനക്കും പാലൈ,

30

ചേലാന്നർമിന്നും കചകംപയുശ്മം
നീലാരവിംബാക്ഷിനികാമംഗ്രാ
നുബാലാങ്ങണത്രീതടവുന്ന തുക-
ചേലാഞ്ചുലാത്രാൽ മഴവൻമരച്ച്.

31

(അക്ഷക്പ)

ആരക്കരജേചേലാവൃതമാംകചത്തിൽ
ചുറാം നവാഭാപരഭാഗമാന്ന്,
നീരസ്യസന്ധ്യാപ്പുവിചേന്നകനിൽ
ചാരംവിള്ളങ്ങംത്യരമെന്നപോലെ.

32

നവ്യാദമാം ഏച്ചുരേതവർംക്കം
ഭവ്യാവധംഭ്രഷ്ടണമാണു, പക്ഷ
അവ്യാജശോഭാപദമാംക്ഷ്മി
ബിവ്യാഹനങ്കായത്രുഷ്ട്രമായി!

33

മാരാഗമത്തിന്റെ മഹാശഹസ്രം
അനരായുരയ്ക്കും നവടീകരായും,
ഒവരാഗ്രനിർക്കുലന നാടകത്തിൽ
ഒപരാളുള്ളജസ്പ്ലനാസിക്കായും,

34

ആംഗാരവല്ലീമകരനമായു-
മംഗാദത്തിന്മംഗലഭ്രഷ്ടവായും,
ആംഗാരദ്ദേശനിക്കജാഗ്രജി ഹത്തിൽ
ആംഗാനഭാവോൽക്കേമന്മുഖായും,

35

പാരംവിള്ളെടു കൂട്ടവിത്രമന്താൽ
യിരക്ക്ഷമുഖാന്തിമവലാലംഘം,
സൈപരംകൂളിച്ചും, മനിപ്പുംഗവൻറെ
ചാരത്തുചരണോഹരിമനമെത്തി.

36

(വിശ്വഷകം)

വേലാതിഗാളാമതചേപാമധാഗി—
ജ്ഞാലാകലാപാന്തരവർത്തിയായി,
ആശുപ്രമാളും മനിയേ തുലാകീ—
ലിലാപതാമജ്ജരി കണ്ണമുന്നിൽ.

37

ആണാത്മികാമിദ്രാവേണിമാളു—
തേണാക്ഷിഡിവ്യപ്പിതചേപാഗിതനിൽ
പ്രാണാഭിയാനം മഹനീയമഹവ്യം.
ചേണാൻംഹോമിപ്പതിനായോങ്ങൾ.

38

കണ്ണാൽമനോബയ്യവിഭേദമാക്കി—
ഥണ്ണാവിയതറിൽ പല ലീലകാട്ടി,
തണ്ണാർഭാക്ഷിമണി പുവുഡത്തും—
കൊണ്ണാദരാൽമുഖഃപഞ്ചംപാടി.

39

ഭ്രയിപ്പിലംഗ്രു മനിയതുകേരംപ്പും—
നായിനതദാനിം കൂട്ടരാഗചൂർപ്പും
സമാധിക്കുചേതനുടിതത്രവിണ
വായിച്ചുമോഭാൽ മുടക്കണ്ണിമനം.

40

നീലാഭമാംകുന്നലെഴീത്തുമന-
മംബാലാമിള്ളൽച്ചുപ്പുകലംപൊഴിത്തും,
മാലാന്മധുമേനീവിയത്തുലത്തും,
ഹാല്യാന്തരത്തിൽ തിലകം പൊടിത്തും,   41

ആരീകാളുമപ്പെണ്ണമനിപ്പത്തിച്ചു-
ളായാസപ്പുറ്റും മുനിതന്നസമക്ഷം;
അത്വാമിനീശ്രാനന്നയാദംക്രതാത്ര-
വ്യായാമമാത്രാദ്യമമായോഡീച്ച.
(അഞ്ചം)   42

അതരാപ്പാരംഭാജദളാക്ഷി,കാലം
മാരാനക്രുലം, വിജനം വനാന്തം,
അതരാമദ്ദോരാഗിണി,ഹാ! വിശ്രേഷാൽ
സപാരാജ്യസിമന്തിനിനിയാണ്ടാന്താം!   43

ഹൗമട്ടിലിടിംഗ്‌വികാരഹേരു-
സാമഗ്രിയാൽ ഫ്രൈതമായിരിഞ്ഞു,
അനീമയുചരാനന്നപരം പരാന്തു-
കാമം ചലിച്ചില്ലെന്നിന്നു വിന്തം.   44

സന്താനവല്ലീസരള്ളാംഗിമുഖം
പന്താടിയും പാടിയുഖത്തുമാഴ്ചി!
എന്നാണുകാന്തും? മുനിനായകനി-
ഉല്ലംഗായിതന്നാലുമിള്ളക്കമേത്തും.   45

ലാവണ്യലീലാമയി ഭരിശക്കാ-
ഭാവംമുന്നിത്രാന്തികമാൻമനം.
ശ്രീവല്ലുഗ്രാംഗാരദേശാപസിക്ത-
മേവംകമ്പിച്ചാളനരാഗവാക്യഃ—

46

“എന്താണംദായൈമധുഭാസലക്ഷ്മീ-
സന്നാനമാം പുവനമാന്തിവണ്ണം
മന്താത്മതാങ്ങ്രതിരസ്തിക്ക
ചിന്താക്കലം കോമലാ! നീവസിപ്പു? ”

47

തീരാതമേക്കണ്ണ ദ്വാനിമിത്തമോനി
പാരാന്തിസശവ്രം നിരസിപ്പു,നാഞ്ചി
അംഗാണകിട്ടംമയി,ലൊംവെച്ചി-
നാരാത്ക്കപ്പാതം പരിഫേയമാണോ? ”

48

ചാരത്തിളംതെനാലംനാത്രുചുരുക്-
നേരം മിളിക്കുവൈമൊഴിഞ്ഞരുലംനാവു;
പാരം ലസ്ത്രപ്പുമുള്ളഭാസലക്ഷ്മീ-
സാരസ്യമാളംമുള്ളികർക്കിം,

49

ലാവണ്യമാളം പടിപ്പുത്തനില്ലോ
പുവല്ലിതോരം വിടവുത്തിപ്പുർഖം,
ഭാവംമയയ്ക്കം പത്രതേൻകാതിച്ച
നേസവയ്ക്കുതന്ത്രം ചെറുവന്തുകർക്കിം,

50

എന്നല്ലനമഗാലസ്വത്തിപുർണ്ണം
ചെന്നല്ലാശാല്ലു വിളക്കിബാ ഭേദിയ്ക്കും
സന്നാലംവല്ലിത്തിച്ചത്തലോട്ടം
തന്നാല്ലു ഒന്നാദ്ദേരകുഞ്ചിത്രവാം,

51.

ഖരനന്ന നാതിൽ—ബഹുഭാഗാധാഗ്ര—
സ്ഥാനത്തിലേവം വിചാരിതവൃത്ത്യാ
മെഴനല്ലു തന്ത്രം വസിച്ചിട്ടാണി
ആംമനോവഞ്ചിതനാഡികളും!

(കലാപകം.)

52

കൊരാഗ്രാമത്തിനാമുത്തേ ക്രഷ്ണായൻനി
തോരാത്തഭാഡിസഹിപ്പുതാക്കന്ത്?
അതുരാലധ്യത്തോപനതാധരാവു—
സാരാമുതം സാദരമാസപദിക്ഷു!

53

മതിരസമാട്ടവേഗം കള്ളുനന്നാഡു തുറക്കു!
രതിസുവശപദനം നീ ഭറയ്ക്കാസപദിക്ഷു!
ഇതിസിസവിലാസം ചൊല്ലി യോഗിന്ത്രന ശ്രീ—
മതിള്ളുകമലം കൊണ്ടാനതാധിച്ചുമന്തം. 54.

മാഡാക്കു ചുസ്താധിച്ചാം ഹരിണിച്ചു—
ക്കണ്ണിറുങ്കാപോര്യക്കട—
ആംകാളുമനി,—“ധന്മാവരിണി! തപോ—
വിഭേദാല്പരമനന്നതെ;
ന്നുംയാപെത്തുരന്തസാഹസ്രമലം
കാട്ടിത്തരാം; നീനര—
സുന്ധായുമുകമഡ്ഗിരാ സുചിര്”മെ
ന്നുചു ശപിച്ചാൻനുതം.

55

തൊട്ടിലിൽക്കിടക്കനക്ടി. (കിളിപ്പുംക്).

കൊച്ചുകാലിടക്കിടക്കനത്രും, കൈകരുരണ്ടി—
മിച്ചുപോലിളക്കിയും, വിലപ്പോരം നിഷ്ടാരണം
പുണ്ണിരിക്കാണടിം, ധരമാനദിഗാരാളത—
മഞ്ചിതമാസം ദിച്ചു, മിങ്കിതാ! ബേലങ്ങനകൾ,
പ്രൗഢ്യം വാസലപ്പത്രായും താഡാത്രുമാളിക്കട്ടി—
പ്രേക്ഷമാൻക്കണ്ണിതക്കല്ലുക്കുജം തോട്ടുകളിച്ചായും
അനൃതമോദംപിടിച്ചിട്ടിയ്ക്കു തജ്ജീവവേ
മന്ദാധാരം മനിതത്വാട്ടിലിൽക്കിടക്കനു !

ജീവിതയാത്രയ്ക്കുള്ള മരംപരംവേണ്ട, ഒവതോ—
ഭാവജാരംക്കിതിലോത്രാഖലെകത്രപ്പുമേയുള്ളു,
വുത്തിസാധനം ഒദവകല്ലിതം സമീചത്തിൽ
വർത്തിപ്പു ദൂർമാകം ഫ്രേമമേയ്ക്കുശിപ്പുന്ന !
ഫേശമിസ്റ്റനകാണ്ടി, മൊന്നിലും വാങ്ങച്ചിപ്പി,—
ബൈറ്റശവം നിത്രപിച്ചാലെത്രയും മനോരമം
മമതാലേഹംപോലമില്ലിപ്പോരം, നിനക്കെല്ലാം
സമമാണെന്നുമല്ല, വിത്തമോനിരാക്കും !
ദ്രുതാരമാകംമനോവേഗത്തനിരോധിച്ചു
നിശ്ചാരംജാസംവ്യപ്പാള്ളിക്കൊപ്പും പ്രഥമിക്കം
ദേശിസത്രമന്നാക്കിം ദ്രോഹപയാകംമഹാ—
ദോഹവിദ്രുദ്ധജജഗമംഗലസ്പത്രപ! നീ.
എങ്കിനെയല്ലുസിച്ചു? നീയിപ്പോരം നിജുംകം
മംഗലപ്രതിവാലസ്വദിക്കരംക്കെല്ലാം

“എതാരനന്നുമെങ്ങനെതനന്നാഡിച്ചുരാഗാദിയാൽ
മാനസംമചിനമായ്ക്കുകയെതൊരിയ്ക്കും;
പുത്രിക്കാഡ് മതസരിച്ചു നാശദമഞ്ചേരിക്കും, സർ-
വ്യുക്തിസഖയാതേയു മീശപ്രസ്തംഭവത്തുന്നു.
രാഗാദിഭോഷ്ണാദൈവപ്രജാച്ചിച്ചു നിത്രാനന്ദ-
യോഗത്രാൽ തുപ്പിയാൻവാഴുകതനേന്നല്ലോ!
ഇന്ത്യാദിമധാദൈയാലക്ഷ്മിമാമുപദേശം
സാദരം മെഴുന്നുഭാഷിതം നല്കയല്ലോ?
സപാച്ചവായ്, ഇനനിയാൽ വേണ്ടുന്നവാളുന്നകവാ-
മേദരംനല്കുപ്പുടം മുലപ്പാൽക്കടിച്ചുവോ!
ചേരുകുപ്പക്കാണ്ടുചേരുക്കാഡാവഞ്ചുഭേദല്ലാമറി-
ഞതിപ്പുതുരുളുചുവല്ലാനെപ്പുഴും സന്നദ്ധരായ്
ശ്രീതികേവാഴും തന്റെ സേവകമാരാൽപ്പുമ-
ബന്ധുരംപ്രതിപാലവ്യുമാനന്നായ്, നിരാകലം
പട്ടമെത്തയിൽ ചിന്താധിനന്നായ്ക്കിടക്കണമീ
“വിജ്ഞപ്പേശനാൽ നിസ്തുലാനന്ദസംഘാജ്ഞത്തിൽ
ബാജുപ്പുംഭിഷിക്കന്നായ്” സപയംവിളംബിടം
രാജാധിരാജൻനേ: “നേന്നുണ്ടാവില്ലരജുക്കുന്നു !
കൊച്ചുതക്കമേ! മുലുകുളിയും നിത്രിക്കാമും
നിശ്ചലമുത്തിയായ് നീരെന്തേവം രാധിക്കണ്ണു?
മംഗലാക്രൂരി! നിന്നോക്കേവലമാരാധിപ്പാൻ
അംഗനാമണിയാകും മാതാവുജാത്വരാ
കോമലസ്പരംഘവത്തു മനമായ്ക്കുടംമുലു-
പ്രുമഗാമങ്ങൾവിച്ചുശ്രസിച്ചിരിക്കുന്നോ?

നീലത്താരിത്തംതോട്ടും ഫലാലമാം മിഴിരണ്ടു
ചൗലചവ തിരിച്ചുരാലെന്നിലപ്പിള്ളിച്ചതാകും
നിർവ്വാജകാന്തിയാമീറിന്നുടെ സോട്ടംവിത്ത-
ഉവ്യവസ്ഥിതമാക്കിത്തീക്കിനു കൈതുകത്താൽ !
മെംട്ടായിനില്ലും നല്ല പൊന്നലക്ഷ്മിലഭന്ത-
സ്ത്രീജീനക്കീടും സെറരല്രാഡിയോ, ഗ്രനാഡപോലെ,
കാലവും പ്രതിക്കൂടിച്ചിന്നതരാലായിരീടും
ഒച്ചലാളുമോരോ വിശ്രദിത്രുത്രഞ്ചെന്നുവാത്ത
നിഞ്ഞാശമാകും ദേഹാസ്ത്രധ്യാവംകൊന്തുപാടു
വ്യക്തമാക്കുന്നനിശ്ചിവസ്ത്രങ്ങൾവാതിക്കയ്ക്കുന്നു !
അനിംതനാരിൽ നിന്നേറ്റ ജനമെത്തുക്കളും
ധന്യരാള്പിതാക്കന്നാർ കിണ്ണയും ഓദ്ധ്യവാന്നാർ ?
കണ്ണിനുചുണ്ണാനും നല്ലീടും വെള്ളിലിവാവ-
ജൂഡി, നീ ജയിച്ചാലും തക്കമേ! ജയിച്ചാലും ?!

ഒ ഒ റു റു വു .

ഹാ! യെറവനംസുഭഗമതു സുവോച്ചഭാത-
ഗസ്തകരുക്കാരി, ശരി; വാസ്തവഞ്ചാത്തിടബാധാരി.
കുംഘരമോധകരാളുമായ് വിവേക-
പുരുത്മിയാമതു സുധാരുതകാളുടും. 1

സപാതത്രുസൗഖ്യപരമാവധി, നാരകത്തിന്-
നാമാദിഹാരമിഹവാർഡ്സക്കെത്തുകള്ളും!
യാതൊന്നാസാമ്പുപരിക്ലൂപ്പിത്തുത്തുവാഭ-
വ്യാവത്തകം വിഹച്ചുപ്പസിതംവഹിപ്പു. 2

അസ്‌പൂജ്ഞരോക്ലവമായ്, പരിത്രാശാക്ഷം
സപാതത്രുവുത്തിയുട വിത്രുമന്ത്രിയായി;
ആനദമാതുപരിനിശ്ചിതമായ് വിളങ്ങ-
മക്കുംവേം ആത്മി ഇവിത ഇവന്നതു! 3

ഇല്ലായിസംഗമിമ, കിഞ്ചനശമമിത-
ച്യത്രാസമില്ല, മമതാദിക്കല്ലാനം ചില്ല;
സന്ദോഷസാരമഞ്ചമാമിത്ര പാത്രലംതിൽ
നിറ്റാണവിദ്യുത്യാദിമപാഠമാവാം. 4

ഈവ്യാജമാധുരിത്തങ്ങിയാസയ്യത്രം-
ഇന്ധാദശങ്കരം തദ്വ, ശ്രേശരവു! നീമനോജശം
എന്നായവശീതുജനസ്ഥിനിശ്ചമാംനിൻ
ഭാവത്തിലാമിത്തച്ചന്നുമഛിവ്യുലം ! 5

കരിപ്പ്

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ചരാചരാപടം ഇന്നോന്തെ പറി
ജ്ഞാനരൂപകാരം മുതിയും ചേരേണ്ടതാണെന്നു എന്നിക്കോ
മ്മയില്ലായ്ക്കുള്ള. സംഗതിവശാൽ അതു സാദ്ധ്യമായില്ല
നേരുളിക്കുള്ള. എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പുമിത്രമായ
ശിരോമൺ ദേശമന്ത്രത്തു് രാമവാരിയർ, ഏകിക്കൽ, ഒന്ന്
രംപോക്കായി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു ചരാചരാപട്ടം മുവിടെ
വേശ്വരം:—

ശാന്താത്രാന്തവിനീതവേഷരചന

സർക്കാവുരുത്തിൽ പണ്ഡിതഃ

ചൂതാത്മാ പരദാഷ്ടാഘണപരാ-

ചീനി പുരാണപ്രിയഃ

നിദ്രാലുന്നിട്ടതസ്മിതിന്നിജമിതെ

പ്രാലസ്യവാന്നല്ലവാ—

അതാ നാട്രജചിഞ്ജയേൽ കവിമൺിഃ

കട്ടപ്പുനാമാചിരം.

(കവിമൺി കട്ടപ്പുനബ്യും വളരെ ശാന്തനാണ്).

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്തുധരണാലികൾ കണ്ണാൽത്തന്നെ
എററവും വിനയംഭൂതിവനാണെന്നും. പല നല്ല
കാവ്യങ്ങളും അദ്ദേഹം നിന്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാണ്ഡിത്രും
കട്ടകട്ടിയാണ്. കട്ടികട്ടിടത്തുപോലെ നിജ്ഞുക്കാണാം
നവ്യാത്രെ എന്നും. പരമാഖണ്ടതിൽ തീരെ വിശ്വന്ത്,
പണ്ടിളിത്തെനാക്കു നല്ലതാണെന്നും നവ്യാത്രെ അഭി
ന്രായും. മിക്കസമം വരുത്തും അദ്ദേഹത്തിനുരക്കാണും. എ

ദ്യൂഥിം എകാത്തറത്തിൽ കഴിഞ്ഞുട്ടവാനാണില്ലോ. അവ
നവഞ്ചര നമക്കവേണ്ടി പ്രയതിക്കവാൻപോലും വലിയ
മടിയാണ്. മിതമായിട്ടുമാത്രമേ സംസാരിക്കാണ്ടാണ്. കഴി
യുന്നതും അന്ധരമാക്കും ഭാനംചെയ്യും. നാഞ്ഞകലയിൽ അ
തിയായ ശ്രദ്ധക്കാരിയാണ്. അങ്ങളും വളരെക്കാലം ജീവി
ക്കേട്)

കൊഴിക്കോട്,
1—10—'1935 }   യു. കെ. മേനോൻ,

കലിവെദവം.

നൈ നമേന പുകഴ്സ സുമാവല്-
 സുദരമാകിച്ചമാരാഹത്തിൽ
 ഒണാനിലപരിലുളിതയാകം
 ഒണാരദ്ദുമശാവയിലുനിം

 സുരവരത്തണികളുംകൊട്ടനൽകം
 സരസതരാമൃതച്ചുരുഡാരം
 പരിഹ്രതസകലമരിരവികാരം
 റാരിമാദേന നകൻംനകൻം
 പരമാനന്ദരണ്ണേന വസിക്കം
 വരഗ്രംഖമിയലും ഗ്രൂക്കലമെഴലേ!
 കലിതചരാചരവെത്തുതമാകം
 കലിയുഗമിനിമേലുളവാക്കാന്നാർം

 മാനവലോകം തന്നിലുഡിക്കം
 മാനവിഹിനിഭാപരിണാമം
 എല്ലാം കേരംപൂതിനാഡിലും ഒരു
 വല്ലാതകമതിലുളവാക്കനു.

 അത്യത്രശേഷമനാമയശീലേ!
 ധാരാമൊഴിഞ്ഞുപരഞ്ഞീഡനേം.
 സുതനിവള്ളം ചൊന്നാദശായാം
 ജാതകുംബ വെത ദൈഖിക്കിതാനാം
 കമലാപതിയുടെ കഴലിണകത്തി
 കുലുക്കാന്മു കമിച്ചുളുവേ:—

(പുതം മാറി)

അനന്ദലള്ളണ! സുത! നീ സാന്തുഷ്ടം കേരംക്കവാൻ
മനസിക്കാതിക്കാന് താം വൃത്താന്തമത്താം !

മധുമ ടന്റു സ്രിക്കാം മാച്ചുനിന്റുപരാ
മധുരതരഫമാതിനാൻ ഗ്രീംഗാഡാഷയിൽ

അതുസപദി സർവ്വം കേരംക്കണ്ണമങ്ങിൽത്താൻ
ചതുരുരചെയ്യിടാം വിസ്തുരിച്ചിന്നതെ.

കലിതകലുശ്ശയമാക്ക് കല്പ്രാണവെവരിക്കാം
കലിയുഗമിനിങ്കുമാൽ വന്നലിക്കം വിഡൈ
അവഗിച്ചവൻബവലാൽ കീഴുക്ക മറിഞ്ഞെഹ്യ-
ശിവ! ശിവ! വശംകെട്ട് മാറിച്ചുമന്ത്രിടം.

വരദുണാഗണങ്ങൾക്കു വിശ്രാന്തിരംഗമാം
ഭരതമഹി തത്രാപി കോമളം കേരളം

കലിയുടെ കട്ടംകളുംപ്രകാശപ്പെട്ട ഭിംഗാ-
മലിനതരഭാവേന മാറിമരിഞ്ഞും പാം.

ജഗതിജനസഖയം ധന്മാഖാധാനവിനാ
മുഗസൗത്രവുത്തിക്കാന്ത്രഭേദമിക്കം ദ്രും
സകലജനസഖയം മിമ്രാപരിഷ്കൃതി-
പ്രകടിതവിശേഷമാം വൈത്രേച്യമാന്തിടം

തലമുടി പരിപ്പുതം വേഷം പരിപ്പുതം
പലവഴി പരിപ്പുതം സമ്പ്രം പരിപ്പുതം
മനജത്രക വാക്കിലും ഓജ്ജുലും, നോക്കിലും
നനക്കിമവി വൈത്രേഷ കാജാം പരിപ്പുതം.

(പുതം മാൻ)

ഗോത്രഗംഭീര കിംബമനാ മല-
കുത്രവിസജ്ജന വിധിതിൽപ്പോലും
വേണും ഹന്ത പരീഷ്ടാരം നി-
യുംബന്നതിന്നതു വഴിയെന്നാകും.
കുത്രാകുത്രവിചാരം വേണ്ടാ
സത്രാസക്തി തരിന്പുംവേണ്ടാ
ജന്മാനംവേണ്ട കുറച്ചു വിശ്രേഷ-
ജന്മാനംവേണ്ടായ ചുക്കംവേണ്ട
വേഷം തെള്ളുപരിഷ്ഠേ തുതമായാൽ
ദോഷംസവും പരവക്കടക്കം
മോടിവള്ളുത്തമിത്തനോന്ത്.അപിനെ
താടിവള്ളുത്തം ചില തരണമാർ
ക്ഷേത്രക്കാരിഹ പോരാത്തത്തൊഴി-
ലാരംഭിക്കം ചില റസിക്കമാർ
കൊള്ളി! തോന്തരോന്തരതാക്കം-
ക്കാളിക്കാമട്ടിൽ ക്ഷേത്രംവച്ചും
വാരംതിമിച്ചിവ നോക്കിടുണ്ട്
ക്ഷേത്രത്തിനു മുള്ളുത്തംവേണ്ട
അസാമ്പും കത്തിയുമെന്നല്ലോരോ
കോമ്പുമെട്ടത്തു ഗ്രഹപ്രാരതിയിൽ
അരഞ്ഞോദയഗ്രാഡുമുക്കം നോക്കി-
പുത്രങ്ങളാശ്വണ കിഴക്കതിരിത്തു
ചായപരിപ്പു തി ബുള്ളവിധിപ്പുതി-
ചേരും പീഠം തന്നിലിത്തന്ന

ദന്ത സോള്ട് കലക്കിയനിരിൽ
 തജനനിന്ന കതിസ്ഥാവരത
 കണ്ണടിയിൽ—അതു ശരിയല്ലഭേദം
 മണ്ണാക്കട വിൽ നോക്കിനിക്കാമോ
 ഒക്കാളമാനികളാരംഭിക്കും
 ഫോഫിറോധികളുന്നവിതകമ്പം
 നന്നാടവിട്ടു നടത്തും ക്ഷേത്രം
 നന്നിതു നിവത്രാ നിത്രുക്ക്ഷേത്രം
 നന്നരംപുലങ്ങനരം ച്ചേത്രം
 വൈസപരം വൈ ക്ഷേത്രം ക്ഷേത്രം
 രാവുംക്ഷേത്രം പക്കലും ക്ഷേത്രം
 താവും സന്ധ്യാര്യിലുംക്കു ക്ഷേത്രം
 ഇക്കിനൊ മോഹമഹാസ്യത്തായിരതി-
 മക്കിമയങ്ങം മാരാഞ്ഞിവഹം.

(പുതം മാറി)

മാനവരല്ലാമതിമാനതിനായിമാത്രം
 മാനസത്രുഖിജൈന്യാധ്യാത്മിച്ചിട്ടും
 സന്ധ്യാസിഭാവം ബഹുമാനമെങ്ങനെത്തു ചില-
 റന്ധാവിവേഷം കെട്ടില്ലന്നരായോ ഫരിച്ചിട്ടും.
 സന്ധ്യാസംഖിവക്ഷിഥാപുഞ്ച ധന്ധരാക്കം-
 സന്ധ്യാസിമാക്കം ബഹുഭ്ല്ലമത്രന്ത്രം
 വൈരാഗ്യസന്ധാസവും, വിജ്ഞാനസന്ധാസവും
 നേരായമാർത്തത്തിന്റെ നിദ്രേശസന്ധാസവും
 സത്രസന്ധാസം ബഹു സൗജന്യസന്ധാസവും
 തിരുനിവധാത്തിന്റെ കെല്ലാൻ സന്ധാസവും
 ഇംഗ്ലാംസന്ധാസങ്ങളിലിച്ചിട്ടും ചില
 പുത്രന്മാർപ്പിച്ചാരികളുൽത്താസന്ധാസികൾ.

(പുതം മാറി)

കാമംപോലുടനിഷ്ടാകല്ലിത-
നാമദേനാട്ടം, ദവഷ്ണം എട്ടം
അംഗ്രാമിചന്നുവരിത്തുരിഷ്ടുത-
സന്ന്യാസികളിൽ സുലഭം കലിക്കിൽ.
നിമ്മലധമ്മം കാട്ടകഴെറ്റം
ശ്രമവിശ്രൂഷമശ്രൂഷമൊട്ടേഞ്ചും
പരിണതകലി ഇഗ്രലുഹാളിലുള്ളവാം
പരിണതിപറവാനൗള്ളതല്ലുകൾ !
വിതബിശ്വരം തയ്യണിക്കല്ലും
സ്പാതന്ത്ര്യത്തിനു വാഴിച്ചിക്കം.
ഭാവംകൊണ്ടുപേശലമാനസ-
ഭാവംകൊണ്ടു ധാർഖിപ്പംകൊണ്ടു
ശ്രീലഗന്ധിപ്പിതകൊണ്ടു ലഘജാ-
ശ്രീലവിശ്രൂഷവിനാശംകൊണ്ടു
ദേവഷങ്കൊണ്ടുമശ്രൂഷംകൊണ്ടു
ശ്രൂഷണജാലവിശ്രൂഷംകൊണ്ടു
തയ്യണികരകലിഇഗ്രലപരിണതിക്കയൽ
ചുരുഷാകാരമിയനനടക്കം
കണ്ണികാമാത്രം തയ്യണിയമ്മം
കണ്ണികാമാനം തുറ്പുഭേദനാം.
കള്ളമടച്ചയപ്പെഉത്തഷമവിലം
പെറ്റുജീദംക്ക പക്ഷത്തുകൊട്ടുത്ത
ദവഷാദികളിൽ ചുരുഷാനാരിഹ
ദോഷാഭാവമിയനു നടക്കം.

തലച്ചടിഭംഗ്രാ വെട്ടിമിനകൾ-
 പ്ലവച്ചിരുമാടിവരുത്തിരുത്തിരുക്കി
 മട്ടിയലുപടി നല്ലോരുപൊട്ടം
 പൊട്ടിനേരലുരുപൊട്ടംതോട്ട്
 ഉള്ളാനില്ലുന്നാഥം ചീപ്പും
 കള്ളാടിയുമായ്, വേഷംകെട്ടി
 ആട്ടിയുലവെന്തുകണ്ണദിമഞ്ഞി-
 ലാടിയിലജ്ജിന്റ് സമ യംഗോക്കം
 ചട്ടവിജലാവനമാരുടെകള്ളിൻ-
 കൊട്ടുനക്കാട്ടും വഴിയിൽക്കുടെ
 ഓടിയലവെന്തും, ധാടികറവെന്തും
 വാടിവലവെന്തു മിളില്ലുന്നാരാം !
 നാട്ടടക്കിച്ചുപരിജ്ഞാരത്തിൻ-
 ചോട്ടപിടിക്കം ചീല തയന്നുനാർ
 ഉള്ളിനിരിക്കാ നോത്തായുധ-
 പാണികളായിരുംഡാജ്ഞികരംകാട്ടും.
 പാരിടമവിലം കലിയുടെകളിയാൽ
 മാറിമറിവെന്തു വശംകെട്ടീട്ടും.

(പുത്തം മാരി)

മനസിപരമനഘലത്തും വിനയലവഹീനമാ-
 യുമത്തുപരിയായ് സഞ്ചാരിക്കം ജനം
 ജനമനസിധനവിഷയലുന്നമുത്തു ദാർശിച്ച
 ശമ്മവും ധമ്മവും നാമാവശ്രേഷ്ഠമാം
 ചിഷയസുവ വിഷ ഉം റിഷമതയിലുംപെട്ടു
 മത്ത്രജലാക്കംമാഴുകി മോഹാന്യമായും

പകലിരവുകലിയുടെ കല്പംതയില്ലെന്നുചേ
യമ്മാത്മകാമങ്ങൾ ദഷ്ടങ്ങളായുണ്ടാണ്
അഹമ! ഭവി ബഹുലാനി മഹിതവചനത്തിലും
വിശ്വാസമേഖാം പാരം കരഞ്ഞിട്ടും.
അതിഗഹന നിഗമനതി ചെരുതുമരിയായുണ്ടാ-
ലാസ്തിക്രമ്പുലിക്ക ഒന്നം ഭവിച്ചിട്ടും
ക്ഷിതിക്രമവന്തി പരഞ്ഞപരിണതിയില്ലെന്നും
കാലേജുകാലപ്രഭാവങ്ങളേവാം.

(പുത്രം മാറി)

കലിയുഗമിക്കിനൊ ദോഷവിശ്വഷാ-
വലിയുടെ മുവ്വുനിഭാനംതന്നെ
എന്നാലും പരഥിണിഭായ സൽക്കും
മെന്നാലത്രും ഒക്കുക്കുമുക്കേ
വലിയ വിശ്വഷജ്ഞതാനംവേണണാ
കലികാലത്രു ത പാസ്റ്റംവേണാ
പരമാനന്ദരസാനുകന്നായി
പരമദ്ധമാനാം നാരാധാരണ
തിരനാമങ്ങൾ ജപിച്ചുവാസിക്കണ
പ്രയഷംമോക്ഷം മാത! കരാംഗം
പ്രഖിതവിശ്വഷമിഞ്ഞേരിട്ടിട്ടമല്ലവിൽ
കചിയുഗപരിണതി മംഗളമന്ത്രം!

ശ്രദ്ധ

അറി വിള്ളരാജേ റത്നവം

(ആട്ടക്കമെ)

അറി ദന്തളീശാനപയദാവ്യുക്തേതാഃ

അറി തൃജ്ഞാപസ്യമരദ വിധേയഃ

അറി വിള്ളരാജോത്രവ നാമദയയം

നാട്രാനഗ്രഹം കലാഖനിബന്ധം.

ഒഴുവ്

അരീചാൻ ശ്രേണിപുതാമതാന്തപഹം

സംസ്ക്രീണാശന്തിംഘരാ

സാനന്ദം പരിണീചമർക്കഥമദനം

നിശ്ചിവച്ചജ്ഞിവ ഉൻ

ദേവ്യരാമുഖമിള്ളത്രു ചാലളിതയാ

സാകംതയാകൈഞ്ഞക്കീ

കൈകലാഞ്ചേരം മദതേസ്യുതത്രഭഗവാൻ

ശ്രീതാംഗ്രൂച്ഛഡാഖണിഃ

ദേവഗണനാശേവിതൻ ദേവകലദേവൻ

ഭാവനൈകഗമ്മുൻ ദേവഹിതരതൻ—

നിത്രുന്ന അരീകാന്തവിനതൻ ദേവവാഞ്ചിതജ്ഞാഖില്ലോം

സാവധാനം നൽകി ധന്മാർഗ്ഗിലയാം

പാഠതരാജകന്മാരുദ്ധോച്ചം രാജരാജവിനതൻ

രാജതഗിരിക്കിൽ രാജസഹീനനാഥി—

രാജമെഖലി ക്ഷതലോകകാമദായി മുക്തിഗ്രഹം

ഹിത്രഭാന പീതിഫോറുന്നതുവാണു മോദാൽ.

കേളിവനേ പവനയുതസരാജരേണ
പാളിമിളിൽ ബഹുമിളിനാവാഗിലാമെ
അച്ചീജനെന്നുറഹിതാം ദയിതാം ചുരാരി—
സ്ത്രീകവാണ വിധും രഹിത്രഭാണീയ്.

കാമോദരി—എച്ചനട.

കാമിനി! ശ്രംമമവചനം ബാലേ!
നീലേദീവരമിഴി ശ്രംശീലേ!
കണ്ണാം യാ വിധുംബിംബുചപാദം
രണ്ണാർബാണംബോതിബാവദിപം
വിഹരതി കൈവരനികരം—സന്ത്രി
വിഹരതി ചാരചുകാരം
മലയഗിരിഞ്ചുമീരൻ—മധുമാഴി:
കൈശസ്മ സൗരഭ്യോരൻ
ചാലിതബഹുസഹകാരൻ—സുചിത
മനമ ജയ സഹകാരൻ
കലാതി ഫോദ്ധഭാരൻ—ചലമിഴി
ദീപിത എദ്ദുവികാരൻ
സൂരാ! നിന്റൊ സമക്ഷം—മാരാന
വെന്നെൻ്റെ നിയമവിചക്ഷം
സൃഷ്ടമതിനിതപകാരം—സന്ത്രി
ഹന്തകരേതി നികാരം
വരികസമീപചുഭാരം—ഭാമിനി!
തരിക തവായരസാരം
ഉരസിജകാഞ്ഞനകംഡം—നിജ്ജിത
വാരണ മസ്തകംഡം

ഡാരോട്ടണച്ചു മതപരജ— ഗാമിവി
കലയവിലാസിനി!
ദ്വിഷപരിരംഭ.

പ്രതീജാ വന്തി-ഒ ചെവട.

പാർത്തി—വല്ലു! ശ്രൂണവാചം കല്പ്രാണമുണ്ടെന്നും!
മല്ലംരതുല്യ! ചൊല്ലാന്തു ചാസിനേന്നു!
ഇന്നതാൻ സഹാരമായ്ക്കു മാറകളുണ്ടം
ഇന്ന തോൻ തുതാത്മകാഡിച്ചുപ്പശണം!നാമ!
നീരിൽത്താർമ്മരൻ താൻറുംപരിൽ മാനസരോധം
പൂരിച്ചുവോന്നു ഫലാരകമുണ്ടായും
ശ്രൂണകാമായ്ക്കുന്ന നിന്നൊഴിയാത്താരാഗ-
മനഃചത്രാസാള്ളിയുമെത്തുനാൽ സഹിച്ചു തോൻ
കാതനായ് നി.നാസ്ത്രിനു ലഭിച്ചു മമചുണ്ണ
മനരാ ഫലിച്ചുതോൻ ആയിച്ചു ജീവനാമ !

കാമോദരി ചെവട.

ദ്രോക്ഷം സാക്താദ്രോഗസനം വസന്നവസാനാ
ബൈതലാഭിലിപ്പിസുകഭാരശരീരയുള്ളി
ഗൈഞരിക്കാവിഭന്നയാതപദാസവ് ത്രിം
സ്ത്രാതും ജഗാമസരസിംഗരസീതുഹാക്ഷീ

പാർത്തി—വന്നാലും സവി!

അമാദാലെന്നതെച്ചാരെ
നടിതസഭാവാര!

അന്നാജീവം ആസന്നാജീവം
 അക്കയാലതിമാത്രം
 ഉന്നതകാഗതിയാൻ കാങ്കനീ
 സരല്ലോന വിലസുന
 വണ്ണണിമധുപാനമത്തമായ്
 കളിപ്പാനം ത്രട്ടന ഗാനം
 തണ്ണലവർ കലാപാട
 വിടന്റ വിളങ്ങുന
 നിമ്മലപരിമലം
 നിസ്തുലമിളകനു (വനാലും സവി)
 മെല്ലവകരായ്ക്കുത്തം കള്ളോലങ്ങളാൽ
 സാന്തുതമിരുന്നു
 നല്ലലൈക്കുമോത്ത്
 സോല്ലാസമിതാവേമു
 കല്യാണികാണ്റക നീ
 വനിഞ്ഞതിരേള്ളുനു. (വനാലും സവി)

മുഖാൾ-ചെന്ദ.

സവി—കല്യാണി കലമെലവ!

കല്യാണകരഗീലെ!

നല്ലസരല്ലിയു

നിമ്മലജലവുണ്ണം

ഉല്ലാസമകതാരിൽ

സാന്തുതം വള്ളനു

നല്ലകേളികൾചെയ്യാ-
നിന്നിഹനിങ്ങനാടോപ്പം
പർത്തരാജകന്മേ!
പാർത്തശവദവാതവദനം!
ജിതകമനെ! കളിവചനേ!

നാരസം—ശാംന്ത

അഭ്രഗ്രോച്ചിതച്ചാര്യേ പഷ്ഠരചനാം
ദേവീം ദ്രശ്യാലോലം ചാ
പശ്ചൻവിശ്രപതിംജജമഹംബഹ്രശോ
തഭലാപിശഭലാദ്രജഃ
ദാത്രശ്വാപലമീദ്രം ഗ്രഹതീ
ഓസാം മനാഗ്രക്ഷമാ
ലജാമശമതിമിമോഗിരനിമാം
പ്രോത്സകദാചിൽ സവീം
പാർത്തി—ആളിമാരെ! കേരംപുന്നിനിങ്ങൾ
മാമകണാഷിതങ്ങൾ
കേളിയേറും മമകാന്തൻ നിർജ്ജിതരതികാന്തൻ
സോമചൂഡൻ ഫോഹമാളം പാമരണ നല്ലോലവായ്ക്കും
കാളമോട്ടമനാംനാനായ വാരിതനന്നനാക്കിയും
അന്തിനേരമായാലേന്ന സ്ഥാനവേളയിൽ സൈപരാ
അണ്ണികെവന്ന ഫോക്കി ഒ ..ബിബച്ചി റസിക്കൻ.
ഇഞ്ജ ടമഗ്യാക്കയ്ക്കും മഞ്ജനകാലവഗാം—
ലജായാന്മാഴ് കിട്ടന്ന നിഞ്ഞം നാളിൽ നാളിൽ
മാരവെവരിതനേരേലിൽ വാരണംചെയ്യാൻപററും
സാരഫരും മാട്ട് ഭോന്ന പാത്രംചൊല്ലുവിന്നിങ്ങൾ.

പൂജ്യികല്യാണി-ചെവട.

സവി—മാനോ! മഹിതവെഭ്രേവും ! എശലക്കോന്തു!

കേരളക്ക നീ

മാന്ത്രികമിദ്ധുഡി നിന്നുടയാളിവനാമൻ
ഒന്നുകൊണ്ടു നിന്നുനമ്മാൽ വാരണ്ണിയന്നല്ലതനു
ധിരനാകമൊരു പുമാൻ പൊരുദേശപോലുന്നാത്മം
സാരപേണയജ്ഞസ്ഥാപ്തരിതൻവേണുമനാൽ
സാരസാക്ഷി!നിന്നുക്കൊംബൈപ്രമായ്

സ്ത്രീ നമാട്ടിടാം.

കല്യാണി-ചെവട.

പാഠ്യ്യതി—ഉതാഴിമാരു! നിങ്ങൾചോനാതതുയുമുചിതം
പാഴിലെതിനന്ത്രചിന്തകാണ്ടമാഴിട്ടുണ്ട് പാരം
ഭാവനാഽവെഭ്രേവംകൊണ്ടുകേവലം തൊനമിഭാനീം
പാവനശീല നാകമൊരുപുത്രനെ സ്വാജിചെയ്യും.

ആനദ്ദേശരവി-ചെവട.

ഇത്തും നിശ്ചിതകാർത്ത്യാ വലുതയാ
അവ്യാ സവിനാം പുരി
സകല്ലുനവരാവരാത്മക ഇഗ
പ്രാകല്ലുനാശില്ലിനാ
സ്വാജിക്കാപിയവാദിവാകരമഹാഃ
സന്ത്രാപ്രത്യസന്നിധിം
സന്ത്രാപ്രണിപത്രതത്തുജനനീ
മാഫഷ്ട്രലു ക്രസരംഖ

കമാരൻ—വ ദാതാൻ ജനനി!നിൻ പാദപ്ലൈവയ്ക്കും
 മനേംതരംലാറുട്ടിത്തെള്ളുനെന്തിനും
 എത്തസാന്ത്രതമെന്നാൽ സാദരം കരണ്ണിയം
 എത്തമംബു!തവശാസനമാദരണ്ണിയം
 സന്തതമിഹൈ ചല്ലാനാത്രംഭാസനേഷതാൻ
 അന്തരാക്ഷമിപ്പുന്നമുദ്രാത്താസ്തിതാഷവാൻ

സുക്ടീ-ര പദ്ധത.

പാർത്തി—നന്ന! ഗ്രണമോഡാലേന്നുട ഗിരിമിത്ര
 സുദരാക്കുതേ! ദീർഘമായുസ്സും മഹിതമാ-
 മോജസ്സുമധികമാം തേജസ്സും ഭവതുതെ
 രാജതാം തവകീർണ്ണി രാച്ചത്രാരം ഭവി
 നിന്നനാ തൊനോഞ്ചേവലയ്യാദേഹിച്ചീടുനേൻ നീ
 എന്നെന്നയ്ക്കുമത്തുമാഴ്ചാതാവരിച്ചീടുവേണം
 ഇജജനാ കളിക്കാനായ്ക്കാലും ചെയ്യുന്നു
 സഞ്ജനായതിന്റെപാരം കാത്തുനീ വസിക്കേണം
 ഇന്ത്രുശണങ്ങന്നുനു വല്ലുനേൻ നിന്നുനു താതൻ
 വദ്ധുനോക്കിലും മന സ്ഥാനവേള്ളയിൽത്തത്ര
 വന്നേക്കുകിൽ ക്രൂം ചെന്നനീ ചെറുക്കേണം
 ഇന്നതൊട്ടിത്ര നിന്ത്രും നിന്നുട കൃത്യമാത്ര.

വൈകട-ചരിയടന

ഇത്രുക്കപ്പാർത്ത്രുവർത്തമല്ലുണ്ടപരവശ
 സപാനയാ ചെരുവവത്രു
 ദത്തം ഓവത്രു ദയാനിഗാ : തിഭട്ടുപടില-
 സ്ഥല്പിച്ചിത്രുക്കും

തിശ്ചന്ന ധാരാഗ്രഹസ്ത്രാധിരമതിരനിംബം

പ്രാര ദേശ കദാചി-

ഭായനാത്രവിക്ഷം റിരിശമമശ്രൂതം

ർമ്മാചമിത്രാചവക്ഷ.

കമാരൻ—അംഗത്വാചലമിംബം അംഗത്വ സാഹസം

ചുരുതേജസിഭവതികാരത്തേണമിത്ര

വേദകയില്ലാതല്ലും ചാത്രരക്കിത്ര!

അമമയണിക്കളില്ലും വാതിൽ കാത്തകാണ്ഡം

നിന്മക്കനിവൻ നില്പം സമയമല്ലിത്ര

ചെന്നകാണ്ഡവാനില്ലും കഴിയും മഹജനം

നേരമില്ലകേടാപ്പാഴിവന്നകാങ്ങനല്ലു

(അംഗത്വ ചാപലമിംബം)

ശിവൻ—ഹന്ത ഹന്ത കമിപ്പുതെന്തുമെമെവ

നീ ഒരു ഭൂമത്തെ!

ഹന്ത വിസ്തുയമധഹ! തവ മൊഴി സകല

ജഗദ്ധ.പനിസ്ഥിതം

അത്യന്തകാന്തയില്ലാക്കിയുണ്ടഡികാര

മെപ്പാഴുമോക്കനീ

ജാല്ലു!നിന്മുചനാം നിനകവകാശ

മെന്തിതുരജ്ജുവാൻ.

കമാരൻ—സേപ്പട്ടയാഖതചെയ്യുകയല്ലിത്ര

യിക്കരിക്കുകയല്ല എന്ന്

നിയുദ്ധം ജനമിത്രിതൻ മഹാന്വിധാനമാണിംബം

തിവൻ—കടിലിംഗാമകവെള്വും നിന്നാതെയിക്കുതി
എബ്ബനി—

നാടക തകത്തിമത്ത് സ്രൂതിഞ്ചാനക്കത്തുകടന്നിടം.

കമാരൻ—അംബതനാായ വേതുമൊന്ന്

കരതിലുണ്ടതു താവക്കം
ഭും ഭംബത ഭരണമത്രസഹിക്കയില്ല ധരിക്കണം.

അമഗിരിവരച്ചത്രും പുതുകസ്യാനിവാത്രും
നിതിമസമമാനോ രോഷങ്കുഷാജണാക്ഷഃ;
കമമപിസന്നിവൃത്തസ്ത്വരിതും വിചിത്രം
സവിധഗതമവാദീനാനിനം ചതുമെല്ലിഃ

ആത്മാവാത്താംവിചിത്രാം ഗിരിശനിഗജിതാം
ആക്രായസംഖ്യാശ്രിതാക്ഷഃ;

കല്പാണ്ഡാഃ^४ ഭ്രാന്തധ്യാരാധര പടലപട്ട

ഉപാനംഗംഭീരുഖോഷഃ;

നന്ദിമന്ത്രിക്രാന്ത പ്രതിഭേദപടിമോ

ചുണ്ണാംശംശാവീത്രും

ബലംബാംബാം പ്രതിഭേദപ്രമഥപരിവുതഃ:
സാമ്പേജനാഹവാത്മീ.

സാരംഗം—മറിയുടനു.

നന്ദിശ്രേരസ്യുപദിത്രീയരരാജച്ചത്രും
ധാരാളമാനികമുപത്രുഗണണഃ പരീതഃ
അക്ഷരുവിത്രുമഥജാതമനാഃകമാരം
യുദ്ധാജ്വലയുതി രാഘവതിസ്തൈസ്ത്വഃ

നമ്പി—വീരഗാക്കിൽ വാടാ പോരിന
 വീരഗാക്കിൽ വാടാ
 വിഷ്ണുപ്രൈപക നാമനാക്ക—
 മഹ്യമുത്തിത്തന്നയിന്ന
 ധിക്കരിച്ച നിന്റെ ക്രൂ—
 തുന്തനം താൻ ചെയ്യുന്നവെന്ന
 കമാരൻ—ആധവാദരിൽ പാരമുഖ
 മോഹമെക്കിലാവാമിപ്പോൾ
 ചെറുപ്പമവാദമെന്തിനേവം
 മുഖലോക ശിവാമണം!
 ന്രാഖമീനനത്ര നിന്റെ
 നായകനാഥൻ തസ്യ
 ദൈയത്താമല്ലാം കണ്ണേൻ നിന്റെ
 വീഞ്ഞാമാനം കാണാമിപ്പോൾ.

പാടി—ഒ ചന്ദ്ര

പരഭൂതകളിക്കിതാലിരാമേ
 മലയസമീരണയുതചൃതജാലേ
 സരസമുച്ചവനേമ ഭാനവാനാം
 പതിരിഓമാധവയും വിഘ്നസരാവ്യും
 വിഘ്നസരൻ—സാരസദ്ധിലോചന കാജുകാലമിതു
 സൈപരവിഹാരങ്ങാഗ്രം ഭാതിസ്വച്ചിതഭാഗ്രം
 തവഡവമകളുകും കണ്ണിതായുതശകം
 അവശന്നാഖ് ശരിമന്നം കാറിൽ മരയുന്ന
 പ്രണയകച്ചിതഭാക്കം ഭവതിരേണ്ടിതാ
 മുണ്ണവതി കൂടിനികിഞ്ഞുനമാഴ്ചക്കന.

എഴുകിലും കാണാൻ വന്നു

സുന്ദരാക്രമം! കാണ! വൈരിക്കുന്നതാണ്! വീര
മന്ദിരാവലധി! ഓസുരാ! ഇച്ചഹീരി!
മല്ലീസായകകളീരംഗമെല്ലാം
വല്ലീസകൾം ചാങ്ങപ്പള്ളിത്തയജാലം
മാനിനീജനമന്മനാമാധനമുച്ചവനം
മാനിതകളുകൾ കോമലാലാപമിത്ര
മന്ദമാഞ്ഞരമൃദുന്തത്രണമമ്പും
നന്ദനവനസാമ്പും തേട്ടുന്ന പരം കാമ്പും.
സാരസവള്ളേന്തു! മാരസുന്ദരഗാനു!
മാനനമിതാവനം ക്രംന്മ ചൊരിയന്നം.
കേളിയാന്നിട്ടും നിന്മനാട്ടാരിമമനോഭവ-
കേളിയാട്ടവാനാളിലാറും വള്ളുന്നം.

കാമോഡരി-ചെന്നു

സുത്രാമ ശത്രുന്ന് ജഗതാമിഥഭേദഃ
സത്രാസമന്താപിലവം നിനീഷ്യും
അത്രാന്തര എ ഷ്ടമനാമഹംപി-
സ്ത്രത്രാവിരാസിൽ കലച്ചാഭിലാഷി.

ആഹരി-ചരീയടന്ന

സാരസാസനസുന്നേനാ! സപാഗതമല്ലീ! താനോ
ശരിലാഗ്രനായേനാ ഫോഹതിമിംബാനോ!
ഭവദിനാഭ്രംശനം ചാത്താലാതിപാചനം
ഭവദിനമാനസന്താപ നാശനം ഏനം

താപസമ്മേ! വോൻ ഭ്രിലോക്കാദമണ്ണ
 താപസംസർജ്ജമറ സന്നാലം ല്യാഥരറം
 എത്തുള്ളിച്ചി ഇഗത്രയെ വാത്രകർ എങ്ങമയെ!
 കിറ്റമാലോകരെനൊ വാഴ്ത്തുകയല്ലോ! പിനൊ
 സുരയം ഭവി നരയം കൊജാധിപയം
 സുരമുനെ! പരമനേകവിയമിവനെ
 വാഴ്ത്തിട്ടനില്ലയോ ചോൽക്കമല്ലയോനിതനെന്നോ
 ഫീത്തസുത്തമേ! കുതാശാധിഗുത്തമേ.

കാമോകരി—ചവനട

ജയ! ജയ! ലോകനായക! ലഭിതാക്കതെ!
 ജയ! ജയ! ലോകനായക!
മുണ്ണനിവഹവസതെ!
 നിരാക്കലം തവളിജാബുലം
 എവയം വാഴ്ത്തിട്ടനാ ഇഗത്തിൽ
 ഒഭത്രൂധിപതെ!
 കേവലംനിന്നനയകിരിൽഡിഡിഡിഡിഡി
 താവകര ദാവദാവമധികരം പാഷ്ഠകിലാക്ഷം
 വിസൂചമഞ്ഞില്ലേന്നുകരം
 ഭ്രൂപതെ കേരംകി
 നിരസ്സിച്ചപ്പുതിവിധുസരൻ
 സപ്പഹസ്സജിതബുള്ളവസുന്ധരൻ
 സമസ്സജനപദധുരന്ധരൻ
 ഇതിസ്സവം കിരതിജ്ഞാന്തകരം (ജയ ജയ)
 സാന്ത്രം നിന്നൊടാനു ചൊല്ലവാനിങ്ങന്താൻവന്ന

വന്നെഴും ദേവന്മാർക്ക് നിതാന്തം ചൊല്ലുന്ന് വൈവരി
ഗൈതരിയാലുല്ലാദിതൻ കൃതാന്തൻ ജാഗരിയ്ക്കുന്ന
നീ യോന്നവേണം

രണ്ടാടിലമരരാടിണാഞ്ചുണം
മുണ്ണാതുതാടചരനെ ജയിക്കുണം
മുണ്ണാതിനിത്രവഴി ധരിക്കുണം
ക്ഷുണ്ണത്തിലിനിഷ്ടതിനിരങ്ങുണം

(ജയ ! ജയ !)

ധിരൂരുക്കരകിക്കരോപി റാറിജാ-
ചുത്രസ്വരാത്രിക്കുമാ
ഒസാമും നിസ്തൂര മ ക്ഷമോമവിധുരെര
സ്സാകം നിവൃത്താഗാഗാണം
ഭ്രയാഭ്രയപതിം സമേതപ്രസകലം
തന്ത്രേശ്വരാശ്വരാത്രിതം
ഓസാപിവ്യുഗ്രമനാമനാഗമപദം
സസ്യാരലക്ഷ്മീപതേഃ

ശകരാടരണം_ശ്രദ്ധി

സമസ്യകലികല്ലുചല്ലുശ്രദ്ധനേനക്കിവെപ്പുംശയി-
ജ്ഞഗന്തിതുളസിലസൽ പരിമജേസ്സുമാനന്നുണ്ട്
ഉദാഹിതാദാഹിത പ്രസ്തപാഡാജന്മപ്രസ്താവിം
പുരോജിപ്പിപ്പരപ്പിഷഃ സപയമംഗാവിരംസ്സിലപ്പിഷഃ
കേശവ! നാാജുഭി! അക്കശരക്കാഡാവരിൻ!
ആരീശ! സകലജഗദാശ! വിജ്ഞുദേശ!

கொள்ளல் நால்வள்ளு! நம்முடைய ரங்கபூ நினை பிழுக்கு
 உள்ளதற்கு விஶேஷங்கிடுகினிமிலோன்று வெண்ணான்
 ஸபாதற்கு மிலைப்பாலும் விஶேஷங்களேயே போலும்
 காதரமிழியாலும் காந்தை வெறுக்கான்காலமான்.
 மாண்டால்கூட மிழியாலும்தான் ஸபாண்டால்புதிதங்காய்
 தாண்டான்மூலங்காட் எதான்தொருவைவெண்ணாகி
 அநுவத்துவானிதங்கான் காவத்துக்கூரங்காய் நிலை
 பாவ்பாவகதேஜாலோவலாநூரான் யீரான்
 ஹபேபூர் எதான்து விதவை காள்ளங்கைங்கவெறு
 கெஸ்பாந்துகிண்குமிலை மூண்டுரான் யிக்கரிசு.
 நான்தெய்து சுத்துதான் அநுபங்க விழுப்புப்புணர்க்
 மனிசு, வேயங்கு, மூலங்காய்கிரிசு.
 ஏதிகிவசிவானங்கார்த்தங்காய் வெங்க எதான்
 வினிதிசுகாஞ்சாரான் நிக்கல ஸம்பீசு.

மொஹங்_ஊடங்க

ஸப்புஞ்சென ! ஜிதநப்புக ! ரிபுலோக -
 பப்புங்காஶக ! பாந்தாக்கு பிறுமெறுஞ்சும் விதும்.
 விழுஞ்சு ஜகிக்கங்கிதங்காகு விழுப்பெறஞ்சு
 மூண்டுரான் வெங்காஞ்சுங்காங்காக்கிலு,
 ஸெயங்கியங்காளிபேபார் நிள்ளுஞ்சு ஶஶிலெவங்-
 மனங்க ! ரிபுலோகவங்காங்க ! யரிதூலு
 யாஞ்சுமதிகினிங் போதுமெங்கை வகும்
 ராராஜங்காங்கும் வழக்கிதரிசுவகும்.

നാട്ടശാസ്ത്രി—മറിയട്ട.

ഉരുളേച്ചർഡില്ലടാനിബവർണ്ണപ്പച്ചണം
സ്നേഹജാഗരണണസ്സ് പാംഗരജൈ-
ദിക്കചക്രം ദഹിതവദോദ്ധരപ്പസ
ദിവ്യാനൃഥിപ്പ് ത്രഞ്ചക്കരെകി
ഗംഭീരരുച്ചികടക്കധാസനിനബേദി
ബുദ്ധാഖ്യമുല്ലുന്താ
ചങ്കുണ്ണപ്പ സംസ്കരനചുരതി
പ്രാഥംബ്ര ഭവദ്രതം.

തുവിചതെ! ഇയറ്ററിതമോചന! കലവലോചന
പാഹിമാം! ചരണനതജനാഗരണം! ഇനി
മുതിഹരണം! മാധവപാഹിമാം!
പങ്കജാക്ഷി! കമ്പിക്ക കിം കരണിയമത
തവേള്ളിതം-കിങ്ഗരണഭവൽക്കുപാധുത
സക്കരെനമംഖാധുനാ.
തവക്കുപാരസമിവനിഖണഭായലവമതെ
കിലസാല്പ്പരമ-നവനലോഡ്പ! ഭിവന
ലോഭനനിപ്പണഭവഭവ! ഹന്തമെ!
ആഴിയെക്കരയാക്കിടാം കരണംഖാക്കെയും
കലാക്കിടാം-പാഴിലോത്രക്കാള്ളു തവപ്പ
യുഗളുണ്ടെനപ്പരതാൻ
സാധയാമിതവാജത്തുംസഹസ്രനിരോധ
ലവാജജു-സാധയാമിച സാധുസർവ്വ
മദ്വഹിനാമ തവേഹിതം

മല്ലുമാവതി--മഹയട

അസ്തുധിമൻ ഭരിഭ്രം നിസ്തുലംതെന്തെങ്ങൾക്കുകുറ
വസ്തുനിന്നാൽ സാമ്പ്രദായി-
ടി.സ്റ്റിവിരിയിരമെഞ്ചെ! യാഹാിനൈണ്ടരിയാരാ
ഗൈദപാരദേശം തന്നിൽ ദേവ ഫ്രാഹിഷായി
ചുണ്ടനിൽപ്പു ഭാഷ്ടനേകൻ അവൻ തന്നെ മ-
സ്തുകവശാം ചെയ്തിങ്ക്കുശക്കു ഷോന്നാ
ലും നീ ഭസ്തുരമല്ലോനും നിന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠത്വ
വീത്തുബൈയമുരാശെ!

നിർമ്മാണതാലുട്ടുവാസപ്രവലിത്തന്ത്ര-
ചുക്കുലിക്ക് ചക്കുവാഞ്ചും

മഹത്പാദക്ഷം വിപക്ഷം ഗ്രിപ്പുവിജയിനെ
ദത്തശൈഖണ്ഡപചാരം

ത്രക്ഷം സാക്ഷാത്ക്രമക്ഷിപ്പതിരജ്ജതാരിം
തത്ക്ഷണം പ്രസ്ഥിതോന്ത്രം
ശോപ്രത്രംവിവർഘ്ഗംപ്രകടിജിവജലം-
സ്ത്രീശരാവിരദ്രേ

അമാന്തികം പ്രംബ്രച്ചരാതകസ്ത്ര
സവിരഭേദാശവിത്തുദ്ധാഃ
അനിഷ്ടശക്കാകലചിത്തവുത്തിഃ
ക്രിതാജ്ജലിത്താചമിമാംബാശഃ.
ഒശാഗിവന്നിതി! ചായ ചന്ദ്രകിഴശാരദേവര!
ധൂജ്ജക! ഭോഗിത്രജ്ഞാ! വൈരിഭിഷണാ!
ശ്ലാകനാമനമാസ്തുത എത്തുചിനിത

മന്തരംഗമതിക്കുചന്നകമിയ്ക്കുന്നും ഒരു
 ക്രാന്തിപ്പം വെതവീരദ്രോഗിയ്ക്കുവോ
 നിന്ന് യം തവശാസനം പരാമാന്ത്രിപ്പ്
 ലഭിയ്ക്കിൽ ചുന്ന് മാക്കവനിനു തൊൻ
 ഇറംബണ്യമാക്കുവരക്കണാൽ സുഖം
 വൈഭവ! മന നിന്നുടെ ശത്രുവാരവനി
 ക്കണം ശല്പമായുള്ളേം മെൻറ ദ്രൗഢമാണു
 ഹവിയ്ക്കുവാഗിക്കിൽ കണ്ണാലീശ്വര ക
 ണ്ണക്കണ്ണല! ചന്ദ്രചുഡാക്കണ്ണാത ദ
 ണ്ണമണ്ണലംജണ്ണമണ്ണിത! .മണ്ണാവീയ്ക്ക്
 നംമാസ്തെ.

ആവാദത്തോവി—ര ചന്ദ്ര

ദ്രുമസ്തുതു! വീരദ്രുതേകർക്കാമവാഹം
 ദ്രുമതെ! മമവെവരിയാഭായ തുഷ്ടൻ
 ഗൈരിയാലിനു സ്വഷ്ടൻ അഭന്നാബ്
 ഷയ്യഷ്ടൻ ധാരാഗ്രഹപ്പാരപാലൻ
 അവൻ വെറുംബാലൻ ശ്രൂനവൻ ഇവനെ
 നോക്കാതിനുവാനനെന്നും നീറിച്ചുണ്ട്!
 പിന്നെന്നൊന്നും നീറിയെങ്ങയുണ്ട്
 ചെന്നവനേറുതോറു സത്പരം ഭയമുറു
 കാന്തിശീകനായിത്തീനും ധീരന്മഥോചിതും.
 ചണ്ണാവിക്രം നീപോയി ക്കണംപ്രതിപക്ഷ—
 വണ്ണമാസ്തുചെയ്യു വരുക ദെയന്തരാശ!

ദ്രുഷ്ടപായുല്ലസമദ്രുതം ശിരിജയാ
 സദ്രേഖ്യിരു സത്പരം

നീംവത്താഗി രിവാക്രാളിവിസര-
പ്രേജ്യാതിഃപരീതാക്രമി
ക്രിത്പ്രാതത്രാചരാത്രക്രജ്ജ
ദിന്മാസപ്രസക്തവതം
സത്പാക്തത്രവിഭം കമാരമവഭൽ
ദേഹാരാട്ടധാസല്പനിഃ

കൈപാരഗ്രഡം-ശറിയടന.

ഗൗരിതൻ പ്രിയച്ചതു! വീരവരാവതംസ!
ജയിക്കുന്നി ഭ്രിവിക്രമ നിന്നൊടാവത്തായ
വീരനില്ലജഗത്രയെ ഉത്രശരാഷമിയന്ന ഹന്ത
കമാര നിന്നൊടക്രൂക്കവാൻ ഉത്ര-
സൈന്യമുഖഗ്രീഡണംലാഷ്വാഞ്ച വയ-
ന്നഫോൽ കുത്രുഭക്ഷഗിരീദ്രുതിയില്ല
വന്നൊൽ കുത്രുഭാൻ സത്രുമത്രു സമസ്യ
രിപുഗളിലുന്നതുരുധരിക്കന്നി-ശങ്കവേണ്ട
കമാര! സന്തുതിവന്നാമക്കിലരക്ഷണാൽ
ശങ്കരണ്ണർ ഗണാത്രയും ദിവനാത്രയും
പൊടിയാക്കിണാം.

അക്കാരഗൗരഡം

യുദ്ധബുദ്ധാഭ്രമാശ്രൂപതിഭേദപടലി
കക്ഷഗ്രുക്കാഗികല്ലാഃ
കല്ലാന്നൊപ്പുംഭിതാംഭാനിയികർിനരവ
സ്വല്പിഗംഭീരാലുബേശഃ

മുഹാണ്യംക്രായത്തുഡാഗിരിസുതാ

സുന്നമാസാദ്രസദ്രാ

നദിന്തി വീരദ്രപ്രച്ചവഴിവഭാ

വീരവാഭാൻ വിതാഃ

വീരനേങ്കിൽ ഒരാക! നീവരികാഗ്രൗഢപാരിന്ദ്രംതെ!

വീരദ്രനിവൻ ജഗത്തുവീരനേന്ന ധരിയ്ക്കന്ന്

ക്ഷേവൈരിയെ നിന്മചൈയ്യായ നിന്മറവ് ഗ്രഹമിക്ഷണം

വിക്ഷതം ബഹുപക്ഷികർഷ വീച്ചക്ഷ! ക്ഷേവനമാക്ഷവൻ.

വൈരിചക്രനിബഹമ്മന്തിനുക്ഷനാ വിടമെന്ന നീ

ഭ്രഹിവികുമശാലിയാം ഹരിചക്രമന്ന ധരിയ്ക്കന്നം

കാലകാലനെ ധിക്കരിച്ചുായ ഭൂതനാകിയ നിന്നെ എന്നു

കാലയാപനമെന്നിഉകലയാമികാലഗ്രഹാതിമിം.

വീരചൂരുഷരക്കിൽനിണ്ണാളിമാഹവത്തിനോരുഞ്ഞുചിൻ

വീരവാദവിനോദമെന്തിനു ധിരഭോകക്ഷേവാചിതം

വികുമണ്ണം ടുകരിത്തിഭേദം മുഖമെമ്പവഹനവസ്ത്രം

ചക്രവാഹപാടിയാക്കിടാനോരു മുത്രംതൊന്നുമതി മുഖര!

ഒക്കട-ശ്രദ്ധിതാസ്തം

ഒരേത്രുദ്രേണിധതൈരുദ്രത്തദന്ന

ദ്രാതൈരണാക്രമ്പ്രയാ

ചക്രം നിർജ്ജിതമാശപ്രധാവദവിലെ

സ്ത്രാലംം ഭാനാംഗദന്നേ

പദ്മാദ്ധുർജ്ജടിതഗ്രകോപവിസര

സ്ത്രാലാടനേത്രാനലാഃ

പ്രക്ഷൃതം പ്രകടന്നലിംഗനികര
 സ്ഥിനിം മുത്തേസമസ്പദം
 അമർത്തുകീടാവാടാച്ചാരിന സമയ്മനക്കിൽവാടാ
 സമഗ്രിജവലബ്ദിലാടോപം
 സമസ്യമിനിമതി നഞ്ചാട മുഹിൽ അരാക്ഷണം നീ
 നില്ലുക സന്ധുതി തരണതിലവിലം കാട്ടിത്താവൻ
 കമാരനെനോത്തപ്പോറം എണ്ണം ക്ഷമാപിതം
 നിന്നചാപലമവിലം പൊരുത്തനീയും തരമെന്നാത്ത
 ഒരുത്തുള്ളിൽ പലതുംകാട്ടി
 പൊരുക്കയില്ലാനിനാടെ ഗൈമട-
 നൃത്തവേണം മഹരാജകാന്തം.
 സുധാംഗ്രുമെഴലെ! മതി! മതി! സന്ധുതി
 മുഡാവികതമന ഭദ്രദഹംകൃതി
 ഇണജണത്തനാനി ചേതാസിതവകാതി-
 രണ്ണതിനണ്ണനാകിൽ എണ്ണതി-
 നോക്കമെത്രു, നിന്നനെക്കിംകൃതി
 എത്തക്കമില്ലാ കൂവാൻ എണ്ണമതി
 ക്രൂഡ്യാല്പിക്കിംഷണാഡിജഗ്രൂഷണാലാഞ്ഞം
 രണ്ണം വരതരോത്തുവണ്ണംകൃതവിഗർഹംണംതയ്ക്കുണ്ണം
 വിധായസ്ഥാ യദാ കലയദാത്മനൊ വൈദ്യവം
 തദാ സമലുനാച്ചിരി പരത്തുനാട്രുതം വിദ്വിഷഃ
 ശ്രൂതപാപ്തത്വയം പുരാനക്കൃതം
 നാമുർഹ്മിതാസതപരം
 വിന്താഗ്രഹതില്ലെന്നുചനിതരം
 ഒവീദയാവിഹച്ചലാ

പാദ്യാത്തയൽക്കണജാതചിത്തവിള്ളുത
 സ്നേഹസ്വരാസ്യുലോകീംബുലാൽ
 ഭസ്മീകരംത്രമിശ്വാങ്ഗൾക്കു
 ദ്രുംഖ്യംരാഖാനാലഃ

(ഒണ്ടകം.)

കാലേതന്ത്രജ്ഞമുതി

മാലേരുച്ചിരുമൊട്ട്

ശൈലേദ്രുന്നന്തിനിയറിത്ത,

ഹൃദിയുതികരിത്ത,

മുവരച്ചി മറത്ത,

കരമനയിലാക്കത്തളിത

മതികരിനമുക്കി ബത

വിവശമമതിരവുടൻ കൂഴിത്ത,

രാക്ഷാശ്രാക്ഷമുഖി

ശോകാന്യയായ് സദന-

മേകാനമഹാന്നവർ ശ്രേണിച്ച

സവികരു വിച്ഛിച്ച.

കരമനയുരച്ച

നിജതനയ റൂണനിവഹ

ക്രമനരതികരരിക്കൊട്ട്

സദ്വശലതി സുഭതി വിലപിച്ച.

ഭ്രാംഗിയാമരിയ

ത്രാണിതൻകദന

മുദ്രാവിജ്ഞംഭനമടഞ്ചി,

വിവശതരയാട്ടഞ്ചി,

തിരമിഴികലഞ്ചി,
 സമസകലജനനിയുടെ
 തിരവുംലുമതുസമയ
 മുഖ്യരവിരുദ്ധവിരോധവിള്ളലി
 പൈത്രാരിശ്വപ്പുന്നു-
 രത്രാദശരണചുങ്ക-
 ഓത്രാതദാതികമണ്ണത്രു,
 കയമന്ത്രഗത്രു,
 നതിമൊഴിപ്പാഴിഞ്ഞു.
 കറിനതരഭയവിഘ്രഹിപ്പര
 നികരാതിഭിരമ
 മസുനമതിഗിരിസ്വത്തെഴുന്നതു.
 അവിമ്മുഡാമകന
 ജീവിപ്പതിനുവഴി
 ഭാവിച്ചകണ്ടകനുചു,
 അവളുതു കമിച്ച,
 സുരത്തിനമീച്ച,
 തദ്ദൈപരമനാപതി
 തേവിലജഗദ്ദി
 വിരതികരമതുലമഴലതു നശിച്ച.
 ഗൈത്ര്യാഃസാധ്യവദോനിശ്ചരുക്കള
 സ്പ്രായ്ത്രുശീഷിം ശിവ-
 ഒപ്പുജ്ഞസ്ഥതിസാംഭ്രതനവ പൂശാ
 സംഭ്രാജ്ഞതം ബാലകം

അഞ്ചുജീവയതിന്നുവിശ്വവിന്നതം

ജാജ്ജപല്ലുരാനാക്കുതിം

മൃഗസ്സത്ര ഗജാനനം സുരഗണ

സ്ത്രജ്ജാചവറ്റജ്ജാശേഷഃ

ദുപാശം (ചുറ്റിം) ദർശനത

പാർത്തിന്നുതചാഹിനോദിശമഹംഗളം

ഗണനാമ അഭാതരാവ മഹാന്യകാര

വിഭാവസൊജഗദിശജയജ്ജ തുപാജലനിയെ!

ദന്തിവക്ഷിത്ര! നശമാസ്തുതെ ക്രയാവുകൾ

പരിപാഹി ഹന്ത സാന്തുരുസ്ത്രീയമഹാ-

പരാധമുഡാരസുരവര! തുപാജലനിയെ!

സത്രമാളുസഹിച്ചകൊള്ളീക സത്രമാ

സകലേശ! സത്രമംഗളതന്ത്രതന്ത്രജ !

വിമിതത്രപ! മദോജത്രമുഗണംശരജ്ജ.

ഗൈരീകമാം ആഗ്രഹകവീരം

ലാവന്നപ്പുണ്ണം ക്രയനാവക്കീണ്ണം

ദന്തിന്ത്രവക്ത്രം സുതരാംപവിത്രം

അരീവിപ്പല്ലുരാജാത്തടവം.

പില്ല റസികൾ രഹമങ്ങൾ

മായാഫോഫിനി—എം. അൽ. നാരായണപുരിജു	2	12	0
സെറ്റാമിനി—	ടി	ടി	ടി
അതുനാഭവൻ—എം. കൃഷ്ണരാമപീഡ്യാരോടി	3	0	0
ദേവയാനി—പി. എസ്സുക്കുമ്മേനോൻ			
ബി. എ; ബി ക എൽ എൽ. ടി	1	4	0
കമ്മാമാധവി—ചി. വി. രാമവാരിയർ	0	10	0
സപ്പസാഗരം—ടി ടി ടി	1	4	0
ഇന്ത്യാഭരണം—ചി. എം തിണ്ണൻകട്ടിനായർ	1	4	0
തള്ളമേവല—സ്പാനിജുഫ്രദ്രതൻ	0	12	0
തോസ്സിലെ നിധി—കെ. എ. ദാമോദരമേനോൻ			
ബി എ; ബി എൽ, ഡി. ടി	1	8	0
കമലം—ബോസ്ഫൂർ വി. ശ്രീ മനാടിയാർ	3	0	0
ദല്ലമാല—കെ. തിണ്ണവാരിയർ	1	8	0
മേലമാല—എസ്സ് [ം] കെ. പൊരുക്കാട്ട് [ം]	1	8	0
നിശാഗന്ധി—ടി ടി ടി	1	8	0
പത്രരാഗം—ടി ടി ടി	1	8	0
ജലതരംഗം—ടി ടി ടി	1	8	0
സഖാരിയുടെ ഗീതങ്ങൾ ചതിയപതിപ്പ്—ടി	1	0	0
യവനിക്കൂപിനിൽ-ടി	ടി	1	4

പി. കെ. ബ്രൂഡ് എസ്, ഒക്റ്റോഡിസ് കോട്ട്
